

HERNING BRYDEKLUB 75 ÅR
1933-2008

Forord

Arbejdet med dette skrift i forbindelse med klubbens 75-års jubilæum blev igangsat i efteråret 2006, og redaktionen har siden holdt månedlige møder. Det store arbejde, som redaktørerne af skriftet til 50 års jubilæet havde lagt, er medtaget i det omfang, vi har ment, at det på den ene side stadig er relevant og på den anden side hører så meget med til klubbens historie, at vi helt har undladt at forkorte i det. Derudover har vi anvendt klubbladet, bestyrelsesreferater, DAU-bladet / "Brydning", DBs årsskrifter samt avisartikler. Desuden har vi haft en række samtaler med brydere og tidligere ledere vedrørende stof, som vi ikke var sikre på. Der er naturligvis enkelte huller i materialet, da vi ikke altid har kunnet finde data i tilstrækkeligt omfang.

Vi håber trods alt, at læserne vil finde dette materiale gavnligt for kendskabet til brydesporten i Herning.

Redaktionen:

Bruno Frederiksen, Henrik Pajbjerg, Erik Nyblom

Bent Lauritsen og John Vestergaard

INDHOLDSFORTEGNELSE

FORORD	2
INDLEDNING/INDLÆG/LYKØNSKNINGER	7
HBKS FORMAND	7
DBs FORMAND	8
HERNINGS BORGMESTER	9
BRYDEKLUBBENS VENNER	10
DE FØRSTE 25 ÅR: 1933-1958	11
STARTEN AF HERNING ATHLET KLUB	11
KLUBBENS FØRSTE ÅR	12
DE FØRSTE KAMPE	13
KREDSMESTERSKAB	14
MØRKE TIDER - GODT KAMMERATSKAB	14
NED OG OP IGEN	14
NY TRÆNER I HAK	15
25 ÅRS JUBILÆUM	16
ET VENDEPUNKT	16
DE MELLEMSTE 25 ÅR: 1958-1983	17
DE UNGE »LØVER«	17
MED HAK UD I EUROPA	18
DET FØRSTE KLUBBLAD	18
HAKs JUNIORER TRIUMFERER!	18
SUCCEs'EN FØLGES OP	19
KEMIEN PASSEDE TIL SCHWEIZ	20
HIDTIL STØRSTE DM-ARRANGEMENT	20
HAK I TYSKLAND	21
HAKs FØRSTE VM-BRYDER	21
MARTIGNY MED MARTINETTI	22
HERNING VINDER DM FOR HOLD	22
EUROPA CUP I RUSLAND	23
EN STILLE TID	24
NY OPTIMISME	24
BERLIN EN "Ø" I ØSTTYSKLAND	25
MALLORCA TUREN	26

JYLLANDS BEDSTE KLUB	27
»VENNE CUP Á 1981«	27
MESTERSKABER EN GROS.	27
ET GODT KOMMUNALT INITIATIV	27
50 ÅRS JUBILÆET	28
DE SENESTE 25 ÅR: 1983-2008	29
50 ÅR - OG MASSER AF AKTIVITET	29
GANG I 80'ERNE	30
SLAWEK - MESTERTRÆNER FRA POLEN	31
MESTERSKABER OG RESULTATER I ÅRENE EFTER 50 ÅRS JUBILÆET	32
TRISTE BUDSKABER I 1987	34
REKORDERNES ÅR	35
HAK REPRÆSENTERER DANMARK	37
MIT LIV MED IDRÆTTEN 1933 – 1988	40
TJEKKIET OG POLEN	40
POLENSTUR TIL ZIELONA GORA	40
NYE DRENGE PÅ VEJ	42
SPONSORAFTALER	43
NM 1993 I HERNING	44
NAVNESKIFT: FRA HERNING ATHLET KLUB TIL HERNING BRYDEKLUB	45
DM DRENGE 1994	45
VM 1995 I PRAG	46
NY OG BÆREDYGTIG ELITE STARTES	46
BANKOSPIL - DET ØKONOMISKE FUNDAMENT	47
MÅLSÆTNINGSPROJEKTET	49
INSPIRATIONSTURE	49
NM JUNIOR 1998 I HERNING	50
TO NORDISKE SENIORMESTRE	51
VM JUNIOR 2001 - NÆSTEN EN VM MEDALJE	52
UDFLYTTERFEST	55
LOKALERNE I SPORTSCENTER HERNING	55
FORMANDSSKIFTE	56
TEAM DANMARK KRAFTCENTER I HERNING?	56
ELITEN FLYTTER	57
NM 2002 I HERNING	59
ET GODT IDRÆTSMILJØ FOR BØRN PROJEKT	59
VM PARIS - FØRSTE OL DELTAGER FRA HERNING	60

OL – ATHEN 2004	61
VENNE CUP GENNEM TIDEN	63
HERNING GRAND PRIX	64
TILTAG FOR REKRUTTERING	64
VM 2009 I HERNING	66
FREMTIDSUDSIGTERNE FOR HBK	67
HOLDTURNERING	68
HOLDTURNERINGEN OPSTÅR	68
DET FØRSTE HOLDMESTERSKAB	69
HERNINGS FØRSTE SPORTSHOLD I 1. DIVISION	69
DE HÅRDE ÅR	70
HAK KOMMER IGEN!	70
NU DREJER DET SIG KUN OM HOLD DM	70
EN NY ÆRA BEGYNDER	71
TOTAL HAK DOMINANS VED DRENGE-UNGDOMSHOLD	72
DRENGENE BLIVER JUNIORER	73
STORE PROBLEMER MED SENIORHOLDET	75
UNGDOMSTURNERINGERNE EFTER DE SUVERÆNE ÅR	76
SENIORHOLDET PÅ VEJ - DET ER SVÆRT	76
SENIORHOLDETS DOMINANS	77
HERNING ATHLET CENTER.....	87
BARAKKER SOM BRYDECENTER	88
I SIDSTE SEKUND	88
UDBYGNING AF KLUBHUSET	88
BRYDEKLUBBEN FLYTTER	89
BRYDEKLUBBENS VENNER	93
HBK LEDERE.....	95
ÆRESMEDLEMMER I HERNING BRYDEKLUB	95
DYGTIGE LEDERE I HERNING BRYDEKLUB 1983-2008	97
HAKS FORMÆND GENNEM TIDERNE	100
KLUBBENS PROFILER.....	100
KLUBBENS DANSKE MESTRE.....	107

Indledning/Indlæg/Lykønskninger

HBKs formand

25 år er gået, siden der sidst blev markeret et skarpt hjørne for vor klub, en fest jeg lige nøjagtig var gammel nok til at deltage i. Det er mit håb, at markeringen af 75 års jubilæet må leve fuldt ud op til denne fest.

Herning Brydeklub har gennem alle årene været med til at præge det sportslige billede i Herning. Tilbage i tiden med resultater, som vi i dag tager for givet eller måske en lille skuffelse, men som i datiden har været utroligt flotte resultater. Efterhånden som målene er blevet nået, har man altid i klubben sat sig nye, hvor overlæggeren er sat lidt højere, og med målbevidst arbejde er de alle med tiden blevet nået. Der er andetsteds i dette skrift nævnt de mange resultater, så jeg vil undlade at remse dem op, men blot nævne nogle få for at skitsere den positive udvikling klubben har været igennem og til stadighed oplever.

Vi er gået fra første DM senior i 1965 til 49 i dag, heraf 24 de seneste 10 år. Vi rykkede op i 1. division med kampholdet og i 1963 vandt klubben det jyske mesterskab, siden blev vi danske mestre i 1972 og mester de seneste 9 gange DM hold er blevet afviklet.

Herning Brydeklub har stolte traditioner for at bruge mange ressourcer på ungdomsarbejdet, da vi mener, at det er vigtigt for børn og unge at få nogle gode oplevelser og få opbygget kammeratskab og selvværd. Det vil fremover præge dem ikke blot som brydere, men vil i allerhøjeste grad også i bred forstand være en ballast for deres fremtid.

Når jeg ser tilbage på de mange fantastisk dygtige og engagerede ledere og trænere, som er gået forud, bliver jeg utrolig ydmyg over at være formand for vores klub. Jeg vil takke jer alle for de grundsten, som I har lagt, og som er et solidt fundament under vor klub i dag. Ligeledes vil jeg bruge lejligheden til at takke alle aktive, trænere, ledere, brydeklubbens venner og alle jer andre, som ikke bliver nævnt for indsatsen, der for alles vedkommende i vor klub udføres ganske uden vederlag. Det er sådan i en frivillig ulønnet forening som vores, at lønnen alene udgøres af behageligt og interessant samvær, godt kammeratskab og gode brydeoplevelser, og jeg må sige, at vi bliver godt betalt.

På klubbens vegne skal også lyde en stor tak til alle vore sponsorer, pressen og samarbejdspartnere for et godt samarbejde. Specielt vil jeg fremhæve Herning Kommune, MCH Messecenter Herning, Danmarks Brydeforbund og Sport Event Danmark for et engageret og konstruktivt samarbejde i planlægningen af VM 2009 i Herning.

Mange tak for de gode år som er gået. Jeg ser frem til at følge klubben de næste 25 år.

Henrik Pajbjerg

Henrik Pajbjerg

DBs formand

For 75 år siden så Herning Brydeklub dagens lys for første gang. Selv har jeg kendt adskillige af de stolte jyder, der dengang besluttede at starte en brydeklub midt på den jyske hede.

Prægtige mennesker der havde visioner om at skabe en stor og stærk klub. Herning Atletklub hed den dengang, og den blev hurtigt en rigtig stærk klub med brydeforståelse og sammenhold. Men jeg vil hellere overlade det til andre at opremse alle de storslåede resultater, klubben har opnået. Hertil er min kunnen ikke tilstrækkelig, og da jeg ved, at jubilæumsudvalget har eksperter på det område, undlader jeg at afsløre min utilstrækkelige viden.

Jeg vil gerne lykønske Herning Brydeklub med, at de har timet tiden rigtig godt. I jubilæumsåret vil mindst én og forhåbentligt to Herningbrydere rejse til OL i Beijing og vise hele verden hvor stolte traditioner for brydning, der findes i denne dejlige by. Herning Brydeklub vil ikke bare være med, de vil også have medaljchancer.

Godt nok er 75 år et langt åremål for en idrætsklub, men det er ikke ensbetydende med, at den er gammel af sind. Herning Brydeklub bobler af energi og lyst til at vise, at de er blandt de allerbedste i Danmark.

Da vi for mange år siden begyndte at tale om VM i Danmark, greb klubben straks chancen for at vise, at her vil de også være med. Så når feststemningen har lagt sig oven på jubilæet, så tager de alle arbejdstøjet på for at være med til at arrangere et af de største verdensmesterskaber, der nogensinde er blevet afholdt på dansk jord. Det kalder jeg vilje, sej jysk vilje.

Jeg håber, at alle gamle som nye medlemmer vil være med i dansk brydnings største satsning i 2009. Lad det være jeres jubilæumsforsæt, at Herning Brydeklub endnu engang vil indskrive sig i historiebøgerne ved at være med til at afvikle denne unikke begivenhed.

Tillykke med de første 75 år, og jeg glæder mig til den fremtid, som klubben har valgt. Ingen hvilen på laurbærblad, men fuld fart frem mod nye mål.

Hjertelig tillykke

Allan Bo Jakobsen

Allan Bo Jakobsen

Hernings borgmester

Livskraftig jubilær med holdånd

Ingen af Herning Brydeklubs stiftere havde sikkert i deres vildeste fantasi forestillet sig, at Herning kunne blive udpeget til hjemsted for VM i brydning 2009, hvor 1000 brydere fra 100 lande skal mødes i Herning Messecenter for at dyste mod hinanden.

Jeg er både stolt og glad over, at vi i Herning har en klub, som formår at trække et VM til Danmark i en af de helt store og traditionsrige olympiske sportsgrene. Det er ganske enkelt en kæmpepræstation, som vil skabe stor sportslig opmærksomhed i mange år frem.

Men ligesom stifterne for 75 år siden havde svært ved at forestille sig, at deres klub om 75 år skulle stå for VM i brydning, så har vi i dag vanskeligt ved at forestille os forholdene for 75 år siden i 1930'ernes Danmark, præget af stor arbejdsløshed.

Vi skal forestille os en ung, arbejdsløs herningenser - der brændte entusiastisk for brydesporten - tage initiativ til Herning Athlet Klub og løbe risikoen for selv at skulle betale mere end en uges arbejdsløshedsunderstøttelse for mødelokalet, hvis ingen mødte op til det stiftende møde.

Men folk mødte op - og betalte endda 3 måneders kontingent forud til anskaffelse af en brydemadrass og en svensk bog om brydekunstens mysterier.

Gåpåmodet og selvtilliden var fuldt ud til stede fra begyndelsen og har aldrig fejlet noget i de 75 år, Herning Brydeklub har eksisteret. F.eks. fejrede Herning oprykningen til 1. division i 1963 med selvsikkert at udfordre det danske landshold.

Herning tabte knebent, og Berlingske Tidende skrev: "Det danske landshold får det svært i Sverige, hvis de ikke yder en bedre indsats, end de gjorde overfor Hernings nybagte 1. divisionshold".

Jeg er glad for den vilje og fremdrift, som kendetegner Herning Brydeklub - også i sin egenskab af en vigtig primus motor bag den store, nye tilbygning til idrætscenteret i Holing. Her er de forskellige former for kampsport samlet i velegnede lokaler, hvis udformning brydeklubben har en stor del af æren for.

Herning Brydeklub er en formidabel medspiller, som ikke viger tilbage for selv de største udfordringer. Det er en stor fornøjelse at opleve den udprægede holdånd, der gennemsyrrer klubben - og som den gavmildt udstrækker til sine partnere, f.eks. Herning Kommune.

Lars Krarup

*Borgmester
Lars Krarup*

Brydeklubbens Venner

Et stort tillykke til Herning Brydeklub med de 75 år fra Brydeklubbens Venner.

Eksistensen af Brydeklubbens Venner, en støtte- og forældreforening, er tæt knyttet til Herning Brydeklub. Foreningen blev grundlagt i 1975, nogle år før klubbens 50-års jubilæum og har i beskedenhed holdt 25 års jubilæum i 2000.

Foreningens formål er, frit citeret efter lovene, at ”bistå hovedforeningen Herning Brydeklub med støtte i såvel økonomisk som i arbejdsmæssigt henseende” og ”endvidere skal foreningen virke som formidler af samvær af tidligere aktive og motionister til et godt klubliv mellem unge og ældre” og ”skal derudover være et kontaktpunkt for forældre”.

Jubilaren, Herning Brydeklub, har med støtte fra Brydeklubbens Venner formået at skabe et miljø, som giver plads til både bredden og eliten, der i de senere år virkelig har gjort sig bemærket i Brydedanmark.

Herning Brydeklub er oppe i årene - men still going strong, og klubbens stærke position i Danmarks brydeverden understreges ved, at Brydeforbundet afholder VM i 2009 i Herning.

Vi glæder os til at læse mere om dette i næste jubilæumsskrift om 25 år ved 100-års jubilæet.

Harald Strobl

Harald Strobl

De første 25 år: 1933-1958

Starten af Herning Athlet Klub

Indlæg af Knud Pedersen i forbindelse med klubbens 50 års jubilæum.

HAK har altid haft dygtige ledere, der har bragt klubben frem til en position, der nøgternt bedømt må give en placering som én af de fem bedste i Danmark. Men hvis jeg har forstået det ret, har HAK orden i sine protokoller og kan, ud fra disse, beskrive udviklingen i HAK fra den tid i 1933 hvor vi, med en indkøbt svensk brydebog som grundlag, begyndte at sætte os ind i brydekunstens mysterier, og til nutiden, hvor det ikke er nogen sensation, at der hentes danske seniormesterskaber hjem til klubben. Det jeg, i denne lille artikel, gerne vil fortælle om er, dels det der nævnes i overskriften, men også nogle minder fra den allerførste tid, sådan som de har formet sig i min hukommelse.

Overvejelser og usikkerhed

Som det sikkert er velkendt var trediverne en meget fattig tid, og en del af det efterfølgende må læses med det i erindring. Mit fødselsår er 1914, og som 14-årig blev jeg »Truelsen-dreng«. Det var den almindelige benævnelse på os unge, der passede Rachelvæve. Det normale var, at vi blev fyret som 18-årige, så da den daværende vævemester på Stigårds Tricotagefabrik, J. M. Jensen i 1930 tilbød mig arbejde, tog jeg til Kolding. Det var her interessen for brydning blev skabt. Charles Jessen var KIFs store navn, men også Alsiabrydere som Cornus Mensing og Johan Siboska gav interessante kampe. Men mere end noget andet var det nok Abraham Kurland HAKOAH og Aage Meier DAN, hvis kampe blev nøje beskrevet i det dejlige Idrætsbladet, som udkom hver uge, der afgjorde, at brydning skulle være min idræt. Men jeg fik kun snuset til brydning i Kolding, for lige da jeg begyndte træning i 1932, blev jeg arbejdsløs og tog til Herning igen. Jeg talte med en kammerat, Ejnar Olsen, om vi ikke kunne starte en klub, det mente han nu ikke vi kunne. Jeg var dog stædig og blev ved med at tale om det. OK sagde han så, hvis du indkalder til møde kommer jeg selvfølgelig, og hvis der bliver noget ud af det, indmelder jeg mig, men atletik er og bliver min interesse. Vi var altså kun 2 sikre medlemmer, for andre kammerater jeg spurgte interesserede sig kun for fodbold, men jeg gik til værten i Håndværkerforeningen og spurgte hvad mødelokalet kostede. Ingenting hvis der bliver omsætning men ellers 15 kr. Det gav mig nogle betænkeligheder, for det var mere end en uges arbejdsløshedsunderstøttelse. Heldigvis, men dengang tog jeg skam dette lille spil alvorligt, havde værten i Håndværkerforeningen ikke bedt om navn og adresse, men blot noteret i kalenderen »stiftelsesmøde for en brydeklub«.

Men usikker var jeg, for jeg ville have følt det som et nederlag og en ydmygelse, hvis den gode plan væltede, fordi jeg ikke havde det beskedne beløb der, næsten, var nødvendigt at sætte ind. Så gik turen til Herning Folkeblad, hvor jeg kendte redaktionssekretæren. Jeg spurgte ham ligeud, om jeg måtte skrive en indbydelse til stiftelsesmøde, men bruge dækningsnavn. Det må du godt, men hvis der dukker noget uforudset op i den anledning, så vil bladet ikke have vrøvl men opgiver navn og adresse.

Det fandt jeg OK. Indbydelsen kom på og underskrevet af Børge Madsen. I denne lille artikel anmodede jeg en tidligere bryder, frisørmeister Baden Nielsen om at medvirke ved stiftelsen. Og så ventede jeg spændt på den store dag.

Børge Madsen var ikke til stede

Det blev succes. Vi ventede lidt på Børge Madsen, men da der var gået en 10 minutter, foreslog Baden Nielsen, der havde efterkommet indbydelsen, at vi drøftede mulighederne. Der viste sig stor interesse. Af de ca. 30 fremmødte var der, hvis min hukommelse ellers er i orden, kun et par stykker, der ikke indtegnede sig som medlem. Vi fik sammensat en bestyrelse. Og så gik det stærkt. Ingvar Poulsen, der arbejdede på sin fars sadelmagerværksted, skulle »bygge« en madras - billigst muligt. Min opgave blev at skaffe lokale. Alle gymnastiksale var belagt, men vi ville i gang omgående, og det lykkedes at få salen på Vestre Gæstgivergård. Sal er måske for fint udtrykt. Der var ingen varme, og dørene var så utætte, at sneen fæg gennem lokalet. Vi betalte ikke leje, men efter en mundtlig aftale skulle vi efter hver træningsaften købe 5 kopper kaffe med brød, men det var overkommelig for de 5 kopper kaffe med brød kostede 5 kr.

Kulden i lokalet havde den fordel, at der blev trænet hårdt hele tiden. Der udviklede sig et helt fantastisk godt kammeratskab blandt klubbens medlemmer, og ligeledes blev klubben meget anset i Herning, fordi klubbens medlemmer altid viste, som det hed dengang, »nobel opførsel«. Det var i høj grad noget, man lagde vægt på, fordi byen var så stærkt præget af Indre Mission.

Klubbens første år

Alle gode gange tre, siger man, og det gælder også for brydesporten i Herning. Allerede i 1911 og igen i 1919 forsøgte man at starte en bryde-klub, men begge gange uden held, idet de kun eksisterede i få dage. Men ved det tredje forsøg lykkedes det, nemlig den 3. februar 1933 - i dag for 50 år siden.

Klubbens første kamphold fra 1933 i en match mod Thisted. Fra venstre Th. Rasmussen, Niels Christensen, Richarth Thomasen, Knud Pedersen, Albert Hindkjær og Kaj Petersen.

I januar måned 1933 havde to brydeinteresserede mænd, Johs. Lynggård Olesen og Knud Petersen, for egen regning indrykket en annonce i Herning Folkeblad, hvori de indbød alle brydeinteresserede til et møde for at starte en brydeklub. Mødet afholdtes på Håndværkerforeningen

den 3. februar 1933, og der var stor interesse for sagen, idet der var ca. 50 personer mødt op. Herning Athlet Klub blev startet med et medlemstal på 36, og den første bestyrelse bestod af: Formand, blikkenslager Valdemar Christensen, kasserer, smed A.K. Hansen, sekretær, væver Knud Pedersen, og den øvrige bestyrelse bestod af fergylde E. Olesen og gartner Th. Rasmussen. For at skaffe penge til en brydemadras, enedes man om at indbetale tre måneders kontingent forud. Klubben havde i starten til huse i Vestre Gæstgivergårds sal, og de første træningsaftener var der mange deltagere, men efterhånden var der kun en halv snes virkelig interesserede tilbage, de trænede til gengæld hele sommeren.

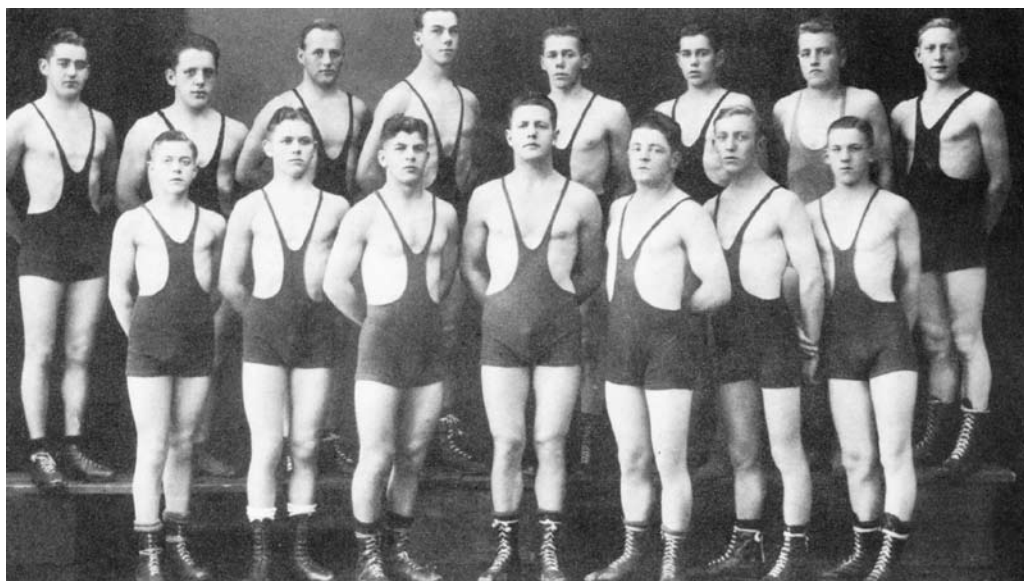
De første kampe

Det første stævne, Herning bryderne deltog i, blev holdt af boldklubben »Herning Fremad« ved denne klubs sportsfest d. 9. juli 1933. Modstanderne var fra Thisted Athlet Klub, og Herning vandt 5-1.

Efter stævnet fik klubben en del flere medlemmer, og træningen blev flyttet til gymnastiksalen i Bethaniagade, hvor forholdene var helt ideelle og da klubben samtidig fik Jysk Athlet Unions rejseinstruktør, kom der rigtig gang i brydningen i Herning.

Det første stævne som klubben selv var arrangør af afholdtes den 8. oktober 1933 på Håndværkerforeningen mod Holstebro Athlet Klub. Der var ca. 200 tilskuere, og det blev et godt og jævnbrydigt opgør som Herning vandt med 5-4. Herefter kom der rigtig gang i stævnerne. Klubbens brydere blev inviteret til bl.a. Holstebro, Ribe og Silkeborg. Endvidere deltog bryderne i unionens begyndermesterskaber, hvor klubben allerede i 1934 blev kåret som bedste deltagende klub.

Der var efterhånden mange brydere i HAK, fx var der til et stævne mod »Thor« Vejgård den 13. januar 1935 på Hotel Herning et hold på i alt 18 mand. Det var gode brydere, og i årene der fulgte, indtil først i 40'erne var det den samme stamme, man byggede hold op om. Det bevirkede, at HAK igennem disse år næsten aldrig tabte en klubmatch.

H.A.K. brydere fra 1938. Fra venstre Frimont Jørgensen, Niels Sejersen, Olaf Christensen, Villy Mortensen, Egon Jørgensen, Anker Jørgensen, Gunnar Sønderby, Ejvind Christensen, Vagn Andersen, August Højrup, Gunnar Petersen, Richarth Thomasen, Volmer Sejersen, Carl Rasmussen og Harry Lauritsen.

Kredsmesterskab

Herning Athlet Klub fik sit første kredsmesterskab den 26. januar 1936, idet Volmer Sejersen blev nordjysk mester i letvægt. Mesterskaberne blev afholdt på Hotel Herning, og da Volmer vandt sit mesterskab, var jubelen så stor, at der var fare for, at taget skulle ryge af hotellet. Det var en stor dag for HAK. Volmer kunne have nået meget langt indenfor brydning, men på grund af en skade i nakken måtte han opgive brydning som aktiv allerede i 1936. Han opgav dog ikke sporten, idet han på lederplan, er den person, der har gjort den største indsats for brydesporten i Herning.

Mørke tider - godt kammeratskab

Danmarks besættelse under 2. verdenskrig fra 1940-1945 bevirkede en nedsættelse af aktiviteterne i HAK. Træningen blev flyttet fra Nørregades skole til Hotel Hernings scene, men da også hotellet blev beslaglagt til indkvartering af flygtninge, flyttedes til en fabrik i Skolegade og senere til et loftslokale i Vestergade (bagved Ingvar Poulsens værksted). Der var lige plads til en brydemadras, og ved siden af var der et lille værelse til omklædning, her var der en kakkelovn, men skulle man holde varmen, måtte man simpelthen gøre noget ekstra ved træningen. Brusebad fik man indrettet ved at sætte en bruseslange på vandhanen (koldt vand) i et vaskerum på den anden side af gården. Det var en grim og mørk tid for alle, men kammeratskabet tog ingen skade, tværtimod. Der blev også stadig holdt stævner, men modstanderne var som regel fra nabobyerne. Da der en overgang var udgangsforbud fra kl. 20, blev stævnerne holdt om formiddagen eller først på eftermiddagen, og kl. 16 begyndte ballet (dengang var det almindeligt, at der altid efter et stævne var bal, entreindtægten herfra var med til at klare HAKs økonomi). Det lyder utroligt, men det gik fint med dansen om eftermiddagen, den skulle slutte kl. 19.30.

Ned og op igen

I begyndelsen af 1950'erne kom klubben ind i en nedgangstid, både økonomisk og medlemsmæssigt, idet hverken baller eller stævner kunne give overskud. Efterhånden var der ca. 20 drenge tilbage, og ledelsen indså, at der måtte noget ganske ekstra til for at redde klubben. Der blev valgt en ny bestyrelse, bestående af bl.a. tidligere ledere, som af 3 gamle brydere fik det tilbud, at hvis bestyrelsen ville forsøge at rette økonomien op, fx ved store arrangementer, ville de påtage sig 3/4 af et evt. underskud. Dette tilbud fra Volmer Sejersen, Ingvar Poulsen og Hans Hedegård blev modtaget, og der blev arrangeret forlystelsespark, tombola, udstilling og gøgl mm. i den nybyggede Herning Hal, senere var der tombola på Torvet og »Underholdning for Tusinde« i hallen.

Det gav penge altsammen, og fra midten af 50'erne kom der igen gang i brydningen. Der blev trænet godt og resultaterne udeblev da heller ikke, men nu var det klubbens drenge og juniore, der skabte respekt om HAK. At drengenes resultater var fine var ikke noget nyt, idet Hernings drengebrydere altid havde været på toppen, fx fik HAK allerede i 1948 tre danske drengemesterskaber, og HAKs ungdomsafdeling var i flere år blevet betragtet som Jyllands bedste.

I 1955 afholdtes de første juniormesterskaber i brydning, og HAK opnåede i de følgende år altid at vinde ét eller to mesterskaber, bl.a. blev Gunnar Bengtsson jysk og dansk juniormester i 1956 og 1957 og blev derfor af SIKH, tildelt Eland Pokalen, som én gang årligt gives til den idrætsudøver, der har opnået det bedste idrætsresultat i Herning.

HAK havde på det tidspunkt ca. 75 aktive brydere, heraf var godt halvdelen drenge. Det var især de store drenge og juniorerne, der markerede sig, men nogle af seniorerne kom også igen. Det vil være umuligt at nævne dem alle, men navne som vil blive husket fra den periode er: Olaf Christensen, Erik Damgård, Peter Veje, Gunnar og Poul Bengtsson, Hans O. Andersen, Hans

Jespersen, Leif og Knud Christensen, Bent Lauritsen, Arne Frahm, Thom Thomsen, John Dyhr Thomsen, Kai Graugaard og Kurt T. Sørensen.

H.A.K. brydere ved 10 års jubilæet i 1943. Fra venstre Olaf Christensen, Anton Johannesen, Kaj O. Huusom, Kaj Rasmussen, Harry Lauritsen, Ingvard Poulsen, Søren E. Jacobsen, Hans Hedegaard, Peder Nielsen, Richarth Thomasen, Volmer Sejersen, Verner Lauridsen, Ejler Sørensen, Anton Knudsen, Egon Skelmose, Carl L. Berthelsen, Sigvald Olesen, Gunnar B. Jensen, Heinrich Lauritsen, Gunnar Hoffmann og Knud Reimer

Ny træner i HAK

Erik Damgård blev af Sigvald Olesen hyret til at varetage træningen for klubbens brydere. Erik var tidligere Danmarksmester og kom fra Struer. Eriks engagement var med til at løfte niveauet hos bryderne, hvilket lagde kimen til kommende års resultater.

H.A.K.s aktive brydere ved 25 års jubilæet med træner Erik Damgaard og formanden Sigvald Olesen.

25 års jubilæum

Den 3. februar 1958 var de første 25 år rundet for HAK, og klubben mente det rigtigt, at markere dette med en fest samt et jubilæumsskrift, der fortalte om klubbens udvikling fra starten i 1933 til 1958. Selve jubilæumsfesten blev holdt i Hotel Hernings lille sal med 72 deltagere. Klubben var genstand for stor hyldelse og blev begavet med mange penge og pokaler til brug i ungdomsarbejdet fremover, og det var samtidigt glædeligt at se, hvor mange af de ældre medlemmer, der var mødt op for at hylde deres gamle klub, og dette blev samtidig anledningen til at hylde fem af de gamle brydere, der fejrede deres 25 års bryderjubilæum sammen med klubben, og som påskønnelse fik de overrakt Dansk Athlet Unions sølvplakette. De fem brydere, der ligeledes igennem årene havde udført et meget stort stykke arbejde indenfor HAK i leder- og trænermæssig henseende, var: Erik Damgaard, Sigvald Olesen, Ingvard Poulsen, Oluf Christensen og Richarth Thomsen.

Søndagen efter afholdtes vort jubilæumsstævne, der i dagens anledning var lavet som ønskestævne med gratis adgang for publikum. Man må sige, at HAKerne ikke på forhånd havde ønsket at »tuske« sig til en billig sejr, da det overvejende var mestre af den ene eller anden art der var ønsket, og det blev da også en sejr til gæsterne, der kom fra hele landet, på 8-2.

Et vendepunkt

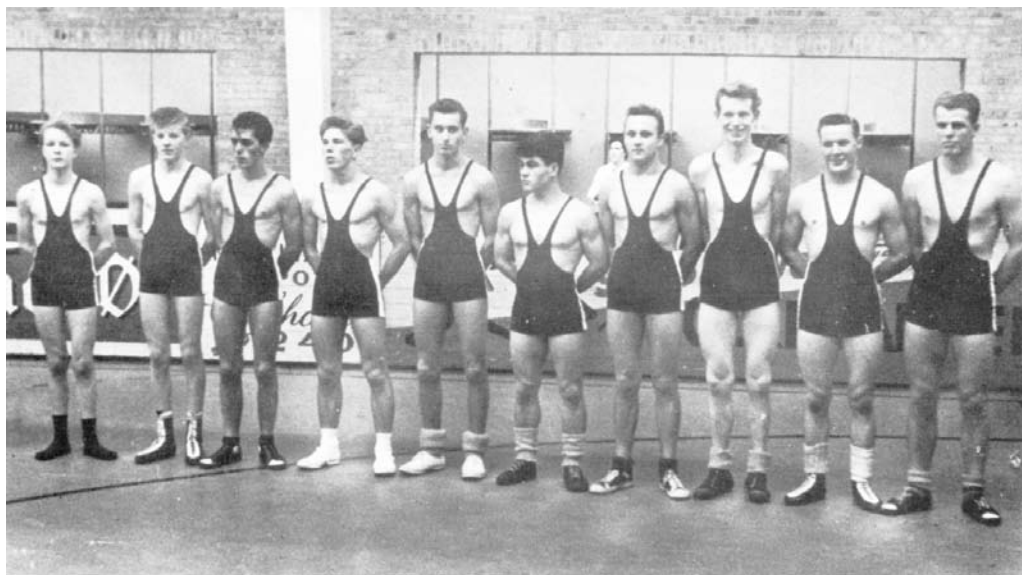
Klubbens 25 års jubilæum blev også på anden måde en mærkedag i klubbens historie, da der med jubilæet også skete et generationsskifte indenfor både ledelse og brydere, da en del af de »gamle« helt naturligt mente, at nu havde de aftjent deres værnepligt for HAK og ville lade den

nye generation komme til. Den første markering om de nye tider kom allerede ved generalforsamlingen i april 1958, hvor Sigvald Olesen afgik som formand og blev afløst af Bent Pedersen, og senere med vort kamphold, der i væsentlig grad kom til at bestå af vore nye unge juniore. Her blev også grunden lagt til det succesrige kamphold, der fra begyndelsen af 60'erne kom til at dominere som byens førende idræt igennem en årrække og på landsplan blev et frygtet, men respekteret kamphold i årene fremover. Individuelt begyndte vore brydere også at markere sig ved mesterskaberne, og vi fik i de kommende år mesterskaber af enhver slags.

De mellemste 25 år: 1958-1983

De unge »løver«

I marts 1960 overtog Tage Hille, 23 år gammel, formandsposten efter Oluf Christensen, og derved overgik klubben både ledermæssigt og brydermæssigt til den helt unge generation, da de sidste af klubbens »gamle garde« sagde farvel. Hermed blev de følgende år, tiden hvor det ikke kunne gå stærkt nok, og intet var for stort og intet for småt, når bare der stod HAK på det. Men ikke altid kunne vi unge forstå spillets regler, når vi følte os uretfærdigt behandlet, bl.a. da John Dyhr, Jørgen Andersen, Thom Thomsen og Tage Hille som leder, blev nægtet start ved Junior-danmarksmesterskaberne i København, fordi sne og en underdrejet færge på Storebælt hindrede os i at komme til tiden. Herning brydere var afgjort favoritter, men DAUs formand nægtede os starttilladelse.

Billedet fra indmarchen til de danske juniormesterskaber i 1962. Henning Thimm, Preben Pejbjerg, John Dyhr Thomsen, Bent Lauritsen, Erik Merrild, Kai Graugård, Kurt T. Sørensen, Jørgen Andersen, Poul Bengtsson Thom Thomsen (Arne Frahn var fanebærer og derfor ikke med på billedet).

Reaktion: Store overskrifter i aviserne dagen efter. En anden episode fra den årgang, der »rystede« det unge Herning hold, var da DAU ville fratage Gunnar Bengtsson sine i forvejen tre vundne danske juniormesterskaber, da de fandt ud af, at Gunnar ikke var dansk statsborger, men stats-

løs. Dette medførte meget avisskriveri, men DAU besindede sig og lod Gunnar beholde sine mesterskaber - og Gunnar fik bragt tingene i orden, så han kunne blive en »ordentlig dansker«.

Med HAK ud i Europa

En anden side af HAKs begyndende opblomstring som storklub lå også i det internationale samarbejde, vi udbyggede i de følgende år. Nævnes skal fx vore triangelmatcher mod Alsia/“Hamborg Politi“/HAK, der kørte i en årrække og gav meget store oplevelser, både brydemæssigt og kammeratligt. Også vore udenlandsture i de åringer 1959-66 til klubber som Arnheim, Deventer i Holland, Falkenberg i Sverige, Dortmund og Witten i Tyskland, Domdidier i Schweiz, gav ikke blot brydemæssigt god konkurrence, men det der på disse ture blev oplevet, skulle senere vise sig, at være af den største betydning for klubben. Disse ture skabte det sammentømrede kammeratskab, vi havde med hinanden, bl.a. også fordi vi altid tog koner, kærestes og vore piger med på turene og i alt hvad vi foretog os, så det blev familien HAK, der fik de store og til tider hylende grinagtige oplevelser, som turene bød på. Medlemmer fra den gang vil kunne huske, da vi spiste »stegt hund« i Holland, og hvor Jørgen »Arnborg« Jensen på samme tur forpestede hele bussen med sin pibe og tobak, og hvor som eneste konsekvens Hans Jakob Sander tog det hele og kylede det ud af vinduet til stor forbavselse for Jørgen Arnborg.

En helt speciel oplevelse fra de åringers udenlandsture, må afgjort være turen til Dortmund-Witten i Tyskland i 1961, hvor vi i et lejet folkevognsrugbrød samt John Dyhr Thomsens fars meget gamle diesel taxa (Mercedes) kørte sydover med John ved rattet. Der fik vi fx et kursus i udenomssnak. Den gamle diesel blev standset af det tyske politi med totalt nedslidte dæk overalt, hvor John Dyhr overbeviste betjentene om, at det var tilladt at køre med den slags dæk i Danmark, og hvor vi så efter megen palaver fik lov at køre videre. På hjemturen var den gamle Mercedes taxi indirekte årsag til, at vi alle oplevede Skt. Pauli ved nat for første gang, idet den mærkeligt nok fik hosteproblemer, da vi nærmede os Skt. Pauli og diagnosen lød på, at den skulle have en ny »glytt«, som vi først kunne få næste morgen, når byen vågnede og dermed klare den sidste vej hjem til Herning.

Det første klubblad

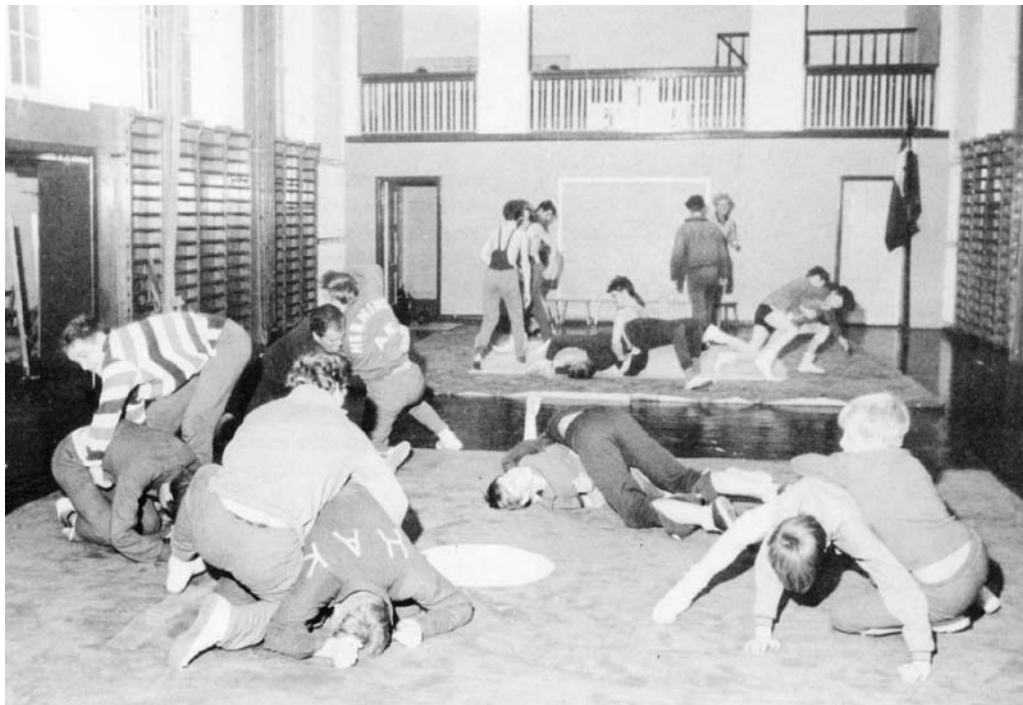
Da vi efterhånden havde status som en storklub, man kunne regne med, var der i lang tid ønske om, at få et klubblad i gang indenfor HAK. Disse bestræbelser bar frugt, takket være Bent Lauritsen, selv om det blev ret så primitivt med to dupliserede sider, der udkom som HAK Nyt i juni 1962. Bent Lauritsen, Orla Kjær og Tage Hille forestod redigeringen, og senere med årene skulle der vise sig behov for udvidelse og forskønnelse og fra 1. januar 1964 udkom vel nok Danmarks flotteste klubblad, takket være et flot layout af John Dyhr Thomsen.

Efter at vi i flere år havde haft et velfungerende klubblad, begyndte det 1965 at knibe med at finde folk, der sideløbende med deres arbejde kunne påtage sig redaktionen af HAK Nyt. Bladet var over hele landet respekteret for både indhold og udseende, men da hovedkraften bag bladet, Bent Lauritsen, rejste til København, valgte bestyrelsen pr. 1. januar 1966 at indstille bladet indtil bedre tider indfandt sig igen.

HAKs juniorer triumferer!

Herning Athlet Klub havde fået tildelt afviklingen af de danske juniormesterskaber i 1962, som blev afholdt i Herning Hallen. Vi fik ikke blot en arrangementsmæssig succes, men sportsligt set toppede vi dansk juniorbrydning med fire danske mestre ud af syv mulige, to sølvmedaljer og en bronze. Dette stævne blev senere omtalt landet over, som værende den linje Danmarks-mesterskaberne skulle afvikles efter. Det rent sportslige, må man vel nok sige, blev vor daværende træner Bent Pedersens absolutte højdepunkt som træner.

At HAK i perioden 1964-65 var inde i »varmen« med hensyn til topresultater og på den tid, på det nærmeste dominerede jysk og dansk brydning, vidner én enkelt brydeweekend om, ud af mange fra den tid, nemlig den 5.-6. december 1964, hvor vi ved to stævner og 35 drenge og juniorer kom hjem med 11 førstepladser, hvoraf de tre var danske mestre. Dette overgik selv vore dristigste forventninger.

Træning i Nørregade med liv og sjæl

Både Tonny Petersen, Poul Bengtsson og Thom Thomsen blev juniordanmarksmestre og kvalificerede sig til de nordiske mesterskaber i Stockholm den 19.-20. december 1964 og alle tre HAKere blev nordiske mestre og samtidig også de eneste Danmark fik. Dagen efter kom HAK for første gang på spiseseddel ved aviserne, idet Jyllands Posten brugte resultatet til at få solgt nogle flere aviser i Herning. Resultatet gav genlyd over hele Danmark og må så afgjort bevise påstanden om, at vore brydere voksede med opgaven i enhver henseende, både individuelt og holdmæssigt set.

Succes'en følges op

Med en værdig afslutning på året 1965 deltog Bent Lauritsen og Jan Amneus, der begge var blevet danske juniormestre, i de nordiske juniormesterskaber i Roskilde. Det var jo en stor arv at løfte for de to HAKere i forhold til sidste års 3 mesterskaber, men trods en uheldig start for begge brydere, kæmpede de sig frem og sluttede med Bent »Spidser« Lauritsen som nordisk mester i fjervægt og Jan Amneus som sølvvinder i sværvægt, og dermed blev HAK igen den bedste danske klub ved disse mesterskaber.

Kemien passede til Schweiz

I 1964 var der en annonce i DAU-bladet, fra klubben Domdidier i den fransktalende del af Schweiz. I påsken 1965 kom et hold schweizere herop med tog og blev indlogeret på Centralhotellet. Man havde to holdkampe, én i græsk-romersk, som vi vandt og én i fristil, som Domdidier vandt. Vi kunne byde dem på en udflugt til Vesterhavet, og vi syntes selv det var en skam, da det blæste noget så forfærdelig. Men for vore gæster var det en ubeskrivelig oplevelse, at komme op i Nr. Lyngvig Fyr. I pinsen samme år gik turen til Domdidier – det var lige under Danmarks største ølstrejke. Det huskes, fordi Aksel Bengtsson var ansat på sodavandsfabrikken ”Jernkilden”, hvor han havde ”byttet” lidt sodavand om med brændevin. Det var kun pigerne, der ville have ”sodavandene” – vi mandfolk ville vente til grænsen og have en ”bajer” – og det varede længe, inden vi fattede pigernes snaksaglighed. Holdkampene foregik både i græsk-romersk, som vi vandt, og fristil som de vandt. Domdidier er en by på kun 1.200 indbyggere men til stævnet var der 1.500 tilskuere, for der var bal bagefter. Det er det bedste ”brydebal”, vi har oplevet, da kemien passede så godt. I løbet af aftenen havde Bent lovet, at han ville komme på besøg 14 dage i sin sommerferie og lære dem et helt nyt greb for dem, der jo var fristilsfolk: ”Hovedfaldsgreb” – og Bent kom naturligvis.

Hidtil største DM-arrangement

Vinterens arbejde i sæsonen 1964-65 indenfor bestyrelsen var især forberedelserne til afviklingen af de danske seniormesterskaber, HAK havde fået overdraget som arrangement den 20.-21. marts 1965.

Dette stævne, som for os var det hidtil største, vi havde givet os i kast med, var samtidig også en naturlig konsekvens af den status, HAK havde indenfor dansk brydning, og vi satsede alle på at vise, at vi også på arrangørplan var i stand til at hævde os i toppen.

Den sportslige baggrund havde klubben i orden, ved vore 13 tilmeldte brydere, som stort set repræsenterede kampholdet. Den økonomiske baggrund fik vi ved et meget stort forarbejde med programtegning, en speciel DM avis, en helsides DM annonceside i Herning Bladet, Herning byråds DM gave på 1.000,00 kr., SIKHs gave på 500,00, hotelværelser på byens hoteller til symbolske HAK priser, nye vægte stillet til rådighed af Herning Vægtfabrik osv., osv. Goodwillen var stor i Herning - også denne gang. Sportspressen var et helt kapitel for sig selv, idet den jyske og Herningensiske presse, så at sige hver dag i de sidste otte dage før mesterskaberne, bragte udførlige reportager vedrørende tilmelding, chancer og arrangementet som helhed. Dette skulle vise sig, at give et godt resultat, idet der var pænt besøgt lørdag aften og søndag formiddag, hvorimod finalestævnet søndag eftermiddag næsten gav landskampstemning, med et så stort »rykind« af tilskuere, at vi aldrig tidligere havde oplevet noget lignende. Denne publikumsstøtte på hjemmebane, fik vore brydere til at yde en så stor indsats, at man kun oplever dette specielle én gang i sin karriere, og når så samtidig alt flasker sig, helt ned til mindste detalje, kunne det kun blive HAKs hidtil største sportslige resultat, der derved kulminerede i to danmarksmestre, to sølvmedaljer, en bronze i alt fem medaljer ud af 13 brydere, der ved dette resultat gjorde Herning til DMs bedste klub.

Tonny Petersen dansk mester 1965

Kai Graugaard dansk mester 1965 ved at bryde uafgjort med Gunnar Bengtsson.

Hvad HAK havde kæmpet for i 32 år, nemlig et dansk seniormesterskab, lykkedes helt ovenud ved dette stævne, idet Kai Graugaard blev dansk mester i fjervægt en halv time før Tonny Petersen vandt mesterskabet i fluevægt. Med disse to resultater, kunne klubben ryste vores mindreværdskompleks af os, ved at være en af Danmarks bedste klubber, der dog aldrig havde haft en dansk seniormester.

En fuldstændig Herning-dominans havde vi i fjervægt, hvor finalen stod imellem Kai Graugaard og Gunnar Bengtsson. I letvægt måtte Poul Bengtsson tage til takke med sølvmedaljen, og vores bronzemedalje blev i letsværvægt vundet af Thom Thomsen. Denne store succes, sportsligt som arrangementsmæssigt, fik aviserne til dagen efter at finde store typer frem og ofre hele sider på vores idræt, hvilket varmede et hold totalt nedslidte DM-arrangører meget.

HAK i Tyskland

I Tyskland har vi været rigtig mange gange, det startede med Hörde 04, fra Dortmund i starten af 60'erne, hvor de var på besøg hos os og blev privatindkvarteret. Vi tabte denne første match ganske tæt. Året efter var vi på tur, til Hörde og havde lovet dem "smæk". Nu var det bare sådan, at vi skulle over Witten 07 til en match. Skønt vi var meget nær ved at slå Witten, der lå bedre i den tyske Bundesliga end Hörde, tabte vi 0-8 i næste dag til Hörde. Vi gik efter kampen mod Witten ud i byen, sammen med vore modstandere fra Hörde – begge hold konsumerede lige meget spiritus. Så stor var vor overraskelse, da Hörde stillede med 8 friske fyre.

Senere har vi besøgt Achim flere gange med drengene, og ofte vundet pokalen, de har også et par gange været til vor Venne Cup. En gang vi var i Achim, kom vi i snak med en gut fra Tennenbronn, der ligger helt nede i Schwartswald. Vi blev i begyndelse af 80'erne inviteret ned til dem, hvor vi kunne afholde træningslejr og træne med tyskerne om aftenen. Vort ophold varede en lille uge, hvor vi boede på et sportshotel og kunne købe mad på kroen for næsten ingen penge. Omkring samme tid havde vi samarbejde med Tegel fra Berlin. Vi var der to gange, hvor vi blev privatindkvarteret – medens de var hos os en enkelt gang, hvor de også skulle privatindkvarteres. Her fandt vi ud, at den slags indkvartering var ved at være forbi, idet nogle måtte havde fire personer boende, for at det kunne lade sig gøre. Endelig har der været kampe mod Polizei og Roland, Hamburg, hvor der også har været fest bagefter.

HAKs første VM-bryder

Som den første HAK'er blev Poul Bengtsson i 1965 udtaget til et verdensmesterskab, og hvor han i Finland startede i fjervægt, med et så godt resultat som en 6. plads, med to faldsejre og to

pointnederlag. Modstanderne, som gav Poul sine nederlag, endte som henholdsvis sølv- og bronzevindere, og med dette resultat placerede Poul sig med den bedste internationale placering, nogen af vore brydere indtil da havde haft. Resultatet kom ikke fuldstændigt overraskende, idet Poul Bengtsson var kendt for sin træningsflid og sin kolossale vilje og energi. Dertil skulle lægges et temperament, som ind imellem var vanskeligt at styre, men som til gengæld også var den indirekte årsag til, at det samme temperament kunne eksplodere på de rigtige tidspunkter, hvilket lige netop var det, der skabte denne store bryder, som aldrig vil blive glemt indenfor HAK.

Poul Bengtsson

Martigny med Martinetti

I 1970 havde Martigny, en by på størrelse med Herning i den fransktalende del i det sydlige Schweiz, talt med deres venner fra Domdidier, og fået adressen på os. Det blev til venskab, som vi ikke må glemme. Martigny havde tre brødre ved navn "Martinetti", nemlig - Raphy, nu formand for det internationale brydeforbund - Etienne, der var en af de højstrangerede internationale dommere - og Jimmi, der formentlig har verdensrekorden i nationale mesterskaber næsten 50 stk. I Herning kæmpede man i den gamle "biografbygning" i Jyllandsgade. Vi var på genvisit i Martigny i 1971. Resultaterne kender vi ikke noget til, men man hørte kun om tredje halvleg, og den var skæg. Så skæg at Raphy i 1991 skrev til os, og bad om en ny match – han skrev direkte, at formålet ikke skulle være brydning men primært det gode kammeratskab. Under Gymnastradaen, boede hans kone og tyve kvinder i vort klubhus. Og for øvrigt var Martigny VM by i 1989 – som vi skal være det i 2009.

Herning vinder DM for hold

DM hold 1972

I 1972 vandt HAKs 1. divisionshold fuldt fortjent det danske mesterskab ved at slå Frederikshavn, Frederiksværk og Sønderborg. Holdet havde evnen, men også viljen til at vinde, både over de andre stærke hold, men også over sig selv, når det begyndte at gøre ondt. Ved ankomsten til Herning var holdet og lederne samt koner og kærestes iført røde huer og rød/hvide tørklæder. Her fik de en festlig modtagelse af klubbens mange venner og brydernes forældre, hvorefter de alle blev modtaget på Herning Rådhus.

Det var i øvrigt samtidig det første danske holdmesterskab, som var vundet af et hold idrætsudøvere fra Herning, hvilket også i 1973 gav holdet Eland Pokalen, for årets største idrætspræstation i Herning.

Europa Cup i Rusland

Da vi i 1972 blev danske holdmestre for første gang, fik vi mulighed for at deltage til Europa Cuppen for mesterhold. På et par dage, lykkedes det klubben at indsamle de 10.000 kr., som man skulle stille i sikkerhed. Lodtrækningen kom på den ene side som et chok for os, men dette at vi skulle til Sovjet og møde et sovjetisk og et fransk hold, var en udfordring, som ville give vore brydere en oplevelse for livet, da vi alle var klar over, at karrieren for vore brydere, var ved at være udløbet. Men beløbet, de 10.000 kr. som vi havde samlet forsløg nu slet ikke, der skulle mindst 25.000 kr. til.

Byen og idrætslivet klarede vor økonomi

Jeg har altid været stolt af at bo i Herning. Men i de næste tre måneder blev min stolthed bekræftet. Hugo E. (den kendte fotograf) fandt ud af, at han havde nogle indsamlingsbøtter stående, og så kunne vi blive hædret på stadion og samtidig gå en omgang med raslebøtterne – gevinst ca. 2.000 kr. Vi lavede et bankospil som, godt hjulpet af Folkebladet, gav os gratis gevinster, og cykleklubben afholdt også et spil på samme vilkår, men hvor overskuddet gik til os – samlet en indtægt på små 5.000 kr. Efter gaver fra Midtbank, Uno-X fonden og endelig Herning Kommune, der før et økonomiudvalgsmøde ringede til klubben, og spurgte hvor mange penge, vi manglede. En halv time efter fik vi meddelelsen om, at pengene var bevilget.

Den originale plakat fra 1972

Flot hold af sted til Sovjet

Da vi satte en pris på 300 kr. for at komme med, fik vi også råd til at gøre os lidt fine. For disse penge var, der en skrædder fra Hammerum, som lavede et sæt tøj, syet efter mål – tøjet var en blå blazer med Dannebrog var syet på brystlommen, et par koksgrå bukser og en hvid rullekravesweater.

0-10 til Spartak

Stævnet foregik i Gomel, en sovjetisk by i Hviderusland, hvortil man kun fik adgang med sportsvisum. Her skulle vi kæmpe mod et udvalgt hold fra Spartak, hvor den ene bryder stammede fra Tasjkent, og dermed havde dobbelt så langt hjem som os. Det franske hold havde meldt afbud og efter en hurtigt gennemgang af holdopstillingen, opdagede vi, at vi stod foran en stort set umulig opgave – og vi tabte da også 0-10.

En uforglemmelig tur

Turen, med udflugten i Moskva, var som sådan helt uforglemmelig. Anekdoterne om begivenhederne i Sovjet er mange, men I skal nøjes med en: Man kunne jo sælge, skjorter og ægte skind til russerne. Jan Amneus havde solgt en ægte skindvamp til en russer. Vi havde fået at vide, at i lufthavnen kunne vi få vekslet, om til vestlig valuta. Men nej, kun i det omfang vi havde købt officielt i bank eller lignende. Så der stod Jan med en uhyggelig masse rubler, som han kun kunne købe vodka, champagne og cognac for – det kunne jo allerhøjest blive taget i tolden, sagde Jan!

Resultatet fra vores kamp havde imidlertid nået de danske aviser. Der var en tolder, der kunne kende os på vore blazers og han huskede også, at vi havde tabt 0-10. Derfor erklærede han med et stort grin, at alle vindere skulle ind til det store eftersyn – resten kunne barer gå direkte igennem. Tak sagde Jan med sine 22 flasker vodka – med lige så stort grin.

En stille tid

De første år efter al denne festivitas og de store resultater blev lidt matte rent resultatmæssigt, men ikke kammeratligt. Hold DM blev for flere af de gamle brydere kulminationen på den aktive tid, og støvlerne blev „lagt på hylden“. Dette var medvirkende til, at klubben i disse år blev videreført af nogle få »gamle« og en del interesserede forældre til den flok store drenge, der voksede til og blev bedre og bedre, hvilket i forening gav bestyrelsen mod og optimisme til at få vendt udviklingen.

Ny optimisme

I 1975 startedes HAKs Venner, og deres økonomiske støtte blev en fantastisk hjælp til de resultater, der blev opnået de efterfølgende år, og det var især i drenge- og ungdomsafdelingen, at den store fremgang kunne registreres. Da samtidigt Kurt T. Sørensen flyttede tilbage til Herning efter en længere årrække i Heros Frederiksværk og overtog træningen af drengeungdom, gav denne optimisme sig snart udslag i gode resultater især i holdturneringen i Jylland, hvor vi klarede os hæderligt.

H.A.K.s venners bestyrelse. Fra venstre Poul Thorsø, Birgit Thomsen, Edith Thomsen, Preben Knudsen og Bruno Frederiksen.

Samtidig blev der arrangeret ture til Norge, Sverige, Holland og Tyskland, og denne indsats begyndte at give resultater på DM plan både individuelt og holdmæssigt. Af de brydere der i den periode var på vej frem kunne nævnes fx Kim Andersen, Kim Nielsen, Henrik Pajbjerg, Kim Lauersen, Brian Nielsen, Henrik Thorsø, Carsten Lund, Sv. Å. Thomsen, Kuno Pejstrup, Ryan Pejstrup, Michael Bay, John Vestergaard, Torben Vestergaard, Frank Knudsen, Tom Kristensen, Tom Bunch og Sonny Juhl m.fl.

En af de »gamle« brydere, der var blevet ved også efter de store år, var Kai Graugaard, der stadig skabte ravage blandt Danmarks bedste brydere og ikke uden grund, idet Kai bevarede sin teknik, selvom det kneb med konditionen hen ad vejen.

En anden af de brydere, der helt suverænt var med til at bevare HAKs position udadtil i disse år, var Harald Madsen, der fra han begyndte som »en blette knajt« i 1964, opnåede store personlige resultater. Dette skyldtes først og fremmest en fremragende træningsindsats igennem årene, men også Haralds viljestyrke til at være nr. 1, selvom det til tider gjorde ondt i situationer, hvor man skulle kvæle sig selv, for at komme øverst på skamlen.

I junior- og seniorafdelingen arbejdede Poul Bengtsson ihærdigt for at få disse folk med helt i toppen. At dette lykkedes ses bedst ved, at bryderne kæmpede HAK tilbage i 1. division i sæsonen 1980-81, samt ved at vinde sølv i den jyske holdturnering og senere bronze ved hold DM.

Berlin en "Ø" i Østtyskland

Kurt Pejstrup havde efterhånden samlet et stærkt hold af puslinge og drenge brydere, hvilket gav anledning til, at denne afdeling blev temmelig eftertragtet at invitere. VfL Tegel fra Berlin var først ude med en indbydelse til Berlin i påsken 1980. Ca. 45 brydere og ledere var med på en tur, hvor vi gennem hele Østtyskland blev overvåget af en helikopter. Men pludselig dukkede Berlin op som en stor en "oase" midt i efterkrigstidens truende landskab. Vi fik også en uforglemmelig oplevelse, da man havde arrangeret en halvdagstur, hvor vi tog Berlin rundt med en svensk guide. Brydemæssigt blev det også til en oplevelse med en holdkamp på ca. 25 kampe (heraf huskes en kamp mellem Kai Graugaard og en jævnaldrende tysker, der lignede Kai, de var begge lige så mange år – og kilo – fra deres guldaldertid, men alligevel kunne de kæmpe 15-15). To år efter var tyskerne på besøg i Herning og vor attraktion, Vesterhavet, gav som altid pote. Vi besøgte senere Tegel, men da deres formand, Fritz Hill afgik ved døden, ophørte samarbejdet.

Holdbillede Berlintur.

Mallorca turen

Turen til Mallorca var den største satsning, der var gennemført for seniorafdelingen i mange år. Efter en lang kamp for at skaffe midler til at gennemføre turen ved hjælp af salg af lodsedler, svinekamme og selvhugget brænde fra Knudmose, hvor vi havde fået en aftale med kommunen omkring et areal hvor vi måtte ”rydde op”, blev turen gennemført i august 1980. For størsteparten af deltagerne var det deres første flyvetur og speciel Polle havde det svært.

Hele Mallorca-holdet fotograferet ved afrejsen

Velankommet til hotel Cala i Cala Mayor bugten gik træningen i gang fra første morgen kl. 07.00, for som Polle sagde „Natten er jeres egen, men stiller I ikke til morgenløb kl. 07.00, er den min“. Løbeturene var ret så krævende, da trænerhvervet blev delt mellem Polle, Sjønnø og Preben, havde de alle tre trænet hele sommeren, hvad de fleste af vi andre ikke kunne prale af. Vi løb 7-8 km i ganske kuperet terræn, ikke noget som gik helt let, for de fleste havde som regel ikke sovet mange timer, når der var morgenvækning. Den eneste dag, hvor der blev taget lidt let på det, var dagen efter grisefesten, hvor det blev op af dagen inden Sjønnø fik gang i løbetræningen, men det hørte han ikke et ondt ord for. Dagens andet træningspas bestod enten af øvelser og brydning på stranden efter træningsplaner af Torben Lindby til stor forundring for de mange turister, eller også lavede vi konkurrencer fx i vandpolo i hotellets swimmingpool. Her viste Kai Graugaard sit store fighterhjerter, ved at bruge ganske lang tid på dommerkendelser - alle andre syntes vi havde gang i en leg, men det havde Kai ikke, så da endnu en kendelse gik ham imod, nægtede han at være med længere.

Turens største udbytte blev et fantastisk godt kammeratskab i ungdom/senior afdelingen, hvor vi havde lært hinanden at kende på en helt anderledes måde, både ved forarbejdet med at skaffe midler men selvfølgelig også på en oplevelsesrig tur. Turen er stadig god for en anekdote eller to, når gamle brydere fra den tid mødes.

Jyllands bedste klub

Året 1981 lykkedes det endelig for drenge- og ungdomsholdet at blive danske mestre efter flere gange at have vundet både sølv og bronze. Det blev en dejlig dag med festlig modtagelse af forældre, klubkammerater med blomster samt en stor hyldest til Kurt T. og Polle, der i fællesskab havde sat de unge folk op til den toppræstation, de her havde ydet. Aftenen i klubhuset blev en af de helt store festaftener med Vennerne som den glade giver, og det blev sent på natten, inden denne store dag havde ende, og endnu et dansk holdmesterskab kunne sættes på plads i præmieskabet. Ved JAUs repræsentantskabsmøde i 1981 blev Herning Athlet Klub udnævnt til „Årets Klub“. Ved årets danske seniormesterskaber var HAK igen stærkt repræsenteret, idet Harald Madsen vandt mesterskabet i 74 kg, og i 90 kg hentede Preben Pajbjerg titlen hjem, hvilket for Preben blev det absolutte højdepunkt i hans karriere.

*6 medaljer ved
DM-1981.*

»Venne Cup á 1981«

Som det fremgår af navnet blev denne gigantiske turnering for puslinge, drenge og ungdom startet i november 1981, og det blev fra første stævne en stor succes, der overgik alle forventninger med deltagelse af brydere fra Norge, Sverige, Tyskland, Holland og Danmark. Med et deltagerantal på over 300 brydere blev dette stævne Danmarks største, og HAK var selv stærkt repræsenteret ved Ryan Pejstrup og Per Frank, der begge blev nr. 1 i 1981, men ikke mindst i 1982 hvor HAK blev bedste klub med syv førstepladser, der blev hjemført af Kenneth Hansen, Ryan Pejstrup, Sonny Juhl, Poul Janik, Mikael Knudsen, John Vestergaard og Kuno Pejstrup: Det var således med optimisme, at HAK kunne se fremtiden i møde med en så stærk drenge- og ungdomsafdeling.

Mesterskaber en gros

Ved de jyske mesterskaber 1982 for puslinge, drenge, ungdom og juniorens placerede HAK sig helt i toppen, idet det blev til otte mesterskaber. Ved de senere Danmarks mesterskaber var klubbens brydere lige så dominerende, idet det blev til syv mesterskaber, hvilket siger noget om den standard, der var indenfor HAKs drenge- og ungdomsafdeling, kraftigt hjulpet af de respektive trænere der så afgjort havde deres store andel i den succes, klubben oplevede. Inden for holdbrydningen skulle HAK forsvare det jyske holdmesterskab for drenge-ungdom, som vi vandt i 1981, og dette lykkedes efter en meget flot indsats af klubbens brydere.

Et godt kommunalt initiativ

Et godt initiativ til beskæftigelse af Hernings ungdom i sommerferieperioden blev i 1982 taget af kommunens kulturforvaltning, der henvendte sig til idrætsklubberne og forespurgte, om de ville åbne træningslokalerne i den sidste del af sommerferien i ca. 2-3 dage om ugen. Herning Athlet Klub fulgte opfordringen, og 56 drenge havde i skolen tilmeldt sig til brydning. Ved hjælp af 3-4 trænere blev disse dage meget positive med en blanding af leg, lette greb osv., så drengene kunne få en fornemmelse af brydesporten. At det lykkedes for de pågældende trænere må ses ud fra, at da sæsonen startede med klubbens egne brydere, kom ca. 20 af »sommerferiedrengene« til træning. Dette initiativ blev således fra start en stor succes for kulturforvaltningen og klubberne.

50 års jubilæet

Festlighederne, startede med en reception lørdag formiddag den 4. februar. Her fik vi sammen med bl.a. "klubbens" borgmester, N.O. Hansen, klubbens medstifter Knud Pedersen samt klubbens sponsor, Thøger Rode, SDS, nogle festlige timer sammen, indtil det ebbede ud ca. kl. 13. Folk skulle jo helst nå at komme hjem og hvile lidt inden aftenfesten. Der var lagt op til den helt store festivitas, da man havde inviteret omkring 150 personer, heriblandt borgmester N.O. Hansen, til fest i bankohallens festlokale.

Et udsnit af H.A.K.s 118 brydere i jubilæumsåret 1982 med drengetræner Jan Jørgensen og formand Kurt T. Sørensen.

Klubbens daværende formand, Kurt T. kom i sin tale ind på klubbens opstart, hvor hver enkelt af de 36 medlemmer betalte tre måneders kontingent forud – så klubben havde råd til, at købe en madras (et rundstykke kostede tre øre dengang/red.). Klubben havde i starten til huse i Vestre Gæstgivergårds sal, der var så utæt, at sneen feg ind på madrassen, og der var så koldt, at der blev trænet hårdt dengang, blot for at holde varmen.

Tankevækkende, hvor det i dag er en selvfølge, at man har faciliteter som sauna og varmt vand i bruserne. Kurt kom ind på de mange dygtige brydere, startende med Volmer Sejersens jyske begyndermesterskab – klubbens første mesterskab tilbage i 1936. Der var mange andre fra de første år, der skabte respekt om HAK. Navne som Richard Thomassen, der var en publikumsbryder og et rigtigt stykke mandfolk, Ingvar Poulsen, Carl Rasmussen, Knud Pedersen, Sv. Å. Sejer- sen, Gunnar Pedersen og Oluf Christensen mfl. (Vi må ikke i den forbindelse glemme August Høyrup der fik sin brydeopdragelse i Herning, men der for Heros, blev nr. fire ved VM i 1954/red.).

Tage Hilles mindeskjold med navnene

I begyndelse af halvtredserne havde klubben en nedgangsperiode, såvel økonomisk som sportsligt. Det var Sigvald Olesen, der fik rettet op på dette, blandt andet ved at arrangere "Februar-marked" og "Underholdning for Tusinder" i det nye Herning Hallen, hvilket vidner om hans økonomiske sans. Da Sigvald tillige havde fået den tidligere danske mester Erik Damgård til at rejse to gange om ugen fra Struer til Herning, kom den sportslige succes af sig selv.

Fra den periode kan nævnes navne som Gunnar Bengtsson, dansk juniormester i 1956 og 57, men også navne som Peter Veje, Hans O. Andersen, Leif og Knud Christensen, Arne Frahm, Tage Hille, Kai Graugaard, Thom Thomsen, Poul Bengtsson, John Dyhr og Bent Lauritsen mfl.

I 60'erne kom der nye navne til som Jan Amneus, Hans Jacob Sander, Niels Sander, Jørgen Andersen, Knud Nielsen, Harald Madsen, Chris Vesterby, Jens Chr. Olsen (Tarzan), Svend E. Pedersen, Tonny Pedersen og Preben Pajbjerg.

I 1965 fik klubben sine første danske seniormestre ved Tonny Pedersen i 52 kg og Kai Graugaard i 63 kg, i øvrigt i Herning Hallen (ved et mesterskab, der stadig betegnes som et af de flotteste DM arrangementer nogensinde/red.). I 1972 vandt HAK sit første danske seniorholdmesterskab.

Kurt T. sluttede sin tale af med at nævne at klubben nu har modtaget byens fornemmeste pris, Eland Pokalen, i alt syv gange.

I forbindelse med jubilæet blev Arne Frahm samtidigt udnævnt til æresmedlem.

Ved alle jubilæer er der overrækkelse af nåle, hvilket også var tilfældet ved HAKs 50 års jubilæum. En lang række af klubbens "store drenge" blev hædret med klubbens sølvnåle.

Der var sølvnåle til: *Preben Knudsen, Poul Thorsø, Bruno Frederiksen, Edith Thomsen, Ole Juhl, Niels Jørgen Fonnesbæk, Kurt Pejstrup og Vinny Pajbjerg.*

Sang til Guinness Rekordbog

Mens vi ventede på, at tre jyske seniormestre kom hjem fra Sønderborg, det var Harald Madsen, Kim Laursen, og Carsten Lund, blev der begyndt en sang, som fortjener optagelse i Guinness Rekordbog. Sangen var lavet af Tage Hille om jubilæet som sådan og den var på 44 vers.

Dagen "derpå" var der spisning af rester i klubhuset. Det forgik på en hjertelig måde for os, der var inderkredsen i klubben – ligetil Arne F. udlovede en dusør til den, der kunne få Bent Lauritsen, til at tie stille.

De seneste 25 år: 1983-2008

50 år - og masser af aktivitet

Der blev ikke hvilet på laurbærrerne efter jubilæet. Den nye bestyrelse fortsatte det høje aktivitetsniveau, som havde kendetegnet klubben de seneste år. Med stærke kræfter bag sig i såvel bestyrelsen som blandt forældrene holdt formand Kurt T. Sørensen gang i klubben. Preben Knudsen var stadig formand for Vennerne, som år efter år leverede mange ressourcer til klublivet og som sammen med Bankoformand Vinny Pajbjerg (han fungerer i øvrigt stadig på denne post efter 25 år/red.), skaffede mange penge til klubben. Det nykårede æresmedlem Arne Frahm var meget aktiv dommer og samtidigt formand for Herning Athlet Center, som stod for drift og vedligehold af vores lokaler. Desuden gjorde såvel Ole Juhl som Kurt Pejstrup (der begge var for-

ældre til talentfulde børn i klubben) et stort stykke arbejde - Kurt blev desuden i 1983 valgt ind som næstformand i DAU. Samtidigt blev klubbladet opprioriteret, idet Bent Lauritsen igen overtog Bladformandsposten. Bladet udkom med Bent som primusmotor første gang i 1961 og kørte med små pauser frem til 1996 - alle årene med Bent som ansvarlig eller stor bidragsyder.

Henover sommeren 1983 arrangerede Skole- og Kulturforvaltningen igen sommerferiesport og vi havde i den forbindelse tilbudt eleverne på byens skoler at prøve brydning som beskæftigelse i afslutningen på deres lange sommerferie. Det blev med en stor arbejdsindsats ikke mindst fra Venerne og trænerne en stor succes, da 50 skoleelever deltog på de 4 træningssamlinger og 15-20 stykker stadig kom til træning 9 måneder senere. (Dette arrangement bliver den dag i dag stadig afholdt med stor succes/red.)

Vennernes havde igen inviteret til sommerlejr, denne gang på Venø med en mængde aktiviteter for alle deltagerne. Der var i alt 111 deltagere på denne rekordstore sommerlejr, hvilket viste den store interesse og opbakning blandt ledere og forældre.

Som eksempel på det høje aktivitetsniveau kan det desuden nævnes, at HAK i jubilæumssæsonen 1982-1983 havde været ude til 36 stævner med 1549 kampe og heraf vundet 858. At talentmassen var stor kan fx ses af resultaterne, såsom at vi ved Grænse Cup fik 8 førstepladser, 3 andenpladser og 2 tredjepladser, at vi ved vort eget Venne Cup opnåede 7 førstepladser, 3 andenpladser og 4 tredjepladser og blev bedste klub, at vi ved Nordisk Brydetræf i Ålborg hjemførte nok en stor pokal for bedste puslinge-drengeklub, samt at vi ved det store internationale stævne i Utrecht, Holland, hvor der var 500 deltagere fra 6 nationer blev bedste klub. Det sidste resultat blev skabt på baggrund af den store bredde, vi havde i klubben, da næsten alle vore deltagere blev placeret blandt de 6 første i deres vægtklasser. Der var 46 personer af sted, heraf ca. 20 ledere og forældre, som igen viste den store interesse og opbakning, der var i klubben.

Ved året mesterskabsarrangementer lykkedes det klubben at kæmpe sig frem til 11 jyske mesterskaber og 6 danske mesterskaber. Samtidigt viste vor store bredde sig igen ved B- og C-stævnerne (Nybegyndere og begyndere/red.), da vi blev bedste klub i både B og C rækkerne. Klubben havde brugt mange penge på at deltage i de mange stævner – alt i alt 86.000 kr. Dette beløb var nok lidt for meget iflg. formanden, idet der i det forløbne år var brugt flere penge, end der var tjent.

Gang i 80'erne

De mange stævner som klubben deltog i lagde et stort arbejdspress på lederne, og på generalforsamlingen i 1984 blev det vedtaget at udvide bestyrelsen til 7 personer. Der havde været en del uro i klubben blandt nogle af lederne, som resulterede i at nogle trak sig ud af bestyrelsen. Formanden bad alle deltage i at få klubben til at fungere ordentlig igen.

Der var dog stadig gang i de mange dygtige brydere. Klubben blev i 1984 kåret som bedste jyske klub og blev nr. 2 i Danmarks. Det var i den periode næsten udelukkende puslinge-, drenge- og ungdomsbryderne, der prægede billedet. Nybegynderne markerede sig også stærkt i disse år. Ved 1. omgang af Midtjysk Brydering stillede vi med 18 brydere, hvoraf de 14 blev placeret. Ved et internationalt stævne for puslinge og drenge i Århus stillede vi ligeledes med 18 brydere, og heraf blev de 17 placeret. 17 drenge deltog i Grænse Cup og her blev de 15 placeret. Dette fortæller næsten alt om klubbens styrke. Klubben opnåede desuden stribevis af mesterskaber - både individuelt og for hold. En kampstatistik for sæsonen 1984/1985 viser at klubben rådede over 44 brydere i puslinge/drengerækken og 14 i ungdom/junior/senior.

Selv om der var en rigtig stærk gruppe af unge talenter, som klubben brugte mange penge og megen energi på, så blev de helt nye dog ikke glemt. Der blev holdt forældreaftener, hvor specielt forældrene til de nye børn kunne få besvaret de spørgsmål, de måtte have omkring klubben, omkring stævnerne som deres børn deltog i osv. Der blev ligeledes i disse år afholdt månedskonkurrencer for alle brydere, dog således at begyndere mødtes på lige fod og de rutinede ligeledes.

I 1986 skiftede klubben formand, da Kurt T. Sørensen mente det var på tide at overlade roret til andre. Poul Bengtsson blev valgt som ny formand. Poul begyndte at bryde som 10-årig, hvilket var minimumsgrænsen dengang, og han har stadig rekorden, som den der har været aktiv i længst tid, da hans sidste kamp var som 38-årig. En fantastisk karriere med 2 danske drengemesterskaber, 4 danske juniormesterskaber og 4 danske seniormesterskaber. I 1964 blev Poul nordisk juniormester, for året efter at blive nr. 6 ved VM for senior. Sideløbende har Polle fungeret som bestyrelsesmedlem, træner og dommer.

Slawek - Mestertræner fra Polen

I 1985/86 havde der i en periode været arbejdet på at få en polsk træner til klubben for en 3 måneders periode, da vore dygtige brydere og egne dygtige trænere godt kunne bruge lidt ny inspiration. Preben Pajbjerg, der var seniortræner på daværende tidspunkt og havde været det i 4 år, tog med taknemmelighed mod tilbuddet om at få assistance, da han var ene mand om at træne vore brydere. Preben startede sin aktive brydekarriere helt tilbage i 1957, og fik som drengébryder mange fine placeringer, men dog mest som nr. 2 eller 3 (der var altid en, der var lidt bedre). Han toppede dog sin karriere med et dansk seniormesterskab i 1981. Preben var træner for vore dygtige ungdom/Junior og seniorbrydere igennem en lang årrække, faktisk i 15 år og sluttede først da vi vandt Hold DM i 1997. Det havde ikke altid været nogen nem opgave at holde sig i gang gennem så mange år. Til tider var der kun få brydere til træning, men Preben holdt ud og succesen kom da også til sidste. En meget engageret Preben, der har været i med klubben som aktiv eller træner gennem mere end 40 år.

Slawek Biedermann og Preben Pajbjerg

Ksawery (Slawek) Biedermann, som den polske træner hedder startede i klubben i august 1986. De første år blev han privat indkvarteret hos Preben, der gennem årene fik et meget tæt venskab med Slawek. Slawek skulle primært træne vore seniorbrydere, men det udviklede sig dog således, at han også fik overdraget ungdom/junior samt de dygtigste drenge. Allerede efter den første uge kunne man garantere, at de der fulgte hans program ville gå en stor fremtid i møde. Der var helhed i hans træning, som byggede på stor smidighed, masser af teknik samt improvisation. Slawek var 32 år og kom fra Warszawa, hvor han havde hustru og 2 børn. Selv sagde han, at hans aktive karriere ikke var noget at tale om, men to andenpladser ved de polske seniormesterskaber var trods alt ret store præstationer. Slawek var endvidere træner for militærholdets juniorer i Warszawa, og en af hans brydere var på sejrsskamlen ved VM for junior i Schifferstadt

i 1986. Det polske forbund havde øjnene åbne for denne unge træner, og han var blevet tilbudt stillingen som landsholdstræner for juniorerne. Slawek mente selv, at et gæsteophold i udlandet ville gavne hans trænerkarriere på længere sigt. Han var helt fortrolig med, at motivationen i de to lande var vidt forskellig. I Polen var idræt nærmest et job, hvor der blev trænet 4-5 gange om ugen blandt ganske almindelige juniorbrydere.

Dette første 3 måneders gæstevisit var så stor en succes, at det endte med, at Slawek blev fast træner i klubben helt frem til 1996. Hans dygtighed som træner og hans personlighed gjorde, at han også blev tilknyttet det danske landshold, og at han senere blev landstræner i såvel Danmark som i Polen.

Mesterskaber og resultater i årene efter 50 års jubilæet

Det flotte resultat ved de jyske mesterskaber på dagen for klubbens 50 års jubilæum den 3. februar 1983, hvor klubben hjemførte 3 mesterskaber og 2 sølv kunne næsten siges at være den sidste krampetrækning fra „den generation“ af brydere.

Såvel Harald Madsen som Preben Pajbjerg deltog ved mesterskaberne de efterfølgende år og opnåede enkelte medaljer, men uden at det blev til yderligere mesterskaber. Stortalentet Kim Lauersen valgte at prioritere sin uddannelse og opnåede ikke yderligere mesterskabsplaceringer, mens de øvrige af de yngre kræfter Carsten Lund og Per Frank også lige så stille trak sig tilbage over de kommende år. Af andre dygtige brydere i denne periode kan nævnes Tom Bunch, Henrik Thorsø, Rene Kristensen, Tom Kristensen, Jesper Nielsen og Henrik Pajbjerg som alle leverede pæne placeringer ved ungdom/juniormesterskaberne frem til 1986, hvor Henrik Pajbjerg tilkæmpede sig et dansk juniormesterskab med efterfølgende deltagelse ved det nordiske juniormesterskab.

Et meget velkendt motiv sidst i 80'erne og 90'erne. Et ungdomshold hyldes

Samtidigt begyndte den store talentmasse af brydere i puslinge- og drengeafdelingen for alvor

at røre på sig - en gruppe af meget talentfulde brydere, som kom til at dominere dansk brydning de mange år frem. I årene 1984-1986 var HAK suverænt Danmarks bedste klub i drengerækken med 16 jyske mesterskaber samt 10 medaljer yderligere og 11 danske mesterskaber samt 13 medaljer yderligere. Dominansen kulminerede i 1986 med 5 danske mesterskaber ved samme drenge-DM.

I samme periode blev HAK bedste drengeklub ved stort set alle de turneringer som klubben deltog i - det var turneringer, såsom Påsketurneringen i Utrecht, Klaus-Prieser turnering i Achim, Roland Cup i Hamburg samt alle de hjemlige turneringer Miomatic Cup, Grænse Cup, Heros Cup, Meisner Cup, Venne Cup mfl. Som følge af den store dominans vandt klubben også stort set alle jyske og danske holdmesterskaber i drengerækken i denne periode, ligesom klubben flere gange blev kåret som bedste drengeklub i såvel Jylland som i hele Danmark.

1983 Holdet som blev bedste klub for anden gang i UtrechtHolland.

Efterhånden som drengene blev ældre begyndte HAK at opnå tilsvarende om end knap så dominerende resultater i ungdoms- og senere i juniorrækken. Gennem de 5 år i perioden 1986-1990 vandt klubben rigtig mange mesterskaber ungdomskategorien (21 JM og 19 DM) kulminerende med 6 samtidige danske ungdomsmestre i 1988. Allerede fra 1987 og langt op i 90'erne vandt man også mange juniormesterskaber (I de 7 år 1987-1993 opnåedes 19 JM og 14 DM). De to bedste år for juniorerne var 1988, hvor der blev opnået 7 jyske mestre samt 1990 hvor HAK for eneste gang i perioden opnåede 3 DM samtidigt.

Som en naturlig følge af denne udvikling skete der også det, at HAK begyndte at vinde holdmesterskaber for ungdom/juniorhold. Allerede i efteråret 1985 sås de første tegn på at klubben var på vej, idet HAK vandt en stærkt besat holdturnering for ungdom/junior i Ålborg efter sejre over såvel Hisingen, Sverige, Tønsberg, Norge som de danske klubber Thrott, Ffl og

Thor Vejgaard samt et knebent 4-5 nederlag til Heros. I perioden 1986-1993 opnåedes således 7 JM og 5 DM for ungdom/juniorhold samt mange medaljer derudover.

I 1987 skete så det, som burde være umuligt - i den stærke 74 kg senior vægtklasse, der normalt besættes af fuldvoksne rutinerede seniorbrydere, lykkedes det for en 16-årig ungdomsbryder at tilkæmpe sig det danske mesterskab. Slaweks imponerende trænerrevner og Kuno Pejstrups enorme brydetalent gik op i en højere enhed, idet Kuno overgik sig selv, overraskede alle og snuppede det første danske seniormesterskab til klubben siden 1981. Undervejs besejrede Kuno så rutinerede kræfter som Kenneth Nielsen, CIK med 5 overskydende point og Peter Krogsgaard, Heros på fald i finalen. Samtidigt opnåede Kuno med sit 10. danske mesterskab det, som kun 3 brydere før ham havde opnået nemlig at vinde „the triple“, dvs. DM for både ungdom, junior og senior i samme sæson - men hvor præstationen tidligere (og senere) altid blev udført i vægtklasser under 55 kg, så var Kunos præstation unik i kraft af, at det var opnået i en „rigtig“ senior vægtklasse.

Året efter i 1988 efter vandt Michael Bay DM i 48 kg klassen efter sejre over Claas Hjelmland, CIK og Jan Schou, DAN, mens klubben i 1989 atter måtte rejse hjem uden et mesterskab. Begge årene opnåedes dog flotte medaljeplaceringer, som vidnede om, at HAK var på vej ind i en storhedstid også på seniorfronten, hvilket, set i lyset af at Kuno Pejstrup og Michael Bay hjemførte hhv. det 14. og det 15. DM til HAK, ikke var noget klubben havde været forvænt med altid. Fra 1990 og frem startede så den gyldne periode, hvor det næsten blev rutine for HAK at hjemføre 2-3 danske seniormesterskaber årligt. Faktisk er der frem til skrivende stund hjemført mindst ét senior DM hvert år siden 1990, og langt de fleste år er det blevet til to eller tre mesterskaber.

Triste budskaber i 1987

1987 var et år hvor der indløb flere triste budskaber til klubben. Først kom meddelelsen om, at Gunnar Bengtsson var afgået ved døden. Gunnar var en personlighed inden for Herning Athlet Klub, fra han startede i 1949 som drengebryder. Han blev hurtigt landets bedste indenfor sine forskellige vægtklasser. I en nedgangsperiode midt i 50'erne blev genopbygningen af klubbens kamphold koncentreret omkring Gunnar Bengtsson, som havde det format, der skulle til for at skabe fornyet interesse omkring brydesporten i Herning.

Senere kom meddelelsen om Rikarth Thomasens død. Rikarth Thomasen var medstifter af Herning Athlet Klub. Han var ved stiftelsen af klubben 23 år og kendt af alle i byen: Han havde en selvsikkerhed og personlig udstråling, der altid virkede positivt på omgivelserne. Rikarth var et både kreativt og musisk menneske. I hans brydning var sejr for enhver pris ikke aktuel - en sejr for ham havde kun værdi, hvis der var skabt ved hjælp af brydesportens elegante greb. Han var ikke et idol, da dette udtryk ikke kendtes i 30'erne men noget mere værdiladet og værdigt: At være den første blandt ligemænd.

Rikarth deltog i klubbens 50 års jubilæumsfest.

En højt skattet person, som stadig var aktiv leder i klubben, gik også bort dette år. Preben Knudsen kan bedst beskrives med formandens mindeord efter begravelsen:

”Vi har i dag taget afsked med en kær ven og en god kammerat. En kammerat som er gået alt for tidlig bort. Man tænker uvilkårligt tilbage på de ting Preben har stået for og betydet for os alle i Herning Athlet Klub og i HAKs Venner. Der

vil i tiden fremover dukke utroligt mange minder op hver eneste gang man kommer herud i klubben, for vi er omgivet af ting som Preben har stået for, har gjort eller har fået ideen til.

Vi har i HAKs Venner en støtteforening som ikke bare hører til blandt de bedste i landet, NEJ – det er den bedste, og det takket være Preben. Hvor tit har vi ikke, når vi har været ude til stævner eller selv afholdt et stævne med succes her i Herning fået at vide: I har jo også HAKs Venner. Det er rigtigt, og vi er både glade for, og stolte af at have en sådan støtteforening. Vi har sommerlejren, vi har bus-sen, vi har Venne Cup og mange andre ting, alt sammen højdepunkter i klubben. Bankospillene må vi heller ikke glemme i denne forbindelse, for det er ikke kun HAK og HAKs Venner der har glæde af Prebens ideer og gå-på-mod. Nej, samtlige 19 foreninger i Herning Banko Center kan takke Preben for hovedparten af de penge der tjenes på Bankospil i dag.

Preben som menneske: Ja, vi har kun oplevet Preben som en god og trofast kammerat, man altid kunne stole på og regne med. Han gik altid foran, når der skulle arbejdes, og det var på alle planer, hvad enten det var bestyrelsesarbejde eller med en skovl. Der vil opstå et kæmpe tomrum i klubben herefter. Et tomrum, som det bliver meget, meget svært at udfylde, men vi må forsøge at gøre det bedst muligt.“

Senere på året kom atter meddelelse om at blandt vor lille klubs nuværende og tidligere medlemmer, var en af vore brydekammerater afdøet ved døden. Denne gang gjaldt det klubbens mangeårige kasserer og for en kort periode formand Aksel Bengtsson, der efter længere tids sygdom døde i oktober måned. Aksel Bengtsson var ældste broder til en anden af klubbens profiler nemlig Poul Bengtsson. De ”gamle” i klubben kan mindes Aksel som en stærk og bærende kraft i ledelsesarbejdet i de svære og hårde år med genopbygning af klubben i perioden 1960 til 1972. Aksel sagde tingene lige ud, og det han lovede blev holdt og gjort. Aksel Bengtssons navn vil i klubbens historie stå i mange år fremover.

Sidst i 1987 mistede klubben Hans Jacob Sander, der døde i december kun 48 år gammel. Hans Jacob Sander var med til at præge udviklingen i klubben både som aktiv bryder og som klubbens næstformand i en længere årrække. Hans Jacob startede i klubben sidst i 50’erne og den sportslige kulmination var et jysk mesterskab i letvægt i 1962, samt i 1972 hvor han var med på det sagnomspundne DM hold. Hans Jacob var med til at lede byggeriet af klubhuset på Tegl-vænget, og han fik 15 år til at opleve, at hans store indsats i dette byggeri ikke havde været forgæves, da det var her rødderne til klubbens fremtid lå.

Rekordernes år

Gennem anden halvdel af 80’erne satte Herning Athlet Klub sit præg på næsten alt, hvad der blev rørt ved og deltaget i. Dette gjorde sig gældende stort set overalt på såvel lederfronten og som på brydemadrassen.

Den afgående formand Kurt T. Sørensen blev i 1986 hædret med Dragsbæk Radio- og TVs Idrætslederpris på 10.000 kr., og året efter modtog han Gudmund Schacks Mindelegat på kr. 3.500. Den nye formand Poul Bengtsson modtog i 1987 Herning Byråds ”Idrætslederpris” for det store arbejde han har gjort for Herning Athlet Klub - en mindeplade om hæderen hænger stadig på Herning Rådhus. Ved samme lejlighed blev Kuno Pejstrup hædret for sit overraskende og imponerende danske seniormesterskab. For sin store indsats modtog Poul i 1987 desuden også SIKHs lederlegat på kr. 3.000.

I 1988 var Ungdom/Juniorholdet ved at være på plads, da de mange dygtige drenge efterhånden var kommet op i denne kategori, og ved de jyske mesterskaber blev Frederikshavn besejret med 9-0. Nu lurede DM guldnet lige om hjørnet.

Ved JM for drenge og junior var der store forventninger, specielt til juniorklassen. Nu skulle vi slå igennem. Vi stillede med 10 deltagere og bingo: 7 GULD MEDALJER = KLUBREKORD.

Ved de danske ungdomsmesterskaber var Herning totalt dominerende. Vi stillede med 6 brydere og kunne efter stævnet melde "fuldt hus" = 6 DANSKE MESTERSKABER.

HAKs danske mestre for ungdom/juniorhold 1989

Stående fra venstre: Slawek, Kuno Pejstrup, John Vestergaard, Sonny Juhl, Torben Vestergaard og formand Bruno Frederiksen.

Siddende fra venstre: Lars Kristensen, Kenneth Hansen, Özgür Yallur, Morten Kristensen, Allan Sørensen og Henning Jensen.

HAKs Idrætsfond blev stiftet 1988. Primus Motor var Jørgen Kristensen, som sad i bestyrelsen og var formand for ungdomsudvalget. Jørgen fik trykt de mange andelsbeviser og igangsat salget - et fantastisk godt initiativ. Der blev i alt solgt for 155.000 kr. som enten blev betalt kontant eller via lån i SDS. Efter en årrække blev beviserne udtrykket og pengene tilbagebetalt, men renterne scorede HAK. Der står i dag en meget stor sum penge på denne konto, som vil være med til at give klubben et økonomisk sikkerhedsnet i mange år fremover. Det kan oplyses at byens borgmester N. O. Hansen, som klubben havde et utroligt godt forhold til, også købte et bevis. Som Borgmesteren engang udtrykte: "Jeg slapper af, når jeg er sammen med jer".

Kurt T. Sørensen sagde i 1988 farvel til arbejdet i HAK og blev på JAUs R-møde valgt til ny formand i Jysk Athlet Union. Ole Juhl, der på dette tidspunkt sad som formand for Herning Athlet Center blev også valgt ind i JAUs bestyrelse.

HAK repræsenterer Danmark

I perioden fra 1986 til 1991 opnåede mange af de dygtige brydere fra HAK den store ære at blive udtaget til at repræsentere Danmark ved forskellige internationale mesterskaber i ungdom/junior-kategorierne.

Det startede med et brag i 1986, hvor hele 4 Herning brydere repræsenterede Danmark internationalt i landsholdssammenhæng. Henrik Pajbjerg deltog som dansk juniormester ved de nordiske mesterskaber dog uden den store succes, hvorfor det heller ikke blev til deltagelse ved året junior EM i Malmö. Såvel Torben Vestergaard, Kuno Pejstrup som John Vestergaard var inde i billedet til VM for ungdom i Schifferstadt, Tyskland, men efter en udtagelsesturnering i Vi-erumäki, Finland lykkedes det kun Kuno at klare den endelige udtagelse. Ved verdensmesterskabet måtte Kuno til gengæld sande, at der stadig var et stykke vej op til de bedste i 75 kg, idet det desværre blev til to klare nederlag.

HAK'erne klar til NM

I 1987 deltog John Vestergaard ved EM i 68 kg for ungdom i Katowice, Polen. Efter en ganske god lodtrækning lykkedes det således John at opnå 8. pladsen efter en udmærket indsats. Det blev til en teknisk faldsejr over den internationale dommerformands søn David Martinetti, Schweiz, to acceptable pointnederlag til Stefan Åberg, Sverige og Marek Tarka, Polen, mens kampen om 7. pladsen blev en nedtur med et faldnederlag til Janos Forizs, Ungarn. Men det lykkedes trods alt klubben at opnå sin første internationale placering i mange år.

Året efter i 1988 var det igen Kuno Pejstrups tur til at bringe klubben ære. Ved NM junior i Varberg, Sverige deltog HAK med tre brydere. Såvel Sonny Juhl, som John Vestergaard tabte alle kampe, men Kuno leverede et brag af en indsats. Kuno havde fået det rigtige ben ud af sengen

og revancherede sig mod Svein Lindstad, Norge for et nederlag tidligere på sæsonen med en gevinst på 4-1. Mod Rami Kahlos, Finland blev det en ren gyser som sluttede 14-12 i Kunos favør, og han var så klar til guldkampen mod Anders Magnusson, Sverige. Kuno lagde stærkt ud med et godt livtag fremad, der var tæt på at have givet faldsejr. Desværre overlod Kuno initiativet til svenskeren, som trods ihærdige forsøg fra Kunos side kørte en kneben pointsejr på 6-7 hjem. Når det samtidigt tages i betragtning at Kuno var et pænt stykke fra sin topform må siges at være et fantastisk resultat. Et resultat som lovede godt for Kunos efterfølgende deltagelse ved VM Ungdom i Wolfurt, Østrig. Efter lodtrækningen til 74 kg klassen ved VM så det rigtigt godt ud for Kuno, da han på papiret havde trukket to overkommelige modstandere i de første kampe. Desværre virkede Kuno meget låst i sin brydning og leverede en indsats langt under sin normale standard. Kuno tabte således knebent på point til både Robert Walcher, Østrig og Jim Mitrovasilis, Grækenland (senere nr. 8) efter at Kuno reelt havde ført og domineret begge kampe, men hvor han begik enkelte fejl sidst i kampene, hvilket der ikke var plads til på dette niveau. Kuno sluttede således uplaceret ved dette verdensmesterskab, hvor han på en god dag sagtens kunne være sluttet i top 6-8.

Det bedste år for HAK i perioden var 1989, hvor klubben havde 5 deltagere ved NM junior samt deltagere ved to internationale mesterskaber samme år.

NM Junior afholdtes dette år i Århus og der var derfor store forhåbninger til det danske hold. Såvel Torben Vestergaard, som Kuno Pejstrup måtte indkassere to nederlag, hvilket specielt for Kunos vedkommende var overraskende, men et stort vægttab for at komme i 74 kg havde simpelt hen tappet Kuno for kræfter. Sonny Juhl og John Vestergaard var begge i 68 kg og ud fra lodtrækningen og resultaterne op til mesterskaber øjnede man muligheden for at få en ren Herning finale. Sonny vandt første kamp over Kari Jokela, Finland, men måtte desværre derefter trække sig med en skade. John Vestergaard slog i første kamp sin onde ånd Stefan Åberg, Sverige så tæt som 6-5 og kvalificerede sig til finalen med en sikker pointsejr over Timo Jaskari, Finland. I finalen mødte John Magnus Kornbakk, Sverige i en tæt kamp, som blev afgjort få sekunder før tid. Hjemmepublikum troede adskillige gange under kampen, at John havde bragt sig foran bl.a. i kraft af to krydstag, men alle gangene vurderede dommerne, at der var trådt udenfor madrassen. Med 15 sekunder igen var stillingen stadig 0-0 og i et meget taktisk klogt træk foretog svenskeren sit stort set eneste forsøg i kampen - også helt ude på kanten af madrassen - men denne gang havde dommerne brug for en afgørelse af kampen, hvorfor Kornbakk fik tildelt 3 point og dermed det nordiske mesterskab. Endelig opnåede René Pedersen, der var skiftet til Herning fra Horsens, en flot 5. plads i 82 kg efter sejre over Jesper Skovgaard, Frederikshavn og Espen Olsen, Norge samt to knebne nederlag til Svein Lindstad, Norge og Joakim Andersson, Sverige.

Ved EM for ungdom i Witten, Vesttyskland deltog Torben Vestergaard 63 kg og Sonny Juhl i 68 kg. Begge ydede en hæderlig indsats, men måtte dog indkassere to nederlag. Torben tabte til Piort Patuszek, Polen (med vores „egen“ klubtræner Slawek i hjørnet) og desværre også til Josif Grahovac, Jugoslavien på et tidspunkt, hvor Torben førte kampen og tilsyneladende havde den under fuld kontrol - nedtur. Sonny led to knebne pointnederlag på 3-8 til Karoly Kovacs, Ungarn og 2-3 til Mutalip Yerlikaya, Tyrkiet. De to herrer blev senere bliver henholdsvis nr. 3 og 5, så det må konstateres at Sonny ikke var så langt fra toppen - og han havde endda yderligere et år i samme aldersklasse.

VM for Junior afholdtes i Budapest, Ungarn og her deltog John Vestergaard i 68 kg mens Kuno Pejstrup sammen med landstræneren havde taget konsekvensen af Kunos vægtproblemer ved NM, således at Kuno deltog i 82 kg. John vandt første kamp med 6-2 over Gorin Flajhar, Jugos-

slavien og indkasserede derefter lidt skuffende et knebent 3-5 nederlag til Dennis Gielen, Holland efter en svag indsats. Dette viste sig desværre at være nøglekampen i forhold til placeringer, da John i næste kamp mødte den senere verdensmester Nestor Almanza, Cuba og måtte indkassere et indiskutabelt 1-10 nederlag. Mens hollænderen nåede frem til kampen om 5. pladsen, måtte John nøjes med at kæmpe om 9. pladsen, hvor det blev til et nederlag på 3-7 mod Mario Lauer, Vesttyskland. Kuno vandt første kamp på fald over Petros Triadafilid efter at have været stort bagud gennem hele kampen, men løb efterfølgende ind i tre sikre nederlag mod Michael Rogall, Vesttyskland, Salvatore Campanella, Italien og Ho Yong Jang, Sydkorea. I kraft af den indsats opnåede Kuno ligesom John en 10. plads. Disse to resultater måtte overordnet set siges at være tilfredsstillende, selvom det faktiske forløb med lidt held kunne have givet endnu bedre resultater.

Torben Vestergaard og Sonny Juhl deltog i 1990 ved NM Junior i Norge, mens Kuno Pejstrup desværre måtte melde afbud. Torben tabte begge sine kampe knebent på point, hvilket for en stor del måtte tilskrives ham selv, idet han i velkendt stil først fik gang i maskinen sidst i kampene. Sonny tabte lidt ukoncentreret første kamp 3-6 til Stian Pedersen, Norge og vandt derefter sikkert 6-0 over Thorbjørn Ottersten, Sverige. De tre brydere havde vundet over hinanden indbyrdes og derfor må Sonny nøjes med kampen om bronzen, som han sikrede sig efter en tæt 3-2 sejr over Arne Olsen, Norge.

Som følge af sin flotte indsats ved NM blev Sonny efterfølgende udtaget i 68 kg til VM for ungdom i Tel-Aviv, Israel. Sonny leverede en fantastisk god indsats og blev nr. 8, idet han grundet skade opgav kampen om 7. pladsen mod Åke Lindgren, Finland. Forinden havde Sonny dog kastet den senere sølvmedaljører Young-Ku Ra, Sydkorea, tabt 0-1 til Necdet Kiroglu, Tyrkiet samt tabt på fald til den senere bronzemedaljører Alexandre Jiliaev. Alt i alt en fornem indsats af Sonny, hvor han med lidt mere held i sprøjten kunne have blandet sig i medaljestriden.

Ved VM Ungdom, Barcelona i 1991 deltog Allan Sørensen i 63 kg. Allan skulle have deltaget i 58 kg, men da bryderne under Allan ikke „måtte“ gå ned i vægt, besluttede landstræneren, at så rykkede man da bare hele holdet. Dette var et sørgeligt eksempel på det amatøragtige niveau i brydeforbundet på dette tidspunkt. Hvis Allan havde deltaget i 58 kg, havde han haft en særdeles god chance for at levere et godt resultat, mens han i 63 kg ikke havde nogle reelle muligheder. Det må altså siges at være noget af en nedtur for en ung ambitiøs bryder, der havde trænet seriøst en hel sæson og hele sommeren med. Resultatet blev da også derefter. Første kamp tabte Allan til spanieren Juan Boada Adrove, som fik hjælp af dommerne til en hjemmebanesejr, mens anden kamp blev tabt klart 0-7 til Juha-Pekka Huhtala, Finland.

I årene derefter blev der noget længere mellem, at HAK leverede deltagere og resultater til Danmark i ungdomskategorierne, men enkelte lyspunkter var der dog. Ved NM Junior 1993 i Næstved lykkedes det Mads Juhl i sin gamle hjemby at opnå bronze efter en flot indsats og to sejre på 6-2 over Terje Fornebo, Norge og Leho Laur, Estland.

I 1995 havde Daniel Kristensen tilkæmpet sig en plads på det danske ungdomslandshold i 57 kg - desværre dog uden den store succes. Ved NM junior kæmpede Daniel sig til en flot faldsejr over den finske mester Riku Hynninen, men endte alligevel uden placering og ved EM i Witten, Tyskland senere samme år måtte Daniel indkassere to nederlag.

Mit liv med idrætten 1933 – 1988

I 1988 udgav klubbens æresmedlem Sigvald Olesen en bog om sit liv med idrætten i Herning Kommune. Udover at have fungeret som leder og formand i HAK i mange år havde Sigvald også deltaget meget aktivt som leder for hele idrætten specielt via Samvirkende Idrætsklubber i Herning Kommune (SIKH). Bogen blev anmeldt således:

Mit liv med idrætten 1933 – 1988
Af Sigvald Olesen,
Æresmedlem i HAK

”Mit liv med idrætten” er ikke blot Sigvalds erindringer med idrætten, men bogen indgår tillige som et dokument af lokalhistorisk art.

Selv om det ikke har været tilsigtet, tegner bogen et billede af en usædvanlig leder, der havde en indgroet idé om, at tingene må kunne gøres anderledes.

Da der var pengemangel i brydeklubben, og ballerne gav underskud – ja, så måtte man i gang med noget helt nyt og ofte noget, som andre aldrig havde prøvet før. Her kan bl.a. nævnes hvordan Sigvald, inspireret af Ungarnsindsamlingens TV-udsendelse i 1956, kastede sig ud i at leje Herning Hallen og engagerede flere kendte skuespillere til ”Underhold for Tusinder”. Han lavede også flere andre arrangementer, som aldrig havde været prøvet før.

I 1960 blev Sigvald formand for SIKH, og også her gik han i gang med spændende arrangementer, bl.a. fik han indført, at der kunne stilles økonomisk garanti for idrætsarrangementer. Bogen indeholder meget spændende læsning, såvel i brydeepoken og i afsnittet om formandsposten i SIKH.

Sigvald modtog et beskeden honorar for bogudgivelsen og HAK modtog i 1990 kr. 5000,- af Sigvald Olesen. En Check som blev overrakt af Boghandler Rostrup direkte til HAKs formand. (for som Sigvald udtrykte det: Jeg vil ikke røre ved den, for så kan skattevæsenet kan ikke sige jeg har modtaget penge herfor)

Tjekkiet og Polen

Ved påsketurneringen i Holland mødte vi en tjekkisk klub, som vi indledte et direkte samarbejde med, omkring vore ungdomsbrydere. Det var i 1991-1993, hvor vi to gange var i Tjekkiet i byen Teplice ca. 100 km før Prag. Her kunne man mærke, den store forskel på storbyen Prag og provinsen. På vej til et besøg i Prag holdt vi ind på en landevejskro kun 35 km udenfor byen, hvor vi fik en varm ret med en øl eller vand for kun 5 kr. I Prag måtte vi betale det dobbelte for øllet alene. Vi havde Teplice på besøg ved Venne Cup, hvor de i stiv kuling så Vesterhavet, som for dem var en lige så stor oplevelse, som Prag var for os. Vi har også haft samarbejde med den polske klub Zary (se næste afsnit) og lige side Slaweks tid, har vi indimellem haft besøg af Legia, Warszawa, ligesom vi har besøgt dem.

Polenstur til Zielona Gora

Klippet fra HAK Nyt - skrevet af Karl Erik Nielsen (Kalle)

Det var en glad og forventningsfuld flok brydere, ledere og turister, der den 11. maj 1988 entrede diverse køretøjer for at begive sig ud på den længe planlagte kombinerede bryde- og afslapningstur til Polen.

Vi, Tom Thomsen, Kai Graugaard, Hugo Bay og ham selv Kalle, fulgte HAK bussen i privat

bil, og dette samvær forløb gnidningsløst, især da vi efter et par timers kørsel blev enige om at bandlyse al politisk diskussion.

Efter at der var foretaget indkøb af mad og drikkevarer ved den dansk/tyske grænse, gik turen videre til Polen med kun et ekstraordinære stop midt på den Østtyske motorvej for at fylde dieselolie på bussen.

Vi ankom til den polske grænse den 12. maj ved middagstid og blev modtaget af Slawek og den polske landstræner. Hvis vi ikke selv sad og ventede, hver gang vi skulle passere en grænseovergang, ville det faktisk være en sjov oplevelse at følge de mange kontroller, udskrivning og stemplinger af papirer - og igen kontroller.

Hvis vi fx ser på passagen af den østtyske/polske grænse, skal vi udfylde papirer om, hvilke specielle varer, TV/radio/video og skydevåben vi har med, hvor mange penge vi har med, hvor vi skal hen og hvad vi skal foretage os i Polen. Herudover bliver vores pas studeret en 4-5 gange og bilen undersøgt. Inden vi efter ca. 3 timers forløb bliver lukket ind i Polen, og når vi så tror, at nu kan vi endelig køre, bliver vi igen stoppet af bevæbnet politi, som lige skal foretage en sidste kontrol.

En ting kan siges - kontrollen er effektiv, og det er i princippet lige meget, om vi skal ud eller ind, kontrollen er den samme. (Bemærk dette var før murens fald og jerntæppet ikke var rustent /red.)

Den første nat skulle vi overnatte i et hus, som lå virkeligt naturskønt ved en sø. Her var der dækket op med forfriskninger, bestående af sodavand, kaffe og the. Efter vi var blevet installeret kørte vi til Zary, hvor vi blev præsenteret for Zary brydeklubs sponsor. Sponsoren, en stor fabrik, havde en dejlig kantine, hvor vi blev bispist. Denne kantine virkede samtidig som spisested for ikke alene fabrikkens medarbejdere, men også for deres familier. Dette var almindelig på større virksomheder i Polen.

Efter spisningen var vi på en kort rundtur i Zary. Der var flere ting, vi lagde mærke til, fx var der mange huse, som ikke var færdiggjorte. Forklaringen var, at så længe huset ikke var færdigbygget, skulle der ikke betales ejendomsskat. Derfor kunne husene stå "næsten færdigbyggede" i årevis.

Der var utroligt få varer i butikkerne selv i de såkaldte "dollarbutikker", hvor der kun kan købes for udenlandsk valuta. Specialiteterne var Cowboytøj og konserves. Efter vor rundtur i byen returnerede vi til huset, hvor vore polske værter havde arrangeret en dejlig aften for os. Der var inviteret flere prominente gæster fra den polske brydeverden, bl.a. præsidenten for den polske brydeverden, Leszak Uaras. Under middagen, som bestod af dejlig grillstegt mad, blev der overrakt gaver og holdt nogle officielle velkomst- og takketaler.

Herefter var ordet frit, snakken og festen fortsatte (for nogle) til kl. 3 om natten.

Næste dag gik turen til Zielona Gora, hvor brydestævnet skulle foregå. Her blev vi installeret på et ridecenter i nogle pragtfulde omgivelser ca. 4-5 km uden for centrum. Dette var ikke noget problem for hverken store eller små, da en taxa kostede ca. 3,50 kr. fra centrum, hvor brydestævnet foregik og til ridecenteret. Alle fik udleveret en seddel med centrets navn, som vi så bare stak til taxachaufføren, når vi skulle hjem. Forklaringen på, at alle fik en seddel, var den, at navnet på centret var: Studenchi Osrodek, Jezoziechi Raculha 16, 65-254 Zielona Gora.

Vi spiste i et center, der, så vidt jeg forstod, var indrettet udelukkende til sportsfolk og centret lå kun nogle hundrede meter fra brydehallen. Lige overfor centret lå et af byens fineste hoteller med en fin spiserestaurant og dollarbutik. Her mødte vi flere hold danske jægere – oven i købet også flere fra Herning og Sunds.

I Zielona Gora fik vi lejlighed til at opleve flere spændende ting. Bl.a. var Kuno Pejstrup ved at blive arresteret, fordi han filmede et par polske betjente, som var ved at notere en polsk bilist.

Kuno var dog så snu, at han, da han opdagede problemet, hurtigt spolede filmen tilbage og lavede en ny optagelse af en kirke. Så da de havde set filmen, slap han med en påtale. Ligeledes var Sonny og Poul Jannik ved at blive lynchet på en restaurant, fordi Poul fotograferede nogle strippere under deres optræden. Dette klarede Preben Pajbjerg dog ved hjælp af et par 10-dollarsedler. I Zielona Gora var vareudbuddet noget større end i Zary, og der blev foretaget en del indkøb af bl.a. krystal. Nogle af drengene købte endda så meget, at vi troede de ville åbne en forretning, når de kom hjem. (Tjente I godt på det Kenneth og Co.?) Af det sportslige vil jeg blot nævne at Kuno Pejstrup vandt 74 kg klassen, et flot, flot internationalt resultat.

Nye drenge på vej

Samtidigt med at HAK i løbet af 80'erne leverede det ene flotte resultat efter det andet, og samtidigt lige så stille fik opbygget en slagkraftig junior/senior-afdeling, skete der overraskende nok en langsom, men sikker nedgang i antallet af kampbrydere. Således var der i starten af 80'erne omkring 75 kampbrydere per sæson, mens der i 1989 kun var ca. 50 brydere, som deltog i turneringer for klubben. Hovedårsagen var, at det ikke lykkedes HAK at fastholde en stor og talentfuld drengeafdeling, hvilket fx kan ses af, at det i årene 1988-1990 ikke lykkedes at vinde ét eneste dansk drengemesterskab. Samtidigt fremgik det også tydeligt, at hvor man tidligere sendte 20-25 brydere af sted til turneringerne og således måtte have personbiler kørende ved siden af klubbussen, så deltog kun omkring 10-15 brydere ved en typisk turnering i 1990. Sidst i 80'erne opnåedes de fleste resultater i drengerækken således af Lars Kristensen og Daniel Kristensen, men i 1989 stak også Danni Nielsen og Michael Dam næsen frem.

HAK's deltagere ved Midtjysk begyndermesterskaber i Herning.

Da det for alvor gik op for ledelsen at ungdomsafdelingen var i gang med at svinde ind, blev der sat initiativer i gang, og meget hurtigt kunne dette ses på tilgangen af nybegyndere. Der blev

lagt stor energi i sommerferiebrydning for skolerne, hvilket leverede mange nye brydere hvert år, ligesom der blev sat initiativer i gang over for skolerne direkte. I perioden 1989 til 1992 var det således tydeligt, at HAK indtog pladsen som Jyllands suverænt bedste nybegynderklub. Det blev således normalt i perioden at klubben stillede med omkring 20 nybegyndere ved alle arrangementer i denne kategori, HAK fik hvert år flest jyske nybegyndermestre og allerede ved Venne Cup i 1989 kunne det i resultatlisten for puslinge aflæses, at der var nye dygtige brydere på vej i Herning.

Som følge af den store indsats lykkedes det således atter HAK at få opbygget en stor gruppe talentfulde drengebrydere, hvilket også sås på resultaterne. I 1991 lykkedes det igen at opnå guld ved DM for drenge, idet Daniel Kristensen og Michael Dam begge hjemførte et mesterskab. Samtidigt med at klubben ved egen hjælp for alvor var på vej opad i ungdomsrækkerne blev HAK også begunstiget af, at en børnerig finsk familie flyttede til Danmark. I efteråret 1992 dukkede Anders og Håkan Nyblom op i klubben og viste straks et enormt talent, som løftede niveauet i klubben endnu et trin op. Igen i 1992 blev HAK den bedste begynderklub i Jylland samtidigt med, at der fx blev stillet med over 30 deltagere ved Alsia Cup i december 1992.

Det var således med store forventninger at HAK gik ind i 90'erne, idet der var fremgang og succes på alle fronter - lige fra begynderne til eliten blandt kampbryderne i junior/senior-rækkerne.

Sponsoraftaler

I rigtig mange år havde vi haft en aftale med SDS, og vi synes selv at vi fik en god behandling. Men de sidste år af firserne, gik det lidt ned af bakke, samtidig så vi, at der blev ydet virkelig mange penge til, "de store idrætsgrene". Derfor besluttede vi at prøve på en hel ny måde. Ole Juhl, der gennem hele sit liv havde solgt dametøj, mente, at selvfølgelig, kunne han også "sælge" brydere. Der taget billeder af vore topfolk, og Bent skrev et lille stykke om hver enkelt bryder. Så lavede Ole en brochure, som var det "en præsentation af brydernes vinterkollektion". Med ét stod vi i 1990 med et tilbud fra Midtbank på 100.000 kr. for to år.

Allerede i 1992 var vi blevet så dygtige til at "betale" tilbage – via sponsortække, at vi fik en TV-udsendelse i serien B&U-sport til næsten at ligne en TV-reklame fra Midtbank. Senere lærte vi at sætte sponsorens navn helt oppe i halsen på sponsortrøjerne, og vi har en række billeder fra Herning Folkeblad, hvor vi på alle kan se navnet Midtbank. Samarbejdet med Midtbank stagnerede senere noget, for størstedelen af årsager vi ikke var herre over, såsom de store besparelser i banken.

NM 1993 i Herning

Glimt fra den festlige indmarch ved NM i Snebjerg-Hallen

Den største brydebegivenhed i de 75 år, klubben har bestået var de nordiske mesterskaber 3. april 1993 - på landsplan kun overgået af EM i 1935 og 1992. Der var 57 deltagere og *syv tidlige eller kommende verdens- eller europamestre med, samt et utal af medaljetagere fra OL, VM og EM* Det var første gang, at vi havde de baltiske lande med, og det gjorde stævnet til et helt særligt NM. Det var Snebjerg Hallen, der fik arrangementet, da Bent Lauritsen kendte værtsparret godt, hvilket medførte god mad til uhørte lave priser. Og gode træningsfaciliteter, i de fire dage man efterfølgende holdt fællesnordisk træningslejr.

Indkvarteringen var også helt i top, da de fleste deltagere boede på Hotel Corona, medens Norge med sine 20 supportere boede på Motel Herning for kun 150 kr. pr. nat.

TV blev næsten for meget

Både DR og TV2, TV Midt Vest samt det norske NRK sendte nyhedsspots fra stævnet, medens et lokalnet af TV-stationer sendte en halv time fra stævnet. Som sådan var alt derfor perfekt, men desværre for Danmark manglede de helt store resultater. Danmark opnåede to bronzeplaceringer, mens Mads Juhl og Sonny Juhl som bedste Herning-folk begge blev nr. fire.

Flot arrangement

Jørgen Kristensen stod for udsmykning af hallen, og herfor fakturerede han kun for materialer inkl. programmet, hvor vi havde tegnet annoncer for over 30.000 kr., hvortil kom bandereklamer mv. og Kalle havde skaffet DK-Benzin trøjer til alle dommerne. Så alt i alt fik vi et overskud på 32.000 kr. ved arrangementet, hvor man havde sat et lignende beløb som underskud i budgettet.

Flyttede lidt på stenene

Ved Skolegades ende op til strøget, var der anbragt to store kampesten. Det opdagede de to spasmagere i 130 kg eksverdensmester Thomas Johansson og finnen Juha Ahokas. Efter at havde været til reception og i "lettere selskabelig" tilstand udbød de: "Sådan kan de sten da ikke ligge – de spærrer jo for trafikken". Så tog de hver en sten og flyttede dem. Om mandagen kom Søndergård med den store kranvogn og fire mand, for at flytte dem tilbage. Aksel fra hotellet gik ud for at se på sceneriet. En mand fra kommunen spurgte ham, om han havde set noget. "Nej – ikke det fjerneste", svarede Aksel, som ellers havde stået bag gardinet og set det hele lørdag aften. For et år siden fortalte Aksel, at når han står og kigger ud, kommer erindringen selv i dag frem, og han ser de to store brydebamser for sig, med hver sin sten.

Navneskift: Fra Herning Athlet Klub til Herning Brydeklub

Ved nyårsskiftet 1993-94 havde Politiken vanen tro en sportsskalender, som også indeholdt de vigtigste begivenheder indenfor brydesporten. Imidlertid havde redaktionen på Politiken forstået Dansk Athlet Union som forbundet for vægtløftning. Så vægtløftning havde en masse aktiviteter og brydning slet ikke nogen. Da vi et par gange havde oplevet ligninger forviklinger, fik Bent Lauritsen af journalisten lovning på et større antal artikler, hvis vi ville ændre vort navn så brydning indgik. Og sådan gik det til, at først Herning Athlet Klub blev til Herning Brydeklub og senere Dansk Athlet Union blev til Danmarks Brydeforbund. Da DAU startede i 1901, omfattede det foruden brydning, boksning vægtløftning og køllesving. Boksning og vægtløftning startede senere sine egne forbund. Køllesving, forblev der derimod i forbundet, men kun i bestyrelsen

DM Drenge 1994

Det danske mesterskab for drenge, blev arrangeret i Frederikssund den 20. marts. Der var en lille delegation med fra Herning – 6 brydere, en dommer og en chauffør. Desværre var det chaufførens første tur til Frederikssund, så holdet brugte en hel del tid på at finde campingpladsen, vi skulle overnatte på, men efter at have kørt forbi indkørslen nogle gange fandt vi stedet.

Selvom Herning bryderne normalt tog godt for sig af medaljerne ved de forskellige mesterskaber, var dette et af de bedre rent resultatmæssigt. Anders Nyblom stillede op i 30 kg klassen, der havde hele 13 indvejede brydere. Anders vandt sit første danske mesterskab året inden i samme vægtklasse, og havde heller ikke de store problemer med at vinde årets finale over Henrik Andersen fra Horsens. I 33 kg klassen stillede klubben med to deltagere, Håkan Nyblom og Michael G. Jensen. Finalen i vægtklassen blev et klubopgør, med Håkan som vinder – for øvrigt hans første DM guld. Martin F. Pedersen stillede op i 37 kg klassen, der var mesterskabets største vægtklasse med hele 19 deltagere. Det var Martins første optræden ved et dansk mesterskab, og her blev det til en flot finalesejr over Thomas Michelsen fra BK Thor! Kell Christensen var Hernings deltager i 45 kg klassen. Kell lagde ud med nogle flotte sejre i de indledende kampe, men finalen blev en ren gyser, som blev vundet over Frank Petersen fra AK Rolf. Det var også Kells første DM guld. Klubbens sidste deltager var Danni Nielsen, der stillede op i 55 kg klassen. Månedens inden havde Danni vundet det jyske mesterskab i 50 kg klassen, men til DM stillede han op i vægtklassen over. Det viste sig også at være lidt for stor en mundfuld, idet Danni tabte finalen til Gorm Shargawi fra Heros.

Det var et hold glade og stolte HBKere ved præmieoverrækkelsen; 4 guld og 2 sølv og slagsang på medaljeskamlen - kun ét trin fra maksimalt udbytte. Turen hjemad var også ganske speciel.

Den startede i højt humør, men det blev mere stille efter at bryderne havde overtalt hinanden til, at de skulle have en "medalje-snus". Heldigvis havde vi flere sorte affaldssække i bussen, så de havde noget at "spytte" i.

VM 1995 i Prag

Vi var ni friske gutter, der kørte til Prag i 1995 for at følge John Vestergaards kamp for at komme til OL 1996. Deltagerne var *Preben Pajbjerg, Anders O. Nielsen, Jesper Johannesen, Bent Lauritsen, Torben Vestergaard, Sonny Juhl, Allan Sørensen, Michael Bay og Mads Juhl*. Da Danmark endnu ikke havde kvalificeret sig til EM i fodbold, havde vi ordnet det sådan, at der var bestilt mad og TV på Bov Kro lige nord for grænsen, hvor vi fik vor nationalret "Flæskes-teg". Alle var glade for maden, bortset fra Mads (Mads ville hellere have været på burger bar eller pizzeria). Men ellers gik det over stok og sten for at nå den tjekkiske hovedstad inden kl. 9 næste morgen. Vi nåede det lige og var ved stadion kl. 8, hvor vi kun kunne bemærke, at aldrig havde vi set noget, der var så "direkte beskidt" som her. John kom, efter to sejre og to nederlag, meget tæt på en OL adgangsgivende placering som nr. 10 - det viste den foreløbige placering. Desværre blev det som forventet dagen efter rettet til en 12. plads.

Bent kendte et godt værtshus, som han anden aften i Prag ville vise resten af holdet. Desværre blev Bent væk – det viste sig senere, at det var hans penge også – som Bent sagde: "Jeg må være kommet i dårlig selskab". Der skete dog det forunderlige, at der lå en bar lige under tribunerne – og her kunne man finde danskere, en blanding af sjællændere, der var kørt derned i Heros' bus og os. Lad os sige det sådan, det var sidste gang Heros "slog" os.

Ny og bæredygtig elite startes

Fra venstre. Lars Witt, Kell Christensen, Brian Jørgensen, Thomas Michelsen, Erik Nyblom, Jacob Ebbesen, Håkan Nyblom, Anders Nyblom og Rune Strobl.

I 1995 startedes en ny og bæredygtig elite i Danmark, som Herning BK på flere måder må tilskrive sig æren af. Ejvind Næsborg, Team Danmark havde set, hvilken vej vinden blæste i det lille brydeforbund. Og han havde allerede bestemt sig for, at tage støtten fra os, da John Vester-gaard standsede efter OL 1996. Ejvind indkaldte landstræner Johnny Hansen og eliteudvalgsformand Johnny Nielsen til møde i Århus, hvor man skulle, drøfte et nyt "Talentcenter" med os. Johnny Nielsen talte med Bent Lauritsen i telefonen, og vi blev enige om, at han skulle ankomme hos Bent dagen før, hvorefter de udarbejdede en planlægning, der indeholdt såvel træning som stævner. På et tidspunkt kom de til at drøfte, hvem der skulle være daglig leder: Det skal den, som har udarbejdet denne planlægning nemlig Bent Lauritsen bestemte Næsborg. Der havde før været tilløb til at lave noget lignende i forbundet - dengang kaldet, ungdomsudvalget, men arbejdet nåede aldrig at holde ét års jubilæum. Der var simpelthen så mange "forhindringer" blandt klubledere, at man slet ikke kunne forstå, at de arbejdede sammen om det samme - *at finde et par nye elitebrydere.*

En klub skrev således i deres klubblad *at talenttræningen var det bedste, DB havde skabt i mange år* – for 14 dage senere at melde afbud, da de havde et arrangement sammen med en svensk klub. En anden klub meldte afbud, da de skulle til et klubstævne i udlandet, hvor der var store pengepræmier til bedste klub. På dette tidspunkt, var det kun et spørgsmål om tid, før også Bent gav op. Men heldigvis lykkedes det talenttræner Frank L. Jensen at overtale de „genstridige“ klubber til at deltage i arbejdet. Da forbundet så i 1998 fik et tilbud fra FILA om udenlandsk trænerbistand før VM Cadet i 1999, ringede Bent resolut til svenske Benni Ljungbäck. Efter ét møde med Benni havde vi virkelig en kanontræner, som yderligere havde givet tilsagn om at blive landstræner, når hans job som talenttræner for FILA holdt op i 1999.

Herning var i denne periode klart den mest stabile klub, som ikke meldte afbud én eneste gang og deltog i alt med følgende brydere: *Anders og Håkan Nyblom, Danni Nielsen, Thomas Michelsen, Kell Kristensen, Erik Johansen og Jacob Ebbesen.*

Bent Lauritsen blev grundet stort arbejdspress tvunget til at opgive arbejdet med talenterne, men da det var Erik Nyblom, der tog over i det nye eliteudvalg, var arbejdet sikret sin fremtid. Forbundet har med udgangspunkt i det fantastiske arbejde, som blev udført på dette tidspunkt nu sikret tre VM medaljer, deltagelse ved OL 2004 og er sikret mindst to deltagere ved OL i 2008. Nu kan Erik og Bent i deres stille stunder diskutere, hvem der er skyld i at Danmark kæmpede sig tilbage på brydernes verdenskort – Men et er sikkert, det var **Herning**, der vendte skuden!!!

Bankospil - det økonomiske fundament

Herning Brydeklub afholdt gennem mange år 35 bankospil om året i Bankocentret på Cedervej. Der kom mellem 300 og 450 spillere til hver af disse spil, og det udgjorde en meget stor del af klubbens økonomiske fundament. Der blev af ca. 10 frivillige hjælpere med Vinny Pajbjerg i spidsen erlagt ca. 1600 timer om året for at afvikle disse spil. En indsats som gjorde, at klubben havde de fornødne midler til at deltage i de mange stævner og rejser, som var nødvendige for at støtte de mange dygtige unge brydere.

Bankospillene kørte fint og gav et stort overskud hele vejen op gennem 80'erne, hvor det toppede med et overskud på 216.000 kr. i 1988. I starten af 1990'erne begyndte spillerantallet langsomt at falde, da mange af de gamle bankospillere begyndte at falde fra. Gevinstudleveringen ved bankospillene var tilpasset de tidligere besøgstal, og indtjeningen begyndte nu at dale med mindre overskud og enkelte gange endda underskud. Der var 21 foreninger tilknyttet Herning Banko Center, og alle ændringer i spilopsætningen skulle vedtages på generalforsamlingen.

Bankohjælpere i jubilæumsåret.

Dette var, med så mange til at bestemme, en langsom og vanskelig proces at få ændret/tilpasset spillene til det faldende besøgstal. Mange forskellige tiltag blev afprøvet, men det var som regel kun få og små ændringer hver gang - og stort set alle med ringe eller ingen virkning. I 1997 fik vi vort første rigtigt dårlige år med en indtjening på under 50.000 kr., hvilket slet ikke stod mål med de mange timer, der blev anvendt. Det var således en vanskelig tid for klubben, der nu pludselig stod med betydelig færre midler til rådighed end forventet.

Brydeklubben var allerede på dette tidspunkt begyndt at presse de øvrige foreninger til at ændre spillestil samt at flytte spillestedet til midtbyen. Der skulle man gå mere over til at spille Hollandsk Bingo, som vor støtteforening gjorde det. Ved Hollandsk Bingo kunne der nemlig skabes et overskud med blot 50-60 spillende gæster.

De sidste år i 1990'erne gjorde ondt på alle foreningerne, og i 2001 forlod vi det gamle spillested på Cedervej og rykkede ind i et nybyggeri i Smedegade. Her fortsatte de dårlige tider imidlertid i et par år, før det lykkedes os på en generalforsamling at få flertal for at begynde at spille Hollandsk Bingo. Dette skulle foregå hver anden aften, mens der blev spillet almindelig banko de tre øvrige aftener. I forvejen havde man fjernet mange af de spil, som blev afviklet på de dårligste dage (Lørdagsspil, samt eftermiddagsspil) og Brydeklubbens spil var faldet fra 35 til 23. Fra starten af 2003 begyndte vi på den nye spilfordeling, og straks lykkedes det igen for os at tjene penge. Støtteforeningen spillede hver eftermiddag med overskud og spillemaskinerne, som vi havde installeret gav også et pænt overskud. I dag kører de almindelige bankospil med et lille overskud og Hollandsk Bingo med et tilfredsstillende stort overskud.

Målsætningsprojektet

I efteråret 1996 begyndte vi i HBKs bestyrelse at snakke om nogle mere håndgribelige retningslinjer og målsætninger. Tidligere formålsparagraffer og retningslinjer skulle skrives om, således at alle klart vidste, hvad vi ville og hvad vi arbejdede efter i Herning Brydeklub. I oktober måned havde vi fået nogle tanker ned på papir og tog herefter kontakt til DIF med henblik på at få professionel sparring fra dem. Det mandede ud i, at Erik Nyblom, Henrik Pajbjerg og Jesper Nielsen deltog til DIFs klublederkursus i Vejle, hvorefter disse følte sig godt rustet til at køre målsætningsprojektet igennem hjemme i klubben.

Vi søgte herefter om at komme i betragtning til et af DIFs jubilæumskurser, et målsætningskursus, hvor konsulenten kom ud i klubben det antal gange, der var brug for til stort set ingen penge. Vores argumentation var god nok, så vi fik kurset til ”jubilæumspris”. Trænere, ledere, bestyrelsesmedlemmer og andet godtfolk blev inviteret til et første informationsmøde midt i januar 1997, og DIF konsulenten kom på besøg den 29. januar. Her fik vi virkelig rundet mange ting, faktisk alt for mange ting. Konsulenten sagde adskillige gange, at vi ikke skulle gå i gang med så mange tiltag på én gang – „I kommer aldrig i mål“, sagde han flere gange. Det var dog svært at lægge en dæmper på entusiasmen. De klubledere, der lige havde været på DIF kursus, havde jo lige lært at målsætninger skal være SMART – Specifikke, Målbare, Accepterede, Realistiske og Tidsbestemte. Der blev nedsat forskellige arbejdsgrupper, som arbejdede med fire forskellige hovedgrupper; Det sportslige, det sociale, det administrative og økonomien.

Allerede sidst i februar måned lå et flot udkast til de endelige målsætninger, som skulle godkendes på generalforsamlingen i april. Der blev selvsagt rettet og ændret lidt i teksterne, men det vigtigste var faktisk prioriteringen af, hvor vi skulle starte, og hvilke handlingsplaner skulle vi udarbejde først. Dette arbejde blev også færdiggjort til tiden, hvorfor vi kunne præsentere et sæt nye friske målsætninger til klubbens generalforsamling i april måned.

Inspirationsture

Sidst i 1990'erne havde vi og Brydedanmark ikke deltagere ved de store internationale mesterskaber. Det afholdt ikke en håndfuld trænere og ledere fra at deltage ved flere turneringer. Venerne var igen villige til at yde lidt støtte til transport, og resten betalte man så af egen lomme.

Første tur gik til Europamesterskaberne i 1997 i Kouvola, Finland. Erik Nyblom var på hjemmebane og havde gennem lokale forbindelser sørget for hytte ude i skoven, med sauna naturligtvis. Stævnet var en stor oplevelse, og Erik havde beregnet, at vi lige akkurat kunne nå finalerne på sidste dagen inden turen gik med færgen fra Åbo til Stockholm. Det var nogle meget tætte og spændende finaler, som trak lidt længere ud end ventet, og samtidigt skulle John Vestergaard køres ind til nordmændenes hotel for at køre med dem til lufthavnen næste dag. Dette resulterede i, at Erik Nyblom fra bagsædet efter en halv times kørsel kunne meddele chaufføren Henrik Pajbjerg, at vi skulle køre med en gennemsnitsfart på 120 km i timen for at have en chance for at nå færgen i Åbo. Der var desværre ingen motorvej og en del landsbyer, så den opgave var noget vanskelig. Selvfølgelig blev vi standset af den finske ordensmagt, som ikke så særligt let på forseelsen. Først efter nogen ”snak” fik vi lov at køre videre med Henriks kørekort samt et girokort. Vi kunne nu umuligt nå færgen, men Lars Witt havde en hel deling nye rekrutter næste dag i Holstebro, og der gik kun én færgen i døgnet, hvorfor Nyblom mente, at det skulle forsøges, og han overtog rettet. Vi ringede til rederiet og berettede en historie om en brækket arm for en af vores brydere, uden at det dog overbeviste dem om, at de skulle holde færgen ved kajen til vi kom. Helt mirakuløst kom vi frem til Åbo, kun tre kvarter efter, at vi skulle være kom-

met, så alle biler var kørt ombord, undtaget en række som var i venteposition. På færgen kunne vi se, at der var en eller to pladser tilbage, så vores norske ven Frants sprang ud af bilen og råbte et eller andet om at "we have a deal", samtidigt med at Erik kørte udenom køen og ind på bil-dækket som sidste bil. Der opstod en noget kraftig gestikulation fra folkene i køen og fra personalet, men de kunne hurtigt se, at vi var kommet ombord for at blive - og sådan blev det.

Året efter i 1998 gik turen til Verdensmesterskaberne i Gävle, Sverige. Turen til Sverige var første tur for vores nye bus, en Ford transit - det var inden, at vi blev klar over, at det krævede et specielt førerbevis at køre sådan en bus. Vi var meget praktiske omkring kørsel og madlavning, så alle opgaver var blevet uddelt hjemmefra. Alle kørte én dag hver, mens Jesper sørgede for bøffer og rigeligt med tysk dåseøl. Ikke fordi vi selv skulle drikke dem alle, men det viste sig at være en god valuta overfor svenskerne, som dækkede alle øvrige omkostninger til mad. Vi boede i hytter på en campingplads, i øvrigt sammen med et utal af brydeturister fra hele Europa. Bussen, som senere blev legendarisk ved altid at gå i stykker, når vi skulle nå en vejning til mesterskaber, gik naturligvis også tør for strøm på sin første tur. Men vi klarede den hjem med indkøb af et nyt batteri og nye kabler.

NM Junior 1998 i Herning

Efter flere års stilstand fik HBK igen en nordisk juniormester ved Håkan Nyblom i 1997 i Hälsleholm - det første siden Bent Lauritsens NM i 1965. Efter 3 hårde kampe med en samlet score på 13-0 samt et flækket øjenbryn sikrede den kun 15-årige Håkan sig i overvældende stil et nordisk juniormesterskab i 49 kg. I forlængelse af dette flotte resultat besluttede bestyrelsen i juli måned 1997 at ansøge om afholdelse af det nordiske mesterskab året efter, da det var Danmarks tur til at arrangere dette mesterskab i 1998. Håkans nordiske juniormesterskab havde givet os blod på tanden og desuden ville vi gerne afholde et anderledes mesterskab end dem, vi tidligere havde set. Forbundet bad os uddybe vore "anderledes" planer, og vi svarede blandt andet, at vi ville gøre brug af en discjockey og masser af spotlights – i hvert fald flere end til hold DM i 1997, hvor lyseffekterne blev forbudt af teknisk komite! Efter at forbundet valgte Herning som arrangør, gik vi i starten af januar måned i gang med planlægningen. Planerne var ganske højtflyvende lige fra starten, og faktisk blev det hele mindst lige så godt, som vi havde planlagt, bortset fra sponsorindtægterne. Heldigvis havde vi dog en livline i form af en underskudsgaranti hos Skole- og kulturforvaltningen, så alt i alt blev det en kæmpesucces.

Det var dog ved at gå rigtigt, rigtigt galt, idet der udbrød storkonflikt i Danmark få dage inden mesterskabet. Vi fik hurtigt sikret os, at både fly og færgetrafikken ville fungere nogenlunde uberørt, ligesom både hotel og vandrerhjem forsikrede, at der nok skulle være mad til alle. Størst var problemet med benzin og diesel. Traditionen tro kommer de baltiske lande oftest med bus, og vi kunne ikke garantere optankning af bussen.

Konflikten lagde også en dæmper på tilskuerne, men det betød heldigvis ikke det helt store, da vi fik et herligt rygstød fra et stort hjemmepublikum.

Selvom vi havde en stor og rutineret stab til selve gennemførelsen af stævnet, havde vi hentet forstærkning ind udefra på nogle nøglepladser. Et af de områder, hvor vi på forhånd havde vurderet, at vi kunne løbe i problemer, var "ombygningen" mellem de indledende kampe og selve finalerstævnet. Først var det et spørgsmål om, hvorvidt vores tidsplan for kampene holdt stik, og så var stævneledelsen lidt i tvivl om seniorafdelingen kunne nå at fjerne en madras, flytte den anden ind midt i salen og arrangere bord og stole samt hjælpe "lysfolkene" med lysmaster mv.

før præsentationen af finaledeltagerne. Ifølge programmet var der afsat 30 minutter mellem pas-sene, hvilket kom til at passe meget godt – jeg tror faktisk det blev til næsten tre kvarter! Gut-terne viste sig fra sin bedste side, idet den ene madras blev fjernet, den anden flyttet på plads og der blev placeret bord og stole ved ”ringside” på under 15 minutter!

Vi havde sørget for at mørklægge hele opvisningshallen i Sportscenteret, og der blev virkelig fy-ret op med musik og lys fra første kamp. Succeshistorien blev bestemt ikke dårligere af, at klub-bens deltager i 49 kg klassen, Anders Nyblom, vandt dagens første finale med 11-10 over finske Jukka-Pekka Kaikkonen efter forlænget kamptid – og dermed sit første af fire nordiske junior-mesterskaber. Fem kampe senere fik klubben sin anden nordiske juniormester på dagen, da Hå-kan Nyblom vandt 52 kg finalen med 3-0 over Fredrik Blom fra Sverige.

Alt i alt et godt planlagt og gennemført mesterskab – til gengæld var den efterfølgende fest gan-ske løssluppen og uorganiseret!

To nordiske seniormestre

Det nordiske seniormesterskab, der blev afviklet i Malmö den 27. maj 2000, blev resultatmæs-sigt en milepæl i klubbens historie. Det var nemlig dagen, hvor klubben (og Danmark) for før-ste gang nogensinde fik to nordiske mestre ved samme mesterskab – vel og mærke ved et se-niormesterskab.

Det var ikke den største overraskelse, at den 18-årige Håkan Nyblom gik til tops i 58 kg klas-sen. Han vandt først kampen over den svenske repræsentant, Jonas Hälinen – en kamp der blev vundet på teknisk fald efter 3,40 min. Herefter blev det til en sikker 6-0 sejr over Janne Kinnu-nen fra Finland. Dette var nok til at kvalificere sig til finalen, hvor det blev til en 3-0 sejr over den anden finske deltager, tvillingebroderen Antti Kinnunen.

Fra venstre. Borgmester Helge Sander, træner John Vestergaard, Anders Nyblom, Håkan Nyblom, Kenneth Hansen samt formanden for SIKH Kurt Ravn.

Efter kampen var Håkan selvsagt ganske tilfreds og sagde blandt andet: „Jeg vidste, at jeg ville have en god chance, hvis jeg kunne leve op til mit bedste. Indtil videre er dette højdepunktet i min karriere, men jeg har ikke tænkt mig at lade det blive ved det“.

Heldigvis fik Håkan helt ret!

Det var en noget større overraskelse, at Kenneth Hansen vandt 69 kg klassen. Der var ”kun” 5 deltagere i vægtklassen, hvorfor alle skulle møde hinanden. Umiddelbart var startfeltet stærkt nok, så det var de færreste danskere, der ville sætte penge på en dansk sejr. I første omgang blev det til sejr over Panos Theodoridis fra Sverige, der måtte opgive midtvejs i kampen på grund af skade. Denne sejr fik Kenneth ”op på mærkerne”, og han vandt næste kamp på fald over Olari Suislep fra Estland efter et perfekt krydstag! Herefter blev det til et knebent 4-6 nederlag til Juha Hiltunen fra Finland. Da finnen havde tabt en af de indledende kampe, kunne Kenneth blive nordisk mester med en sejr i sidste kamp, hvor han mødte norske Stig Hansen. Den meget spændende kamp endte 7-7 efter ordinær kamptid, hvorfor kampen skulle ud i ”Sudden Death”. Her var Kenneth bedst og vandt kampen 9-7.

Danmark vandt 3 medaljer ved dette mesterskab og den sidste var en sølvmedalje til Anders Nyblom der tabte finalen i 54 kg klassen. Danmark har efterfølgende vundet flere guldmedaljer ved samme mesterskab i 2005 og 2006, hvor Anders og Håkan samt Mark O. Madsen fra BK Thor alle tre vandt hver sin vægtklasse.

De dygtige Herning brydere blev ved hjemkomsten hyldet på fodboldstadion i pausen af FC Midtjyllands oprykningskamp af borgmester Helge Sander og formanden for SIKH, Kurt Ravn.

VM junior 2001 - næsten en VM medalje

Året 2001 var det sidste år, hvor Anders og Håkan Nyblom var juniorer, og klubben havde derfor store forventninger til gode placeringer ved årets Junior VM, som skulle afholdes i Usbekistan. Også Brian Jørgensen fra Frem Randers, som i denne periode boede og trænede i Herning, var udtaget til holdet sammen med Lukas Poplawski fra DAN. Det var således naturligt, at John Vestergaard som den daglige træner i Herning deltog som træner ved mesterskabet sammen med landstræner Benni Ljungbäck. Det skulle vise sig at blive en af de mest dramatiske brydeture i klubbens historie.

2 dage før afrejsen afholdt vi „holdmøde“ for de tre brydere, der boede i Herning. Vi talte lidt om turen og om hvilken indstilling, vi skulle tage med på rejsen. Hvad der senere skulle vise sig at blive mere vigtigt end nogen på det tidspunkt overhovedet forestillede sig var, at John Vestergaard meddelte bryderne at: „Uanset set hvad der sker undervejs på rejsen, så sæt jer ned og slap af - hør musik, læs eller hvad I nu føler for. Lad være med at lade jer påvirke eller forstyrre, for lederne på turen vil gøre hvad som helst, der står i deres magt for at håndtere enhver situation, som måtte opstå“. Aldrig før i klubbens historie havde der været så meget brug for den indstilling, som det viste sig at være på denne tur. Afrejsen den 7/8 gik planmæssigt, idet vi tog til Kastrup, checkede ind på såvel flyet til Ankara som flyet til videre derfra til Tashkent. Vi landede en smule forsinket i Ankara, men umiddelbart ikke noget videre. Samtidigt blev vi modtaget af en flink mand fra Mærsk Air, som ledte os hen til transit check-in, han fik vores pas og ville lige sørge for at ordne tingene. 10 minutter senere vendte han dog tilbage og sagde, at da vi var ankommet så sent, var vores pladser på flyet givet videre til andre passagerer, så vi kunne desværre ikke komme med flyet!!!! I første omgang tog vi det næsten som en joke, og vi forklarede den flinke mand, at vi altså skulle til et VM i brydning, så vi SKULLE med flyet, og at det

måtte han da godt lige fikse. Han gik igen op til check-in og talte med folkene der, men kunne kort efter meddele, at der ikke var noget at gøre. Derefter gik såvel Benni som John fuldstændigt amok oppe ved skranken for at få nogen til at reagere, så flyet kunne blive holdt tilbage, men det tyrkiske personale var fuldstændigt iskolde..... Efter nogen tid måtte vi opgive - på det tidspunkt var vores fly også lettet - så nu var gode råd jo ved at være ret dyre. Vi blev sendt hen til en Mærsk skranke, hvor vi ville kunne få hjælp, men der var ikke meget hjælp at hente - det bedste de umiddelbart kunne tilbyde var en ombookning, så vi kunne tage til Frankfurt og derfra komme videre 2 dage senere. Problemet for os var, at så var indvejnningen ligesom overstået og VM turneringen i fuld gang, hvilket personalet trods alt godt kunne forstå, men de kunne (ville?) ikke rigtigt hjælpe. Da lederne havde råbt og skreget tilpas længe, var der endelig en flink person, som forbarmede sig over os og prøvede at undersøge, om der overhovedet var andre muligheder. Det viste sig, at der var to muligheder, idet vi enten kunne leje et privatfly, eller vi kunne tage et fly til Kirgisistan, hvorfra der næste eftermiddag gik et fly til Tashkent. Flyet fra Kirgisistan til Tashkent var godt nok fuldt booket, men vi kunne jo tage chancen og prøve, om vi kunne skaffe nogle pladser. John Vestergaard undersøgte muligheden for at leje privatfly, da han på det tidspunkt var klar til næsten alt. Det viste sig, at det „kun“ ville koste DB kr. 250.000, hvilket John på det tidspunkt ikke så som noget problem, men vi fik „desværre“ en melding fra Danmark om, at så mange penge ville man ikke lige investere i at løse problemet. Enden på det hele blev derfor, at vi sent om aftenen satte os i flyet til Kirgisistan, hvor vi landede næste morgen - hvorefter vi gik i gang med at se, hvad vi kunne finde ud af med henblik på at komme videre til Tashkent.

Mens lederne drønedes rundt i Ankara lufthavn og forsøgte at finde løsninger på alle problemerne, havde vi fire brydere som næsten satte sig til at tude - det kunne man vel ikke fortænke dem i. Samtidigt kunne de tre Herning folk dog henholde sig til holdsamtalen inden afrejsen. Til bryderens store ros må det siges, at de gjorde deres bedste for at fokusere på at slappe af og overlade resten til lederne - men ingen kunne vist fortænke dem i på et tidspunkt at være ved at give op. Forestil jer at have trænet 1 år (eller måske snarere 15 år?) og være gået i vægt gennem 4 måneder med henblik på kun dette ene Junior VM. For så at opleve at det hele var ved at falde til jorden som følge af en lidt stram tidsplan og et forsinket fly. Det er helt sikkert, at de færreste sportsfolk kunne have håndteret situationen lige godt, som disse brydere gjorde det.

Og så skulle det oven i købet vise sig, at det først var i Kirgisistan, at vores virkelige problemer startede!!! Vi landede kl. 7 om morgenen i lufthavnen i Bishkek og havde reelt ingen anelse om, hvordan vi skulle komme videre derfra. Vi startede med at bestikke os vej ind i lufthavnen, da vi jo ikke havde visum til Kirgisistan, og de personer vi kom i kontakt med på denne måde, forsøgte vi så også at få til at hjælpe os med at skaffe billetter til eftermiddagsflyet til Usbekistan. De kunne dog ikke umiddelbart hjælpe os - men de kendte én der kunne, og han ville dukke op i løbet af formiddagen. Da vi kom ud i selve lufthavnen, dukkede der straks nogle taxichauffører op for at høre, hvor vi skulle hen. Da vi nævnte, at vi gerne skulle videre til Usbekistan, var de straks klar - det var slet ikke noget problem at køre til Tashkent, så vi kunne være fremme rettidigt. Vi var dog voldsomt i tvivl, og selvom vi fra DB i Danmark fik at videre, at det kunne vi sagtens, så turde vi simpelt hen ikke - chaufførerne kunne jo køre os op i bjergene og sikre at vi aldrig blev fundet igen. Samtidigt fik vi kontakt med sortbørshagerne, som skulle skaffe flybilletterne, og dem forhandlede vi med stort set hele resten af dagen. Først havde de billetter til os alle 7, men så røg vi ned på 2 billetter, så op på 4 og senere ned på 3 igen. På et tidspunkt var vi meget i tvivl om, om vi overhovedet ville få billetterne. Samtidigt kunne bryderne godt regne

ud at, hvis der ikke var billetter til alle, så måtte først lederne blive tilbage, og var der stadig ikke billetter nok, så måtte også nogle af bryderne blive tilbage. Samtidigt ville vi under alle omstændigheder først være fremme ved vejning i sidste øjeblik, så bryderne var nødt til at begynde at gå i vægt i lufthavnen - uden at vide om vi ville nå frem og uden at kende deres nøjagtige vægt (Håkan havde glemt rejsevægten). Det betød, at kontrolvejningen foregik på en ret upræcis bagagevægt i lufthavnen - jeg tror nok de kirgisere, der var til stede den dag i lufthavnen kiggede, når drengene smed tøjet og hoppede op på bagagevægten. Under alle omstændigheder må man sige, at bryderne på det tidspunkt i den grad arbejdede under pres.....

3 timer før flyafgang måtte vi sende to personer ind i byen for at købe billetter, og først da de nåede tilbage med 7 billetter ca. 1 time før afgang, troede vi for alvor på, at vi ville nå frem i tide til at deltage i verdensmesterskabet.

Vi checkede ind og fik så et nyt chok, da vi trådte op i flyet - det var det ældste og mest slidte fly vi til dato havde fløjet med, og vi sad alle med hjertet oppe i halsen på hele turen. Vi var dog på det tidspunkt efterhånden så hårdføre, at vi kunne joke med, om vi virkelig ville styrte ned på flyveturen efter alt det bøvl, vi havde haft med at få billetter. Vi nåede dog sikkert frem efter over 3 timers flyvetur - så vi priste os lykkelige for, at vi ikke havde satset på at tage taxi, for så var vi med sikkerhed aldrig nået frem til tiden.

Igen måtte vi bestikke os vej - denne gang for at komme ind i Usbekistan for godt nok havde vi visum, men ikke ved indrejse fra Kirgisistan, mente i al fald betjenten. Vi blev heldigvis hentet i lufthavnen og kørt direkte og meget hurtigt til hallen, hvor der var vejning. Så ca. 20 min. før vejningen startede, kunne bryderne foretage kontrolvejning, og vi kunne til vores store lettelse konstatere, at alle mand var i vægt.

Om aftenen på hotellet tog vi så et holdmøde for at få talt ud om turen, og se om vi kunne få nerverne i ro. Som indledning til mødet kunne Håkan galgenhumoristisk fortælle, at han faktisk havde haft rejsevægten i sin taske helt vejen, hvilket vi trods alt kunne more os lidt over på bagkant. Ved holdmødet blev vi sammen med bryderne enige om, at når vi kunne klare denne tur - ja så kunne vi klare alt. Faktisk var det lige før, at selve turneringen i præcis det øjeblik føltes som noget sekundært.

Bryderne gjorde det generelt godt ved turneringen, men vi er selv i dag af den klare opfattelse, at det enorme stress, som bryderne havde været udsat for på rejsen gjorde, at de ikke levede optimalt. Anders var slet ikke sig selv og Håkan mistede minimum en VM bronze og måske endda en finaleplads på grund af det vildeste næseblod nogen sinde set på en brydemadrass. Stressen fra rejsen har med sikkerhed være medvirkende til voldsomheden af næseblodet - man kunne nærmest se pulsslagene ud af Håkans næse.

For at det så ikke skal være løgn, så måtte vi faktisk efterlade 3 personer i Ankara på vejen hjem, da flyet igen var overbooket, men det var trods alt småting sammenlignet med, hvad vi oplevede på vejen ud. Efterfølgende fik vi en stor undskyldning fra Mærsk Air og en mindre erstatning - men hvad betyder det i forhold til en manglende VM medalje?!

Udflytterfest

I 2001 flyttede klubben til nye lokaler, og i forbindelse med selve flytningen fra Teglvænget afholdt Herning BK et brag af en udflytterfest, hvor man forsøgte at samle gamle brydere sammen med aktive, ledere og Poul Bengtsons motionister samt Brydeklubbens venner.

Man tog afsked med de gamle lokaler med manér, specielt erindres ”kampen” mellem vores æresmedlem Tage Hille og unge Kenneth Hansen. Tage mente bestemt, at hans årgang sagtens kunne klare de unge knægte i en brydekamp, og inden nogen fik set sig om - endsige tænkt sig om - var kampen i gang. Men inden kamp-hanerne rigtig kom til at brydes, lå Tage pludselig helt stille på madrassen, Kenneth blev ligbleg og der blev også pludseligt meget stille i salen.

Heldigvis var det ”kun” et par ribben, som ikke kunne holde til et hoftekast, og Tage kom på benene og var frisk igen efter en måneds tid.

3 veteraner til fest. Tage Hille, Sigvald Olesen og Arne Frahm

Udflytterfest

Lokalerne i Sportscenter Herning

Under processen med etableringen af det nye sportscenter og klubbens lokaler opstod naturligt nok en del bekymring, især blandt ældre medlemmer af klubben, om dette nu også var det rigtige. Kunne vi skabe den samme atmosfære? Ville medlemmerne forsvinde til andre idrætsgrene i centret? Hertil kan det kun siges, at udflytningen var tvingende nødvendig, da bygningerne på Teglvænget praktisk talt var ved at falde fra hinanden. Vi fik desuden de nye lokaler fuldstændigt i den størrelse som vi har angivet, så arealet for brydemåtterne blev forøget fra 128 m² til 288 m². Vi fik vores eget klub- og mødelokale, styrketræningsfaciliteter samt depot rum til ekstra madrasser.

Atmosfæren kan ikke flyttes - den skal skabes. Vi har forsøgt at indrette os så hyggeligt som muligt og har fået lov til at opstille egen sodavandsautomat som den eneste forening i centret. Den største fordel ved vores flytning til nye tidssvarende lokaler kunne ses på bestyrelsesmøderne, hvor man på Teglvænget brugte utrolig mange ressourcer på at diskutere vedligeholdelse og rengøring og bygningen. Desuden er det en fordel, at alle typer af stævner, store som små, kan afholdes i centret - det er slut med at fragte madrasser med lastbil til og fra de forskellige haller, hvilket i dag drejer sig om 5-7 gange om året. Med tiden er der ingen tvivl om, at centret bliver samlingspunktet for den overvejende del af idrætslivet i Herning, derfor er det, det eneste rigtige sted for vores brydeklub af have sine lokaler. Ved arrangementer som Venne Cup, Grand Prix Herning og diverse træningslejre for Brydedanmark, har centret også vist sig at være frem-

ragende, og det er kun fantasien, som begrænser os, for hvordan vi kan få glæde af alle de muligheder, der findes i centret, herunder omgivelserne med badesø, camping og vandrehjem.

Formandsskifte

Ved generalforsamlingen i april 2001 meddelte formand Erik Nyblom, at han ville trække sig ved næste års generalforsamling. Der var flere i forsamlingen, som forsøgte at få den beslutning ændret, men det var en fast besluttet Erik, der havde foretaget dette valg. Erik indvilligede dog i fortsat at være en del af bestyrelsen. Perioden med Erik som formand var præget af en stor arbejdsindsats, nye ideer og tiltag af forskellig art. I bestyrelsen følte det nogle gange, som om man skulle være stopklods for at sikre, at vi ikke fik sat flere bolde i luften, end vi kunne fange nogle af dem igen. Erik er sammen med Bruno Frederiksen bevis på, at man ikke behøver at være "gammel" bryder for at kunne bestride formandsposten i en brydeklub. Erik har altid været meget engageret i klubben, ikke bare for sine egne børn, men virkeligt i hele klubben og brydesporten som sådan. Dette engagement førte til, at han blev valgt til posten som eliteudvalgsformand i Danmarks brydeforbund, hvilket var udslagsgivende for, at han måtte trække sig som formand for Herning Brydeklub. Siden er han blevet fuldtids sportschef for Brydeforbundet og bærer vel en ikke ubetydelig del af æren for de flotte resultater, som dansk brydning har præsteret gennem de senere år. Valget af ny formand ved generalforsamlingen 2002 faldt på Henrik Pajbjerg, som på det tidspunkt havde været næstformand i 10 år.

Team Danmark kraftcenter i Herning?

I starten af 2001 havde det daværende eliteudvalg under forbundet konsolideret sig med nye medlemmer og fået arbejdet til at fungere tilfredsstillende. Eliteudvalget bestod af Erik Nyblom som var formand for udvalget og landstræner Benni Ljungbäck samt John Vestergaard. I referatet fra mødet den 13. marts 2001 fremgår det at: *„Træningssamlinger og stævneaktiviteterne fungerer godt - trænere og holdledere har et godt samarbejde, og der er resultatmæssig fremgang. For at nå hele vejen frem, bliver vi nødt til at hæve kvaliteten endnu mere. Her må vi se i øjnene, at vi ikke kan blive ved med at øge antallet samlinger og observationsstævner, da der simpelthen ikke er weekender nok til det.*

Det daværende eliteudvalg var helt enige i, at for at hæve niveauet yderligere ville det være nødvendigt at fokusere mere på den daglige træning. Derfor havde vi planer om et kraftcenter, hvor vi kunne samle de brydere, der ville sikre sig bedst mulige træningsforhold. Et kraftcenter skulle etableres i en klub, hvor der i forvejen fandtes et elitemiljø, og man skulle her ansætte en træner til at varetage den daglige træning. Herudover skulle selvfølgelig i videst muligt omfang ydes hjælp og opbakning til håndtering af uddannelse, arbejde og boligforhold.

På daværende tidspunkt opholdt en stor del af brydere med den, efter vores opfattelse, rette indstilling til brydningen sig i Herning, hvorfor det faldt udvalget naturligt at gå efter Herning som samlingspunkt og dermed som Kraftcenter. Nogle måneder senere formuleredes et projekt, hvor der også blev peget på en finansieringsmodel, som var meget overkommelig for alle parter; Brydeforbundet, Team Danmark og Herning Kommune. Der blev for alvor igangsat et lobbyarbejde overfor Brydedanmark, og projektet blev fremlagt for forbundets bestyrelse. Det viste sig desværre, at projektet var lidt for velbeskrevet, og det lignede måske et "bestillingsarbejde", forstået på den måde at projektet på forkant diskvalificerede mulige interessenter. Efter nogle ændringer i oplægget var det politisk korrekt, og der var bred enighed om at pege på Herning som det rigtige valg.

Fra venstre. Brian Jørgensen, Anders Nyblom, Rune Strobl, Jenö Bodi, Håkan Nyblom og Thomas Michelsen

Herefter gik det ganske stærkt. Først i juni måned sendte vi en ansøgning til Herning kommune, hvor vi søgte støtte til udgifter i forbindelse med Team Danmark træning med forventet starttidspunkt var 1. januar 2002. Mange ting gik den rigtige vej, men desværre begyndte også noget at gå den forkerte vej. Team Danmark havde i en længere periode været positive overfor et kraftcenter i brydning, da det var en del af det daværende støttekoncept. Som altid bliver der også revideret i støttekoncepter, og efter en ændring af konceptet, således at forbund der ikke rangerede i de to højeste satsningsniveauer, ikke længere kunne få støtte til kraftcentre, faldt et meget godt projekt ”på gulvet”, inden det overhovedet kom i gang. Skuffelsen blev ikke mindre af, at vi slet ikke havde fået indikationer undervejs fra Team Danmark om, at der var konceptændringer på vej. Mere end tæt på kom vi altså ikke!!

Eliten flytter

Da det i slutningen af 2001 endeligt stod klart, at tanken om et kraftcenter i brydning i Herning desværre ikke blev til noget, begyndte tankerne og bryderne lige så stille at røre på sig. Håkan og Anders Nyblom var flyttet til Herning fra Ølgod, og andre tilflyttere kom længere fra Herning: Thomas Michelsen var flyttet til Herning fra Nykøbing Falster og Brian Jørgensen og Lasse Skifter kom begge to til Herning fra Randers – alle med en fast beslutning om at opnå de bedst mulige træningsforhold. Allerede året efter begyndte bryderne at ”sadle om”. Håkan var den første, som forlod Herning, da han blev tilbudt ophold i Malmö i Sverige, hvor klubbens (IK Sparta) formand tilbød lejlighed, bil samt et halvtids arbejde, så Håkan kunne koncentrere sig om brydningen. Brian og Anders fulgte efter og til sidst var de ambitiøse brydere spredt forskellige steder i Danmark og Sverige. I første omgang havde bryderne opsøgt bedre betingelser, men forbundets eliteudvalg; Erik Nyblom, John Vestergaard og landstræner Benni Ljungbäck arbejdede på at få samlet alle bryderne på et fælles træningscenter med en fast fuldtids træner.

Hele situationen lysnede en del, da Håkan ved VM i 2003 besatte 8. pladsen og dermed kvalificerede sig til OL. Brydeforbundets eliteudvalg fik flere ressourcer og bedre forudsætninger, og i løbet af foråret 2004 begyndte realitetsforhandlingerne om et elitecenter i Team Danmarks elitelandsby i Farum. Der opstod mange forhindringer på vejen. Blandt andet fik Team Danmark en ny bestyrelse efter OL og behandlingen af den nye elitelov trak ud, samtidigt med at Team Danmark tog hul på et helt nyt støttekoncept. Meningen var, at bryderne skulle være flyttet til Farum direkte efter OL, men som følge af alle forsinkelserne kom træningen først i gang i starten af 2005. Erik ansatte en gammel Herning kending som centertræner sidst i 2004, idet valget faldt på Jarek Pyzara, der både havde figureret på Hernings mesterhold i 1997 og 1998 og også fungerede som sparringspartner og tekniktræner for Anders og Håkan nogle år senere.

I starten af 2005 flyttede en håndfuld af brydeeliten til Farum, hvor de trænede på kasernen i en gammel gymnastiksal, sammen med Taekwondo. Forholdene var ikke helt verdensklasse, men den daglige træning var det vigtigste for bryderne. I løbet af efteråret kom flere brydere til, og nu var antallet oppe på otte mand i Farum. Blandt disse nye tilflyttere var Hernings unge Rune Strobl, som i løbet af året havde vist meget lovende takter og blandt andet vundet over sin evige rival om landsholdspladsen, Frederik Ekstrøm fra BK Thor. Starten var noget af en omvæltning for Rune, der langt fra var vant til at træne 7-8 gange om ugen, hvorfor det ikke var så underligt, at han konstant var træt og sulten i starten. Heldigvis kom han dog hurtigt efter det, og resultaterne var da også synlige på madrassen. Runes elitekarriere endte desværre alt for tidligt, da han i et trafikuheld beskadigede nogle indre organer i en sådan grad, at han ikke kunne forsætte på topplan.

I 2006 stabiliserede tingene sig i Farum, der kom fortsat enkelte brydere til, ligesom andre stoppede elitekarrieren. Bryderne fik egne lokaler i et nyt træningscenter på Hørmarken, hvor der foruden bryderne var plads til Taekwondo og Triatlon samt styrketræningsfaciliteter og Team Danmarks fysioterapeuter. Den hårde træning begyndte også at vise sin negative side, da bryderne begyndte at pådrage sig belastningsskader. For Herning brydernes vedkommende var det specielt Håkan, det gik ud over, da han både i 2006 og 2007 fik flere måneder ødelagt på grund af finger- og albueskader. I 2007 blev konceptet i Farum lidt anderledes, da Jarek blev udnævnt til landstræner efter, at Benni Ljungbäck valgte at sige op sidst i 2006. Med en massiv satsning på de bedste brydere blev situationen for de næstbedste i Farum ikke helt optimal, da de blev overladt til sig selv enkelte gange i løbet af sæsonen. En Herning ven og bryder på Hernings mesterhold 2005, Brian Jørgensen stoppede elitekarrieren efter EM 2007, grundet for mange vedvarende skader. Året bød også på et elitealternativ for de lidt yngre i Nykøbing Falster, hvor et sportscollege startede i august 2007, blandt andet med brydning på programmet. Ni brydere var tilmeldt det første år, heriblandt Hernings yngste skud på "elitestammen", Fredrik Bjerrehuus, der vandt sit første danske seniormesterskab samme år. Fredrik er samtidigt en af de ca. 20 brydere, som er optaget i eliteudvalgets nye talenttrup, Team 2016. Fredrik har allerede deltaget ved to europamesterskaber for cadetter (under 17 år) og besatte 5. pladsen i første forsøg, mens han endte som nr. 7 i 2007. Med en tredobling af den ugentlige træning i de kommende år bliver det spændende at følge Fredriks udvikling. Fredrik har alle muligheder, og det er helt op til ham selv, om han vil forsøge gå hele vejen – hans klubkammerater har i høj grad været med til at bane vejen som nogle af de første i forbundets strukturerede talent- og elitearbejde.

NM 2002 i Herning

Herning Brydeklub var atter værter for det nordiske mesterskab den 11. maj 2002. Ligesom juniormesterskabet i 1998 blev stævnet afholdt i Sportscenter Herning. klubben havde også denne gang valgt at bruge en hel del ressourcer på lys- og lydshow – en beslutning som faldt i alle deltageres og tilskuernes smag. Deltagerne var også meget tilfredse med opvarmningsfaciliteterne i form af opvarmningsmadrasser i den tilstødende hal.

Mesterskabet samlede 46 deltagere, og det var de udenlandske brydere, der snuppede alle guldmedaljerne og størstedelen af alle øvrige medaljer. Bedst gik det for Anders Nyblom, som blev toer i 55 kg klassen, efter sejre over Petri Isokoski fra Finland og Lars Jørgensen, BK Thor og endelig et finalenederlag med 2-3 til Kim Holk fra Sverige. Lars belagde for øvrigt tredjepladsen i denne vægtklasse. I 60 kg klassen vandt Håkan Nyblom sin første kamp over Bent Jensen, fra BK Thor, efterfulgt af en sikker sejr over Felix Press fra Estland. I semifinalen tabte Håkan til finske Jarkko Ala-Huikku og desværre blev det også til et overraskende nederlag i bronzekampen mod Henrik Ståhl fra Sverige. Danmark vandt for øvrigt endnu en sølvmedalje ved den 18-årige Mark O. Madsen i 74 kg klassen.

Alle deltagere var indlogeret på Scandic Hotel og de deltagere, der valgte at overnatte til søndag (primært Sverige og Norge) deltog i en festlig afslutning på Murphy's!

Et godt idrætsmiljø for børn projekt

Vi gik som en af de fire første brydeklubber i gang med et projekt, der hed "et godt idrætsmiljø for børn", som var et projekt under Danmarks idræts-forbund og brydeforbundet. Projektet blev gennemført på tværs af bestyrelserne i hovedklubben og brydeklubbens venner samt med stor indsats fra en gruppe forældre. I korte træk gik øvelsen ud på at se foreningen i børnehøjde indtil 12 år. Vi udarbejdede målsætninger og handleplaner indenfor følgende områder: Børnepolitik, Organisation, Aktivt forældresamarbejde, Den gode voksne, Aktivitetsniveau og Det fysiske miljø. Planerne blev ført ud i livet, og projektet blev officielt afsluttet med certificering ved Venne Cup 2003, hvor HBK fik overrakt DIF certifikatet. Et af de mere synlige resultater af dette arbejde er vores frugtordning, hvor bryderne stadig får frugt og grønt efter hver træning, sponsoreret af Vennerne, samt at Cola blev erstattet af kakaomælk i automaten i klublokalet.

Henrik Pajbjerg modtager DIF's pris for "Et godt idrætsmiljø for børn".

VM Paris - første OL deltager fra Herning

I september 2003 tog en lille delegation af aktive og ledere fra klubben på heppetur til Paris for at støtte op om vore håb, både for en VM medalje men ligeså vigtigt dette år for en direkte kvalifikation til de Olympiske lege, hvilket krævede en ottende plads. Turen foregik i bus sammen med ligestillede fra Nykøbing Falster, som havde store forhåbninger til Mark O. Madsen, samt enkelte andre brydeinteresserede danskere.

Brydeforbundet havde udtaget en del unge brydere til dette VM, hvor de fleste gjorde en god figur uden dog at have de store chancer. Mark O. Madsen var tæt på, men manglede lidt rutine i 74 kg. Vor egen Håkan Nyblom var i 55 kg klassen meget skarp til dette mesterskab. Håkan vandt sin første puljekamp med pointene 3-0 over Mohammed Mostafa fra Ægypten.

Håkan var faktisk iskold under hele kampen og ”plukkede” tre et-taller, hvilket var nok til en sikker sejr. I anden omgang var Håkan oversidder og kunne konstatere, at den næste modstander, Artiom Kiouregkian fra Grækenland, også vandt 3-0 over Ægypteren. Dermed var der lagt op til en ren puljefinale i sidste omgang. Kampen mod grækeren blev virkelig spændende. Håkan blev neddømt i parterre første gang uden at grækeren kunne udnytte situationen. Da Håkan fik dømt modstanderen ned i parterre, tog han direkte initiativ til et løft, som dog kun blev ”belønnet” med ét point.

I anden periode scorede Kiouregkian to point på en oprulning – en stilling, der stod tiden ud. Da ingen af bryderne havde scoret de nødvendige tre point, fortsatte kampen med clinch i overtiden.

Her viste Håkan virkelig hvor iskold han er; grækeren koblede først og skulle derfor tage initiativet. Håkan ventede simpelthen modstanderen ud, og med få sekunder tilbage af clinchen dummede grækeren sig, hvilket betød advarsel til grækeren og udligning til 2-2. Grækeren blev neddømt i parterre, og Håkan scorede det sidste point på oprulning, og så var sagen bøv! – Håkan OL-klar!

Håkan holder parterre ved VM 2003.

Alle var vildt glade på Håkans vegne, og det var nok først et stykke tid efter, at det gik op for os alle og for Håkan, hvor stort dette egentlig var.

Stævnet blev holdt tæt på centrum af Paris, hvilket gjorde det muligt at foretage en smule sight-seeing mellem passene. Men ellers boede vi et godt stykke uden for byen, hvilket kostede en del nattemer, når taxichaufførerne ikke kendte adressen. På hjemturen blev det aftalt, at vi ville tage til Athen året efter – koste hvad det ville.

OL – Athen 2004

Fra Herning Brydeklub var vi fem personer, som havde taget turen til Athen for at overvære et spektakel uden lige og for at støtte Håkan Nyblom efter bedste evne, mens far Erik havde taget hele familien på otte med til Athen. Efter lidt problemer med manglende kufferter osv. kom dagen, vi havde ventet på siden september 2003 i Paris, hvor Håkan kvalificerede sig. Brydeturneringen foregik i den nybyggede arena Ana Liosia i udskanten af Athen. Der var omkring 10.000 tilskuere i en fantastisk tæt atmosfære. Heraf var der omkring 30 ”brydetosser” fra Danmark, som alle kæmpede for at bakke op om Håkans muligheder.

Håkan Nyblom fra Herning Brydeklub stillede op i 55 kg klassen. Her var 22 indvejede brydere, da to af de fem wildcards uddelt i græsk-romersk brydning, blev tildelt brydere i denne vægtklasse. Ved indvejsningen trak Håkan nr. 19 og havnede dermed i pulje 7 sammen med Artiom Kiouregkian fra Grækenland, Jiang Sheng fra Kina og Uran Kalilov fra Kirgisistan. Håkan lagde ud mod grækeren, der blev toer ved EM i år 2004 – i øvrigt samme græker, som han vandt over ved VM 2003, hvor han med en 3-2 sejr over Kiouregkian sikrede sig OL-billetten. Efter en første periode, hvor grækeren havde det meste af initiativet, men ingen af bryderne scorede point, fortsatte kampen med clinch i anden periode. Her var det Håkan, der ”vandt” lodtrækningen og skulle koble først. Håkan så ud til at have godt styr på situationen og forsøgte lige så stille at presse modstanderen ud mod zonen. En brøkdelt af et sekunds uopmærksomhed gjorde, at grækeren pludselig vendte situationen og sendte Håkan af sted i et flot hovedfaldsgreb til tre point. Selv om Håkan pressede på det resten af anden periode, endte kampen med 3-0 sejr til grækeren. Trods det tunge nederlag kom Håkan godt igen og vandt de to resterende kampe; 2-1 over kineseren og 3-0 over Kalilov. Grækeren vandt alle tre puljekampe og avancerede dermed direkte til semifinalen, mens Håkan endte på med placering som nr. 8. Håkan Nybloms ottendeplads er det bedste OL-resultat siden Henrik Hansen, DAN (”bronze-Henrik”), blev nr. 3 i London i 1948. I 73 kg vandt han tre kampe og tabte to. Håkan vandt to og tabte én i 55 kg ved OL i 2004.

Håkan - OL 2004

Der var mange overraskelser ved dette OL! Den ene er værd at nævne, idet den beviser, *hvor* tæt Mark O. Madsen var på OL-pladsen. OL-vinderen Alexander Dokturishvili fra Usbekistan i 74 kg tabte to måneder tidligere til Mark med 3-4. Dengang hed det sig i vor meddelelse: „Dokturishvili var europamester for tre år siden og er kvalificeret til OL“. At han vandt OL, viser kun Marks styrke.

OL 04-Supportere

Aftenen efter Håkans OL debut mødtes alle danskere i centrum til fælles spisning, og det blev en stor og festlig aften, hvor vi fejrede Håkans resultat. Det må siges, at ånden omkring OL stadig lever, det blev bevist under den uge, hvor vi opholdt os i Athen – en helt fantastisk atmosfære som man bare må opleve for at forstå. Da den græsk-romerske brydning var ovre, begav vi os ud til alt, hvad der havde dansk deltagelse - et unikt sammenhold idrætsudøvere og tilhængere imellem. Finalen for håndboldpigerne var dog lige ved at koste os billetten hjem, idet vi - efter to gange forlænget spilletid - kom faretruende tæt på afgangstiden i lufthavnen.

Venne Cup gennem tiden

Venne-Cup situation

Egentlig hedder turneringen Venne Cup af 1981, da det var vennernes nu afdøde formand, Preben Knudsen, der i starten var primus motor for Danmarks største stævne gennem tiderne. Vi samarbejdede om det med det for øje, at alt skulle ske i al ”Venskabelighed”. Kom der allerede gæster torsdag eller fredag, sørgede vi for, at et par af os tog fri og arrangerede en tur med dem - måske til Vesterhavet, eller hvis tiden var knap blot en tur i Herning Centret. Vi arrangerede indlogering for dem i klubhuset, Assing Mølleby og på hotel. I det hele taget gjorde vi alt for, at gæsterne kunne melde sin ankomst, hvorefter vi tog os af resten. På den måde voksede Venne Cup til et stævne på 335 brydere, da det var størst i 1986, og på den tid regnedes stævnet for et af de fire største private stævner i norden. På den tid kom også mange svenske klubber, særligt de skånske klubber var flittige gæster. I dag kommer der væsentligt færre svenske klubber - i det hele taget, er der ikke det sammenhold de nordiske klubber i mellem, som der har været. I starten og 11 år frem stillede Nylöse op hver gang og blev bedste klub i både 1981 og 1991. Norge har altid været godt med - ved 10 års jubilæet stillede fx Knut S. Isaksen fra Moss op, og han var også med 10 år forinden. Han vandt i øvrigt året efter medalje ved junior EM. Finland har kun været med en enkelt gang, to polske klubber har deltaget samt en tjekkisk klub. Holland har flere gange deltaget med deres landshold, ligesom De Halter, Utrecht har været en skattet gæst. Der har også været en halv snes tyske klubber til start fx var Frankfurt Oder således i Herning på sin første tur efter ”Murens fald” – og de har været her lige siden, bortset fra 1996, hvor de måtte melde afbud. Venne Cup startede i det flotte Kongrescenter – nogle år efter blev vi sendt ud i Messecentret, som simpelthen ikke kunne pyntes op – så det blev værdigt for Venne Cup. Derefter kom vi nogle få år på Lundgårdskolen, inden vi nåede frem til de flotte rammer i Sportscenter Herning.

Aktion ved Venne-Cup.

Herning Grand Prix

Efter et forgæves forsøg i 2006 blev Herning Grand Prix en realitet i marts 2007. Idéen til turneringen havde vi haft i flere år, men da Danmarks Brydeforbund barslede med idéen om en fælles Grand Prix turnering med samlet præmiesum ved 3-4 internationale seniorstævner, besluttede vi os for, at tiden var kommet for vores vedkommende. Venne Cup blev ændret fra at være et to-dages stævne til afvikling over én dag uden seniorerne. Konceptet for Herning Grand Prix var (og er) at afholde et intimt stævne, som vi havde rigtigt gode erfaringer med fra

seniorholdstævnet i Herning i 2004. Idéen var at samle tilskuerne tæt omkring måtten, sådan at de kom helt tæt på. En del skulle sidde ved borde og resten på stole tæt på madrassen. Der var udskænkning i hallen af vore egne venner, og der arrangeredes specielle tiltag for sponsorer. Herudover var der ved finalestævnet fokus på madrassen ved hjælp af lysstøjer samt musik ved brydernes præsentationer. Det første år i 2007 var der et højt kvalitetsniveau for brydterne, alle de danske stjerner stillede naturligvis til start inklusiv vores egne Anders og Håkan Nyblom, men også Rune Strobl og Fredrik Bjerrehuus gjorde det rigtigt godt. Med et felt på 58 seniorbrydere, hvor størstedelen er landholdsbrydere, fra seks nationer, var der masser af god brydning i Sportscenter Herning.

Tiltag for rekruttering

Håbefulde deltagere ved skolebrydnings dage

Brydning er i vore dage ikke en sport, som står øverst på forældre og børns liste over idrætsgrene, som kunne have interesse. Derfor har klubben altid været meget aktiv, når det gælder om at gøre opmærksom på klubben og brydning som sådan for at få tilgang til klubben. Erfaringen har vist, at når vi først har mulighed for at vise og fortælle lidt om sporten og os selv som forening, er der ganske mange, som får øjnene op for de meget positive ting, der er i brydesporten.

I gennem tiderne har der været afviklet et utal af tiltag såsom opvisninger, udflugter fra og til skoler og institutioner samt skolernes sommerferieaktiviteter, hvor vi har fået stor succes ved at afholde det som et fire dages forløb med afsluttende "stævne" under nogle meget simple skolebrydningsregler.

De seneste år er der hvert år startet mellem 10 og 14 nye brydere efter sommerferien, hvilket må siges at være meget tilfredsstillende. De seneste år har vi yderligere deltaget ved Spor Tolv arrangementerne i Sportscentret, hvor op imod 1.200 børn og unge kommer en lørdag aften for at hygge sig og afprøve en masse sportsgrene. Siden 2001 har vi, sammen med samrådet af idrætslærere i det gamle Ringkøbing amt, gennemført et tiltag, hvor vi har 240 børn fra 2. klasse til "Skolebrydning". Det foregår på den måde, at skolerne melder eleverne til i god tid, drenge og piger for sig og ellers efter vægt. Kamplister udsendes ugen før, så lærerne kan forberede sig inden den store dag.

Vi har på bagsiden af begge 12x12 madrasserne optegnet 4 kampzoner, sådan at der kæmpes på otte madrasser samtidigt. Børnene møder sammen med deres lærere op i multihallen kl. 9, hvor der er fælles opvarmning og informationer for lærerne og børnene vedrørende kampregler osv.

Tumlingsdag med 250 brydere på 8 madrasser

For at få det hele til at gå med "kun" syv mand fra klubben, har vi de sidste år allieret os med idræts efterskolen i Hammerum, som kommer med 16 dommere, samt en bane med diverse gymnastikredskaber og instruktører på banerne ved siden af brydemadrasserne. Efter fem timers intens skolebrydning, hvor reglerne, efter finsk forbillede, i korte træk går ud på at løfte sin modstander eller skubbe denne ud af madrassen, afsluttes dagen med præmieoverrækkelse. Herefter kan 240 trætte børn og ikke mindst deres lærere tage hjem med en god oplevelse.

VM 2009 i Herning

Opstilling ved VM 2009 i Herning.

Efter flere års kamp lykkedes det Danmarks Brydeforbund i samarbejde med Herning Kommune og Idrætsfonden Danmark at vinde VM i brydning 2009 til Herning. Vi havde gennem længere tid gerne villet have et verdensmesterskab til Danmark, og havde tidligere ansøgt om VM i 2007, før det lykkedes at få mesterskabet til Herning i konkurrence med hele ni nationer, der bød på begivenheden, hvor Danmark var i særlig hård konkurrence mod Sverige og Tyrkiet. Det er en triumf, at det lykkedes at få VM i brydning til Danmark. Dels er der tale om et stort VM-arrangement med omkring 1.000 udenlandske udøvere og ledere fra op til mod 100 nationer, som kan være med til at skabe en positiv turismeomsætning i området. Men det er også en unik mulighed for, at vi som klub og sport kan promovere os i et omfang, som aldrig er set før i dansk brydning. Sportsligt set er Danmark godt med på den internationale brydescene. Anders Nyblom har med 8. pladsen ved VM i 2007 kvalificeret sig til OL 2008, med store håb for at brormand Håkan gør det samme ved senere lejlighed.

Senest vandt Mark O. Madsen sølv ved VM 2007, men også bronze 2006 og sølv i 2005 giver forhåbninger om noget stort i Herning til september 2009 i Messecenter Herning, hvor man forventer at fylde den runde hal med op til mod 4.000 tilskuere. VM i brydning afvikles over en uge i de tre stilarter; græsk/romersk stil, fri stil, og kvindebrydning. Danmark må forventes at stille med et bredt hold, men der vil formodentligt være 3-4 brydere, som forbundet vil satse ekstra meget på - og det er skønt, at vi i Herning har leveret mindst 2 af disse ved Anders og Håkan Nyblom.

Fremtidsudsigterne for HBK

Fredrik Bjerrehuus en af fremtidens store håb

De senere år er det specielt Anders og Håkan Nyblom, der har leveret de største resultater til klubben. De har således begge høstet flere NM for senior samt top 10 placeringer ved EM og VM (Anders bedst med 5. plads ved VM 2005), ligesom Håkan deltog ved OL i 2004 i Athen, Grækenland (hvor han opnåede en 8. plads). Der er stadig store forventninger til såvel Anders som Håkan de kommende år ikke mindst i kraft af, at det er lykket forbundet at samle alle de bedste danske brydere på elitecenteret i Farum. Hvor Håkan tidligere har konkurreret med Anders om landsholdpladsen i 55 kg, bidrager det også til klubbens optimisme, at Håkans skifte til 60 kg gør, at der de kommende år altid vil være to muligheder for at opnå resultater i stedet for kun én. Ved det netop overståede VM i Baku, Aserbajdsjan lykkedes det med en pragtpræstation efter en benhård lodtrækning Anders at kvalificere sig til OL i Beijing i Kina, således at det allerede er sikkert, at HBK kommer til at deltage ved det andet OL i træk. Håkan har stadig adskillige muligheder for at kvalificere sig, så chancen er stadig meget stor for, at klubben vil sikre sig to deltagere ved OL i jubilæumsåret.

Hvis Anders og Håkan som forventet leverer gode resultater ved OL og derefter fortsætter til VM på hjemmebane i Herning i 2009 og senere til OL 2012 i London, så kan HBK også i de kommende år se frem til storslåede, spændende oplevelser og resultater. Desværre er der ikke så mange andre store lysende talenter på vej frem på junior/senior fronten i klubben for øjeblikket. Og efter at HBKs tredje mand på elitecenteret i Farum Rune Strobl måtte forlade landsholdstruppen efter et alvorligt trafikuheld, så er vores muligheder blevet beskåret yderligere. Det eneste positive ved denne situation er, at Rune er flyttet tilbage til Herning og nu deltager aktivt i klub-

ben både som bryder og som træner, hvilket absolut må siges at være godt for klublivet i HBK. Det næste talent i rækken er Fredrik Bjerrehuus, der indtil nytår kun var ungdomsbryder, men han har allerede præsteret gode resultater i denne kategori. Fredrik har vundet to NM for ungdom og har opnået flotte internationale placeringer i form af en 5. plads ved EM i Istanbul, Tyrkiet i 2006 samt en 7. plads ved VM i Warszawa, Polen i 2007. Fredrik er meget seriøs og satser på at blive en rigtig god seniorbryder for Danmark og HBK, hvorfor han i efteråret 2007 er flyttet til Nykøbing Falster, hvor han er tilknyttet det nyoprettede sportscollege. Hvis Fredrik, med det enorme talent han har, fortsætter sit seriøse arbejde, er der ingen tvivl om at han vil levere store præstationer i såvel klubbens som Danmarks navn fremadrettet. Kunne man måske forestille sig, at HBK har tre deltagere ved OL 2012 i London? - absolut en spændende tanke.

Med henblik på at sikre den fortsatte udvikling i Herning Brydeklub har bestyrelsen de senere år sat stor fokus på at rekruttere nye brydere. Med den store tilgang af nye talentfulde puslinge- og drengebrydere, der har været de seneste par år, ser dette arbejde ud til at lykkes. Det er dog en fortsat proces, hvor alle fra klubben deltager aktivt, og det er derfor en klar forventning, at vi i jubilæumsåret fortsætter fremgangen i nybegynder og begynder rækkerne, samt at vi inden for de nærmeste år igen vinder medaljer ved JM og DM for drenge. At vi allerede er godt på vej blev bevist, da HBK ved vores eget Venne Cup for første gang i mange år opnåede at blive bedste puslingeklub. Hvis vi kan fastholde de dygtige brydere, som vi har lige nu og samtidigt kan tiltrække endnu flere, så vil HBK også de kommende år være en spændende og fremgangsrig klub.

Herning deltager også ved OL-Beijing.

Holdturnering

Holdturneringen opstår

En af de væsentlige årsager til HAKs store fremgang først i tresserne var nok indførelsen af Jysk Athlet Unions holdturnering, der begyndte den 18. september 1960.

Hernings brydere havde alle det specielle i sig, der giver et stærkt kamphold nemlig: At det er holdet og klubben det gælder og ikke mig personligt. Konkurrencen indbyrdes for at komme på holdet var ofte så stor, at mange brydere er gået på madrassen på tidspunkter, hvor de burde ligge hjemme i deres seng pga. sygdom eller skader, men holdningen »jeg vil ikke vippes af holdet«, overvandt gang på gang situationer, der så håbløse ud. Succesen i den jyske holdturnering gjorde, at da den danske holdturnering tog sin begyndelse den 4. februar 1962, og hvor HAK blev placeret i 2. division, havde man kun ét ganske bestemt mål for fremtiden - nemlig at rykke op i 1. division.

Den interne konkurrence i HAK var så skarp, og så mange trængte sig på, for at komme på kampholdet arrangerede klubben 2. påskedag 1962 bymesterskaber. Disse mesterskaber var først og fremmest tænkt til intern brug ved udtagelse af hold i klubben, men da de blev afviklet som rigtige stævner på Centralhotellet og med sponsor pokaler i hver vægtklasse, kom der pænt med tilskuere til disse stævner. Stemningen var ofte fuldt på højde med »rigtige« stævner, fordi den indbyrdes konkurrence var så stor og til tider nådeløs i sin udformning, da det virkelig var blevet attraktivt, at være på HAKs divisionshold, der også ude i byen nød stor respekt.

Det første holdmesterskab

Fra venstre. Tage Hille, Thom Thomsen, Gunnar Bengtsson, Arne Frahm, Poul Bengtsson, Kai Graugaard, John Dyhr og Henning Timm.

Ved klubbens 30 års fødselsdag den 3. februar 1963 var der lagt op til, at kampholdet skulle opnå sin hidtil største præstation ved at vinde det jyske holdmesterskab for første gang. De andre hjemme arrangerede fødselsdagsfesten på Centralhotellet til om aftenen, og kampholdet skuffede ikke. Hjemkomsten til fødselsdagsfesten var den store triumf, og for første gang oplevede vi det at nå et mål i fællesskab, og hvor alle har ydet deres bedste igennem en lang turnering. HAKs første jyske holdmestre blev: Leif Andersen, Knud Nielsen, Kai Graugaard, Poul Bengtsson, Gunnar Bengtsson, Tom Thomsen, Arne Frahm og Tage Hille.

Hernings første sportshold i 1. division

Allerede en måned efter stod den igen på gloende pæle for HAKs kamphold, da vi havde kæmpet os op til slutkampen om oprykningen til 1. division på hjemmebane. Et helt enestående presarbejde forud for matchen, havde fået Hernings borgere til at møde op, og salen var fyldt til bristepunktet af et publikum, der i den grad levede med i den fortættede spænding, der var fra den første kamp. HAKs mandskab kæmpede simpelthen »røven ud af tricot'en« og de sidste 2 kampe, der resultatmæssigt var uden betydning, druknede simpelthen i publikums hyldest til HAK, der derved samtidigt blev Hernings allerførste sportshold i 1. division.

Efter succes'en med oprykningen til 1. division udfordrede HAK landsholdet til kamp. Det foregik den 16. juni 1963, da DAU havde brug for nogle udtagelseskampe til VM holdet samme år. Nok tabte vi alle kampene, men landsholdet måtte dog i stævnets 4 kampe hente sejrene hjem på points, og i et citat fra Berlingske Tidende hedder det: »Det danske landshold får det svært

i Sverige, hvis de ikke yder en bedre indsats, end de gjorde overfor Hernings nybagte 1. divisionshold«.

Samme år henvendte Herning Hallens HI-messe sig, og inviterede på deres regning HAK til at arrangere et stort stævne i forbindelse med HI-messen 1963, hvor HAK valgte at stille op mod de danske mestre og senere stod HAK for afviklingen af den første brydelandskamp i Herning nogensinde den 15. oktober 1963 imod Polen, hvor Poul og Gunnar Bengtsson deltog på landsholdet. Et absolut højdepunkt i de sportslige resultater var så afgjort, da HAKs kamphold blev belønnet med Eland Pokalen for årets bedste idrætspræstation.

Vores første sæson i 1964 i Danmarksturneringens fornemste række, blev for vores vedkommende en sæson, hvor der skulle kæmpes for at blive i 1. division, hvilket lykkedes. Den 3. april 1965, lykkedes det dog HAK for anden gang at blive jysk holdmester i det, der på det tidspunkt nok var den største sæson i klubbens historie. I Danmarksturneringens 1. division opnåede HAK i 1965 sit første sæt DM medaljer ved at vinde bronzemedaljerne.

De hårde år

Herefter gik det stærkt ned ad bakke, idet klubben den 22. januar 1967 blev sendt ned i 2. division, hvor vi måtte erkende, at vi hørte til på daværende tidspunkt. En af årsagerne hertil var, at vi ved dette stævne mødte ikke mindre end 4 af vore egne »kanoner«, der havde skiftet klub, nemlig John Dyhr Thomsen, Bent Lauritsen og Poul Bengtsson, der startede for CIK samt Kai Graugaard, Hermod Horsens, og det var med en vis ironi, at de selv samme folk, der havde været med til at kæmpe HAK op i 1. division, nu var dem der sendte klubben ud af rækken igen. Året efter i 1967 gik det hele totalt skævt, intet ville lykkes, og dermed endte det med, at HAK var ude af 2. division i løbet af én sæson.

Ved klubbens 35 års fødselsdag den 3. februar 1968 blev et topmøde bragt i stand mellem bestyrelsen og »emigranterne«. Det blev på mødet aftalt at samles omkring HAK og forsøge at kæmpe klubben op igen indenfor dansk brydning.

HAK kommer igen!

1968 blev for HAK et virkeligt skæbneår, som skulle sikre oprykning til 2. division. Oprykningsstævnet forløb præcis efter »bogen«, så det var nogle glade Herning-brydere, der kunne vende hjem og fortælle, at vi var med igen. Senere på året blev alle sejl sat ind på at sikre oprykning til 1. division deriblandt kamptræning i form af modstandere som »Røde Stjerne« fra Prag, der nok var de stærkeste modstandere, vi hidtil havde haft på besøg. Missionen lykkedes i overbevisende stil, idet klubben vandt samtlige holdmatcher. Kampholdet som bragte klubben tilbage i 1. division bestod af følgende: John Dyhr Thomsen, Bent Lauritsen, Hans J. Sander, Kai Graugaard, Arne Frahm, Tage Hille, Tom Thomsen, og det var stort set det gamle 1. divisionshold, der her måtte klare »ærterne«.

Nu drejer det sig kun om hold DM

Hele efterårssæsonen 1970 blev udelukkende tilrettelagt efter Danmarksturneringen. HAK blev jysk holdmester for 3. gang, og dermed kvalificerede vi os til slutrunden om det danske holdmesterskab senere på foråret 1971, hvor holdet efter nogle hårde kampe mod Frederikshavn, Frederiksværk og Sønderborg, måtte »nøjes« med sølvmedaljerne.

Men i 1972 kom HAKs 1. divisionshold helt til tops, idet holdet vandt det danske mesterskab, der i øvrigt samtidig var det første danske holdmesterskab, som var vundet af et hold idrætsudøvere fra Herning. Det var ikke ufortjent, idet holdet var sammensat af vel nok de stærkeste og bedste brydere, som HAK havde haft indtil da.

1972 holdet genforenet i 1997.

De danske holdmestre 1972 var følgende: Jens Chr. Olesen, John Dyhr Thomsen, Harald Madsen, Poul Bengtsson, Gunnar Bengtsson, Kai Graugaard, Tage Hille, Arne Frahm, Thorn Thomsen og Jan Amneus samt reserveerne Niels J. Fonnesbæk, Niels J. Pedersen, Niels Sander, Per Bengtsson, Arne Thomsen og Hans Jacob Sander. Holdet havde evnen, men også viljen til at vinde, både over de andre stærke hold, men også over sig selv når det begyndte at gøre ondt. Ved ankomsten til Herning blev holdet modtaget på Herning rådhus af viceborgmester Søren Vorgod og af Knud E. Andersen fra SIKH, der begge roste HAK for den enestående indsats, der var ydet af hver eneste mand på holdet, og for den gode ledelse af klubben til gavn for hele idrætten i Herning, og også en tak for den gode PR som mesterskabet havde betydet for Herning by. Ved den følgende SIKH generalforsamling i 1973 blev Eland Pokalen for årets største idrætspræstation endnu en gang tildelt kampholdet - denne gang for det danske holdmesterskab i 1972.

En ny æra begynder

Hold DM i 1972 blev for flere af de gamle brydere kulminationen på den aktive tid og støvlerne blev »lagt på hylden«, hvorfor HAK i adskillige år levede en stille tilværelse i holdturneringen. Dette varede indtil det i 1980 lykkedes kampholdet at bringe HAK tilbage i 1. division, og efterfølgende i 1981 lykkedes det at vinde sølv i den jyske holdturnering og senere bronze ved hold DM.

Året 1981 lykkedes det endelig for drenge- og ungdomsholdet at blive danske mestre, efter flere gange at have vundet både sølv og bronze, hvorefter klubbens andet holdmesterskab var i hus. Dette holdmesterskab blev starten på en ny æra for HAK, hvor det blev rutine, at klubben skulle vinde mindst ét dansk holdmesterskab om året. Godt nok lykkedes det ikke at genvinde DM i efteråret 1981, hvilket i høj grad skyldtes, at turneringen, udover at have flyttet halvåsen, også var blevet ændret fra drenge-ungdom til en ren drengeturnering. Til gengæld lykkedes det for første gang drengeholdet at blive jyske mestre, og herefter gik det stærkt.

Som en fornem 50 års jubilæumsgave til HAK lykkedes det i efteråret 1982 drengene at hjembringe såvel det jyske som det danske mesterskab.

Fra venstre. Henrik Pajbjerg, Frank Knudsen, Tom Kristensen, Kim Lauersen, Ib Schiermer, Jimmy Pajbjerg, Lars Krogsgaard, Tom Bunch, Kuno Pejstrup, Per Frank, Dan Knudsen, Poul Jannik og Ryan Pejstrup

Holdet: Michael Bay, Allan Sørensen, Torben Vestergaard, Ryan Pejstrup, Sonny Juhl, Poul Jannik, John Vestergaard, Kuno Pejstrup, Tom Bunch og Ib Mortensen. Træner Jan Jørgensen, leder Kurt T. Sørensen og dommer Poul Bengtsson.

Total HAK dominans ved drenge-ungdomshold

I årene 1981 til 1987 vandt HAK samtlige jyske og danske mesterskaber for drengehold på nær 1981, og 1987, hvor det „kun“ blev til sølv ved DM. Året efter i 1988 var turneringen igen ændret til en drenge-ungdoms turnering og herefter kunne HAK atter vinde såvel JM som DM. Der blev således vundet 15 ud af 17 mulige sæt guldmedaljer i disse 8½ år. Selvom HAK vandt næsten hver gang i denne periode, var der stor forskel fra år til år på, hvordan og hvor sikkert sejren kom i hus.

Klubbens andet holdmesterskab nogensinde blev vundet i drenge-ungdomsrækken i 1981. Det blev et spændende finaleopgør mod Frederikshavn, hvor HAK efter at have vundet første runde 8-5 kunne tåle et nederlag i anden runde på 6-7. Der blev foretaget et par taktiske rokeringer på holdet med henblik på at sikre sejren, men det blev alligevel en yderst nervepirrende afgørelse. Efter at holdet havde været bagud såvel 0-5 som 1-6, da marginalkampene faldt ud til FfIs fordel, kunne en tydeligt nervøs Ib Schiermer udligne til 6-6 og dermed sikre mesterskabet. Der blev festet i bussen hele vejen hjem fra Frederikshavn, og holdet blev velfortjent fejret i klubhuset efter alle kunstens regler.

I 1982 havde holdet vundet det jyske mesterskab i suveræn stil med mindst 8-2 i alle kampe, men til DM havde Thrott foretaget taktiske ændringer på holdet, så sejren pludselig kun blev på 5-4. At resultatet blev på 5-4 skyldtes, at en kamp blev erklæret ugyldig som følge af at begge brydere var skadede, så de var ude af stand til at fortsætte kampen i en kamp, som vi sand-

synligvis ville have tabt.

Året efter i 1983 vandt vi til gengæld såvel JM, som DM til fuldstændigt suverænt, idet samtlige holdkampe blev vundet mindst 7-3 til JM og mindst 8-2 til DM med i alt 26 sejre af 30 mulige. Alligevel bemærkes det i klubbladet „...at i flere af de enkelte kampe var jævnbyrdigheden så stor, at sejren kunne gå til hvad side det skulle være. Det er det der gør holdkampene så spændende og nervepirrende“.

I 1984 blev det igen en tæt afgørelse mod Heros, hvor det stod 3-3 efter 6 kampe og trænerne vurderede, at den sidste kamp ville vi nok tabe, hvorfor der var stort pres på de tre brydere som skulle vinde. Sonny Juhl vandt nemt over Christian Madsen, men Torben Vestergaard startede svagt og kom bagud inden han viste klassen og kastede Michael Johansen. Flemming Juhl stod til sidst med det store nervepres at skulle sikre mesterskabet i en meget hård kamp mod Morten Voravong. Efter 4.05 minutters brydning lykkedes det dog at hente en faldsejr ved stillingen 9-4, hvorefter mesterskabet var i hus.

Sejren i 1985 var igen relativt suveræn, men fra klubbens side var man nervøs for om man kunne fortsætte sejrstimen efter dette danske mesterskab, som var det 4. i træk, idet tre af de bærende kræfter nemlig Michael Bay, Henning Jensen og Torben Vestergaard rykkede op som ungdom.

Den gode stime fortsætter dog med både JM og DM i 1986. Specielt ved JM hvor superfighteren Brian Christensen på trods af en øreskade hev sejren i land mod Jackie Nielsen, FFI, blev der sat en række klubrekorder, som vist står endnu. Udover Brian vandt de 5 øvrige bærende på holdet alle deres kampe på under 1 minut. Hurtigst var Lars Kristensen med et gennemsnit på 11,80 sekunder, derefter kom Daniel Kristensen som brugte 16,20, Kenneth Hansen 17,83, medens Allan Sørensen og Sonny Juhl brugte henholdsvis 26 og 36 sekunder pr. kamp. De 6 nævnte brydere vandt desuden samtlige deres kampe i hele turneringen, og ikke mindst blev klubrekorden i faldsejre og tempo sat i en 10-0 sejr mod Thor Vejgaard, hvor HAK kun brugte i alt 144 sekunder på at vinde de 10 kampe.

Så gik det til sidst galt i 1987 efter 5 danske mesterskaber på stribet, men vi afgav dog mesterskabet med den mindst mulige margin, idet de tre hold FFI, Rolf og HAK havde vundet „i rundkreds“ over hinanden. Da holdene således stod lige i kamppoint, skete afgørelsen ved fintælling af klassifikationspoint, og her stod FFI stærkest.

I 1988 blev det så til det sidste danske mesterskab i denne omgang, idet det stærke dreng ungdomshold vandt DM i en tæt kamp 6-5 mod Heros. Som ofte før bukkede nogle under for presset, mens andre præsterede langt mere, end man kunne forvente. Denne sejr blev grundlagt med sejre af Lars Kristensen (over den regerende danske mester Karsten Jensen) og Morten Kristensen, mens den endelige afgørelse blev sikret af Torben Vestergaard og Sonny Juhl mod henholdsvis Kristian Madsen (som Torben tidligere havde tabt til) og Allan Eriksen. Til gengæld var der ingen DM pokal til holdet for den havde DAU repræsentanten glemt, så den dukkede først op i Herning nogle dage senere.

Drengene bliver juniorer

I 1986 lykkedes det endelig for første gang HAK at vinde et ungdom-junior holdmesterskab, da det lykkedes at vinde det jyske mesterskab, hvilket efterfølgende lykkedes uafbrudt i 6 år frem til og med 1991. Dominansen blev ikke mindre fra 1989, hvor det efter 4 år med sølv endelig lykkedes at vinde det første danske mesterskab i denne kategori, hvilket derefter skete de følgende 5 år frem til og med 1993. I ungdom-junior holdturneringen lykkedes det således i denne periode at vinde 7 ud af 8 JM og 5 ud af 8 DM samt sølvmedaljer ved de fire turneringer, hvor det ikke blev til mesterskabet.

Det første DM sølv blev opnået i 1985, hvilket reelt også var det år, hvor vi var tættest på guld. Idet vi i finalen tabte 5-4 til Frederikshavn, hvor Tom Kristensen i sidste kamp tabte 11-8 til FFIs Mads Wilhelmsen. Samtidigt vandt vi dog kun de to øvrige holdkampe over Thor Nykøbing og Heros med 5-4, så det kunne også nemt være gået den anden vej. Som følge af de tætte kampe blev afgang fra Frederiksværk lidt forsinket og samtidigt fejredes denne vores første sølvmedalje næsten som et mesterskab, så der blev drukket både champagne og en enkelt øl. De to ting betød tilsammen, at der blev behov for tissepause, men da vi skulle nå færgen, var der ikke tid til at holde ind. Det betød, at såvel mælkekartoner, som flasker, plastikposer (med huller) og kondomer blev taget i brug for at få lettet blæren. Værst gik det for reserven Carsten Lund, som ikke kunne tisse under opsyn og kommentarer fra resten af bussen, hvorfor hans urinveje lukkede til, så han ikke kunne gennemføre forhavendet. Han måtte derfor ufrivilligt og under store pinsler „holde sig“, til vi nåede færgen. Hvad man ikke kunne vide (det var jo langt før mobiltelefonernes tid) var, at færgen var forsinket, så da vi nåede frem, måtte vi vente ½ time på færgen.

De følgende 3 år blev HAK jysk mester, hvilket kulminerede med en 9-0 sejr i finalen over Frederikshavn i 1988. Ved DM blev Heros alle årene mester og HAK vandt hvert år sølv. I årene 1986 og 1987 var Heros klart det bedste hold, mens HAK „forærede sejren væk“ i 1988. Vi havde ladet Kuno Pejstrup gå i vægt til 74 kg for at slå Heros' Tommy Kilgod, men da vi lod Tommy Kristensen prøveveje for øjnene af en Heros leder, var det kommende mesterhold hurtige og kvikke nok til at rykke deres mand op i 82 kg, således at Kuno vandt uden kamp, mens Tommy måtte se sig besejret, og dermed beholdt Heros mesterskabet også dette år.

I 1989 lykkedes så endelig at vinde DM for juniorhold - og da det skete, blev det endda i ganske suveræn stil. Godt nok vandt vi kun holdmatchen mod Heros kun med 5-4, men de fem sejre skete i sikker stil, så der var samlet set ingen tvivl om resultatet.

Holdet: Lars Kristensen (Kenneth Hansen), Özgür Yallur, Morten Kristensen, Allan Sørensen, Henning Jensen, Torben Vestergaard, Sonny Juhl, John Vestergaard, Kuno Pejstrup. Træner Slawek Biedermann, formand Bruno Frederiksen.

Året efter i 1990 var den hårdeste modstander Rolf, Næstved, som på det tidspunkt havde et virkeligt stærkt hold med brødrene Juhl i spidsen, nemlig storebror Jeppe, der det år blev regnet som favorit til senior DM i 52 kg og lillebror - den senere HAK mand - Mads, der netop havde vundet bronze ved NM Junior. Det blev en utroligt spændende holdmatch i kraft af, at Allan Sørensen overraskede stort ved at vinde så knebent som 4-3 over Jeppe Juhl, mens Torben Vestergaard foran 7-0 blev fanget i et hovedfaldsgreb. Under de efterfølgende jubelscener efter 5-4 sejren kunne Torben således takke Allan for, at hans „blund“ ikke fik alvorlige konsekvenser.

Både JM og DM blev vundet i overlegen stil i 1991 - kun Frederikshavn kunne yde os en smule modstand, men igen havde vi sikre ankermand på holdet, så reelt var spændingen begrænset.

I 1992 optrådte den forunderlige situation, at HAK vandt DM, og ved samme stævne blev nr. 2 ved JM. Da der kun var to jyske hold til start, var reglerne nemlig således, at den indbyrdes holdkamp ved DM var afgørende for JM. Samtidigt var der indført den regel, at en holdkamp blev afgjort ved sammentælling af klassifikationspoint og ikke på baggrund af antallet af vundne kampe. HAK vandt alle holdmatcher herunder 5-4 mod Frederikshavn, og da Næstved hav-

de slået FfI, blev HAK igen klart danske mestre, men i den indbyrdes kamp mellem HAK og FfI havde FfI flest klassifikationspoint, og de blev således jyske mestre. En af de mere underfundige hændelser i holdturneringens historie.....

På trods af at en række stærke brydere efterhånden var rykket op i seniorrækkerne vandt HAK vel nok sit mest suveræne mesterskab i 1993. Med Kenneth Hansen og Allan Sørensen samt til tilflyttede Mads Juhl i spidsen blev modstanderne pulveriseret.

Den totale dominans, som klubben præsterede indenfor ungdomsrækkerne i de ca. 13 år mellem 1981 og 1993, hang uløseligt sammen med, at klubben i denne periode fremelskede vel nok den største samtidige gruppe af talenter, som nogensinde har eksisteret i én og samme klub i nyere tid indenfor dansk brydning. Det var således den samme grundstamme på 10-12 brydere, der havde deltaget på disse utroligt succesfulde kamphold og som senere også kom til at udgøre en stor del af basis for HAKs succes i seniorholdturneringen. Dette kombineret med dygtige engagerede ledere og trænere, herunder ikke mindst ansættelsen af den polske Slawek Biedermann fra sæsonen 1986 og ca. 10 år frem, gjorde HAKs dominans næsten total.

Store problemer med seniorholdet

I perioden 1981 til 1991 havde klubben til gengæld store problemer med at få etableret et slagkraftigt kamphold på seniorsiden. I 1982 var der så stor bredde, at man kunne stille med to seniorhold, hvor førsteholdet stadig begik sig i 1. division - dog uden de store resultater, mens andeholdet præsterede at rykke op i 2. division. I både 1982 og 1983 blev det til bronze ved JM, hvilket gjorde, at klubben stadig havde troen på at kunne nå op til de store klubber og få lejlighed til at kæmpe om DM medaljer. I 1984 gik det dog helt galt, da man måtte melde afbud til den jyske holdturnering i 1. division, hvilket medførte tvangsnedrykning til 2. division.

Året efter blev turneringsformen heldigvis ændret således, at der blev 3 regioner i Jylland, hvor klubberne skulle kæmpe om adgang til at deltage ved kampen om JM, hvorfor nedrykningen ikke fik de store konsekvenser. De første par år lykkedes det ikke HAK at få adgang til JM turneringen, men i 1987 lykkedes det endeligt at vinde den midtjyske turnering. Ved JM blev det til en 3. plads, hvilket var acceptabelt, da det af alle blev betragtet som første skridt på vej tilbage blandt de bedste hold i Jylland og senere Danmark - vi vidste jo, at vi havde vores fantastiske ungdomsafdeling på vej til at levere virkeligt stærke kort til kampholdet. Faktisk hvilede holdes succes allerede på den „nye generation“, i form af de tre Simmelkær-drenge Henning Jensen samt Torben og John Vestergaard, der alle tre vandt samtlige deres kampe i den midtjyske holdturnering. Det skulle dog vise sig, at det ikke blev helt så ligetil at få omsat de gode ungdomsresultater til tilsvarende gode seniorresultater - i de følgende år præsterede klubben således meget svingende resultater. Vi måtte ned på jorden igen i 1988, hvor det kun blev til en skuffende fjerdeplads til JM.

Sæsonen 1989 bragte til gengæld stor jubel, idet det lykkedes holdet at hjemføre det første JM siden 1965 samt bronze ved DM. JM blev en nervepirrende turnering, hvor specielt semifinalen mod hjemmeholdet Frederikshavn var „forbudt for børn“. Ved stillingen 2-1 til FfI blev de tre efterfølgende kampe alle afgjort efter den ordinære kamptid på 5 minutter i forlænget tid. Torben Vestergaard tabte 4-3 til Anders Hansen efter 8.14, Sonny Juhl vandt 3-2 over Bjørn Wilhelmsen efter 13.02 (!?), mens John Vestergaard blev dobbeltdisket mod Henrik Buchholtz efter 6.35. Der stod således 3-2 til FfI med tre kampe igen. I kraft af Kuno Pejstrup med en faldsejr over Jesper Skovgaard og Tom Kristensen med en klog og tapper sejr over Mads Wilhelmsen sikrede holdet sig 4-4 i kampe. Herefter skulle der tælles klassifikationspoint, og efter en kort, men nervepirrende venten fik vi bekræftet vores egen sammentælling - nemlig at HAK gik til finalen mod Thrott. I finalen satte HAK sig på hele showet ved at vinde de første 5 kampe, og

dermed blev mesterskabet vundet med en sikker 6-3 sejr. Klubben tog til DM med store forventninger, men her måtte det unge hold sande, at træerne ikke voksede ind i himlen - Heros slog os stort, og Thrott havde rokeret rundt på holdet, så de kunne slå os med 4-3, hvorefter holdet noget nedslående måtte nøjes med bronze ved DM.

I 1990 kom vi igen helt ned på jorden med en stor skuffelse, idet det igen kun blev til en fjerdeplads ved JM og så igen lidt bedre i 1991, hvor det blev til JM sølv, mens klubben oplevede en af sine helt store nedture, da man meget pinligt måtte melde afbud til DM.

Ungdomsturneringerne efter de suveræne år

I ungdomsturneringerne leverede vi stadig ganske pæne resultater de kommende år specielt i perioden frem til omkring år 2000. På drenge-ungdomssiden vandt vi stadig et JM og et DM ind imellem fra 1989 og frem, men vi var slet ikke så suveræne som i den tidligere periode. Vi opnåede et nyt rigtigt godt kuld drenge først i 90'erne med Anders og Håkan Nyblom i spidsen, som leverede disse resultater. Vi vandt således 5 JM nemlig i årene 1989, 1992, 1995, 1997 (et kombineret hold med Thrott og Nr. Åby) samt endelig i 1998. I samme periode vandt vi kun ét DM nemlig i 1993, mens vi opnåede et hav af anden- og tredjepladser.

I 1992 vandt vi ganske suverænt JM og var meget tæt på det danske mesterskab, men måtte efter et 5-6 nederlag til Heros nøjes med sølvet. Det var dog et meget lovende hold, vi stillede med, idet alle på holdet vandt mindst én kamp, der var 8 drengebrydere på holdet, og alle de 3 ungdomsbrydere kunne være med på holdet næste år. Der var således ganske berettiget store forventninger til fremtiden - og ikke mindst næste års holdturnering.

Året efter i 1993 stillede vi faktiske med næsten det samme hold, dog forstærket med Anders og Håkan Nyblom, hvilket sikrede at klubben oplevede den store fornøjelse at vinde DM for drenge-ungdomshold på hjemmebane. Det blev en meget tæt turnering, hvor det unge homogene HAK hold trak det længste strå. Heros, Ålborg-alliancen og HAK havde slået hinanden indbyrdes, men i kraft af de sikreste sejre og de smalleste nederlag kunne HAK til stor jubel for det fremmødte hjemmepublikum sikre sig sejren med flest klassifikationspoint.

De første år efter 1993 kneb det til gengæld voldsomt med resultater for ungdom-junior holdet, men det blev da til nogle sølv- og bronzeplaceringer. Da vores nye kuld brydere blev ældre, kom der igen nogle gode resultater i årene 1998-2001, hvor det blev til 2 DM i 1999 og 2000) samt 2 sølvmedaljer i 2001 og 2004 (to af gangene stillede vi dog et kombineret hold sammen med Randers).

Seniorholdet på vej - det er svært

I 1992 startede så for alvor den store optur på seniorfronten, som reelt endte med at klubben sejrede holdturneringen ihjel. Undervejs frem til det første holdmesterskab havde vi dog store problemer med at udnytte vores kæmpepotentialer og få de tilhørende ambitioner indfriet. Det blev til JM sølv og DM bronze i 1992, og det lykkedes året efter at træde en plads op ved begge mesterskaber, således at kampholdet vandt endnu et JM i 1993. DM sølvet i 1993 blev samtidigt starten på en af de mest frustrerende perioder i klubbens historie, i det vi fire år i træk fra 1993 til 1996 mødte op med et så stærkt hold, at vi klart havde muligheden for at vinde DM. Alle disse fire år oplevede klubben til stor skuffelse, at vi havde næsten samtlige marginaler i mod os, således at vi hvert år måtte nøjes med sekundære placeringer ved DM.

Det blev atter til et jysk mesterskab i 1993 efter nogle tætte og hårde kampe, hvilket selvfølgelig gav klubben troen på, at det var i år, det danske mesterskab også skulle i hus. Ved DM i Fre-

deriksværk gik det planmæssigt frem til finalen mod FfI, hvor vi lå rigtigt godt til, da vi nåede frem til 90 kg, hvor vi stillede med den normalt altid sikre Kuno Pejstrup. Men denne gang smed Kuno desværre et „sikkert“ DM, idet han mod Frank L. Jensen lod sig stresse af såvel situationen som dommerne. Kuno havde altid vundet sikkert over Frank, men i denne kamp, hvor Kuno endda kunne tillade sig at tabe på point, gik det galt. En Kuno, der nok ikke var i topform, og som oplevede en række dommerkendelser, der gik ham imod, lod sig til allersidst i kampen skubbe ud af madrassen. Dommerne udnyttede straks denne mulighed til at dømme madrasflugt, således at Kuno tabte på diskvalifikation i stedet for et pointnederlag, hvilket blev afgørende for, at vi måtte nøjes med sølvet.

I 1994 blev JM vundet med sikre sejre over såvel FfI, Thrott som Ålborg-alliancen, hvorfor klubben blev regnet som favorit til også at vinde DM. Desværre måtte såvel Mads Juhl som John Vestergaard melde afbud 14 dage før mesterskabet grundet alvorlige skader, hvilket formentlig fratog klubben muligheden for at vinde det første senior holdmesterskab siden 1972. Selvom HAK mødte frem med et amputeret hold, blev der på hjemmebanen kæmpet til sidste blodsdråbe, og det blev en meget tæt afgørelse, som efter indbyrdes sejre blev afgjort på klassifikationspoint, således at klubben måtte nøjes med bronze. Alene kampen i 68 kg mod Heros, hvor Torben Vestergaard måtte modtage et nederlag mod erfarne John Ottesen - hvor brormand John Vestergaard normalt burde have vundet, ville have været nok til at sikre HBK mesterskabet!!

Lige så bitter var fjerdepladsen i 1995, hvor HBK ikke tabte én eneste holdmatch, men kæmpede uafgjort 5-5 i samtlige 4 kampe. Uafgjort mod Heros og Alsia/Åbenrå i den indledende pulje bragte os i semifinalen, men her tabte vi 20-19 i klassifikationspoint til FfI og efterfølgende 21-18 til Thrott i bronzekampen.

Klubbens problem med at vinde et hold DM for senior kulminerede i 1996. Efter at have vundet de indledende kampe sikkert - havde vi i finalen i alle 4 marginalkampe samtlige marginaler (herunder dommerne) imod os. De danske mestre det år blev en sammenslutning af 3-4 klubber + 2 udlændinge, hvilket alle kunne se var uhensigtsmæssigt, hvorfor reglerne året efter blev ændret, så man fremadrettet måtte vælge mellem enten at slå to klubber sammen eller at hente to udlændinge.

Seniorholdets dominans

ENDELIG i 1997 lykkedes det at vinde det første DM for seniorhold siden 1972 og dermed klubbens andet danske mesterskab. Det skete oven i købet på hjemmebane til stor jubel for det fremmødte publikum.

Herefter vandt Herning Brydeklub DM for seniorhold i alt 9 år i træk (1997-2005) indtil turneringen blev nedlagt i 2006. Der var fra år til år meget stor forskel på, hvor tæt kampen om mesterskabet var - visse år vandt HBK nemt, mens andre år var det held og marginaler, som gjorde, at det lykkedes at holde mesterskabet på HBKs hænder. Man kan vel sige, at alle de marginaler, som var klubben imod først i 90'erne, nu kom tilbage med renters rente.

Præcis 25 år efter det første og hidtil eneste danske holdmesterskab lykkedes det endelig HBK at vinde DM for seniorhold. Mesterskabet blev afholdt på hjemmebane under stor festivitas med fremmøde af alle klubbens levende æresmedlemmer, deltagerne på kampholdet som vandt DM i 1972, ligesom alle klubbens øvrige medlemmer og venner var tromlet sammen for at bakke holdet op. Tidligere på året havde et reservespækket hold vundet JM og det var således under stort pres og med store forventninger lagt på skuldrene, at holdet stillede til kamp - for denne

gang skulle det simpelt hen være. Efter at have været tæt på i adskillige år og efter stort set at have haft guldmedaljerne i hånden året før, så var alle kampbryderne spændt op til at kunne levere det absolut yderste.

HBK kæmpede sig relativt sikkert frem til finalen mod Heros, som med en lang tradition for at vinde DM for hold med sikkerhed ville give os fuld modstand. Begge klubber stillede med en udlænding, men sjovt nok tabte de begge deres kampe, og dermed var det danskerne, der afgjorde kampen. De to helt afgørende kampe blev, at Håkan Nyblom vandt i den mindste vægtklasse med 3-0 over rutinerede Allan Larsen, mens Kenneth Hansen i en vanvittig meddrivende kamp vendte stillingen 0-3 til en 4-3 sejr. Mads Juhl vandt derefter nemt, inden træner John Vestergaard sikrede den femte sejr i et lynhurtigt inddyk med en faldsejr til følge. Herefter eksplodere salen i jubel over, at uldgyderne nu kunne kaldes guld-bryderne, og de resterende kampe i holdmatchen blev afviklet under en løssluppen stemning, da de reelt var uden betydning. Resten af dagen var én lang fest i såvel hallen som efterfølgende i klubben, da HBK under uafbrudt afspilning af Queen's „We are the Champions“ fejrede, at DM for seniorhold atter var kommet til Herning.

Holdet: Håkan Nyblom, Jaroslaw (Jarek) Pyzara, Kenneth Hansen, Mads Juhl, John Vestergaard, Frants Gregersen, Kuno Pejstrup, Anders O. Nielsen.

Reserver: Jesper Johannesen

Trænere: Preben Pajbjerg + John Vestergaard

Året efter skulle mesterskabet forsvares på udebane på Flådestationen Auderød ved Frederiksværk. Dette års holdmesterskab blev en af de største og mest åbne turneringer i nyere tid, idet 8 hold stillede op og alle med medaljechance. Igen stillede holdet med et jysk mesterskab og store ambitioner i ryggen - så der var tænkt mange taktiske tanker omkring holdopstillingen og gisnet om, hvordan de øvrige hold så ud. Lodtrækningen magede det således, at finalisterne fra sidste års mesterskab HBK og Heros landede i den samme indledende pulje, og allerede her gik

det op for os, at taktiske planer hurtigt kan væltes. Det viste sig nemlig, at det ifølge forbundets regler var tilladt at skifte klub for en weekend, hvilket Heros havde benyttet sig af til at forstærke holdet med den rutinerede landsholdsbryder Jan Schou fra DAN, som samtidigt var gået ned i vægt og skulle møde vores Mads Juhl. Igen i år stillede vi med den senere landstræner Jaroslaw (Jarek) Pyzara på holdet og denne gang fik han helt anderledes indflydelse på resultatet end året før. HBK vandt den indledende pulje bl.a. via en 5-3 sejr over Heros, hvor Jarek tabte sin kamp, mens Mads Juhl præsterede en kæmpesensation ved at slå Jan Schou. Semifinalen blev vundet 7-1 uden de store problemer, og samtidigt vandt Heros den anden semifinale, således at finalen søndag blev en gentagelse af lørdagens indledende holdmatch. Finalen blev vanvittigt spændende og langt tættere end det første møde mellem de to klubber, og igen så man, at forberedelse og taktik kan have stor indflydelse på resultatet af en brydekamp. I de to nøglekampe gik det nemlig lige modsat af dagen før, idet Jarek i en helt vildt tæt kamp i sudden victory kunne trække sig ud af kampen som sejrherre med 4-2, mens Mads måtte sande, at en helt skarp og tændt Jan Schou kunne han ikke klare, og han måtte indkassere et klart nederlag på 0-6. Inden finalens sidste kamp førte Heros 4-3 i kampe, men da vi havde vundet flere af vores kampe stort, kunne vi nøjes med et uafgjort resultat, hvilket betød at mesterskabet ville være i hus med en sejr i denne kamp. Vores ankermand Kuno Pejstrup havde stået i denne situation mange gange før, hvorfor han gik på madrassen helt uden nerver og vandt en sikker faldsejr til stor jubel for de medrejsende fans.

Holdet: Håkan Nyblom, Jaroslaw (Jarek) Pyzara, Kenneth Hansen, Mads Juhl, Sonny Juhl, John Vestergaard, Tom Kristensen, Kuno Pejstrup. Reserve: Anders O.

Trænere: Preben Pajbjerg + John Vestergaard

Optakten til holdmesterskabet i 1999 var nærmest en ren katastrofe, idet uheldene væltede ned over klubben. Ved JM måtte vi nøjes med sølv, da et rigtigt stærkt hold fra FfI med to svenskere på holdet slog os 5-3, og selvom vi vidste, at svenskerne skulle til de individuelle svenske

mesterskaber, når hold DM afvikledes gav det os alligevel lidt at tænke over. Kort tid efter JM meldtes træner John Vestergaard ukampdygtig grundet en langtidssygemelding. Samtidigt havde vi store problemer med at få udnyttet vores kvote af udlændinge - da først OL sølvvinder Jakc Fafinski og efterfølgende den dobbelt olympiske mester Andrej Wronski ikke kunne meldes klar. Sidstnævntes deltagelse havde endda medført tilsagn fra TV om at møde frem, så det var en stor bet ikke kun for HBK, mens også for dansk brydning. Vi måtte derfor „nøjes“ med at have den polske juniormester Marek Szustek på holdet. Op til selve mesterskabet løb vi desuden i det problem, at Mads Juhl havde gået forkert i vægt, og at han derfor havde store problemer med at komme ned på sin kampvægt, samtidigt med at han mistede mange kræfter - her kunne vi prise os lykkelige for, at mesterskabet skulle afvikles over to dage, så Mads kunne komme til kræfter. Ved selve mesterskabet viste det sig hurtigt, at det kombinerede sydsjællandske hold fra Thor/Rolf var vores eneste reelle konkurrent til titlen. Også dette år „lykkedes“ det, at de to bedste hold mødtes i den indledende pulje, og her tabte vi faktisk til Thor/Rolf på klassifikationspoint efter en uafgjort 4-4 holdkamp. I semifinalen mødte vi derfor vinderen af den anden pulje nemlig de seneste to års sølvvindere fra Heros, men denne gang vandt HBK en sikker 5-3 sejr. Til finalen mod Thor/Rolf havde vi forstærket holdet, da Sonny Juhl i indledende runde var blevet sparret som reserve. Det var dog et frygtindgydende Thor/Rolf hold med den tidligere dobbelte verdensmester Igor Kanygin og den aktuelle VM 3'er Martin Lidberg på holdet, som vi skulle slå for at blive mestre. Da vores polak Marek mødte Martin Lidberg med et nederlag til følge, viste det sig, at vores problemer med udlændingene heldigvis ikke blev afgørende, idet vores egne faste folk afgjorde sagen. Ikke mindst viste det sig, at vores taktiske fif med at sende Sonny på madrassen faktisk var det, der gjorde forskellen, idet Sonny vandt en sikker faldsejr over Thomas Lund. Med en 5-3 holdsejr i finalen sikredes således det tredje mesterskab på stribe - efterfulgt af en virkelig opstemt bustur til Herning til endnu en sejrsfest.

*Holdet: Anders Nyblom, Håkan Nyblom, Mads Juhl, Kenneth Hansen, Sonny Juhl, Marek Szustek, Jesper Johannesen, Kuno Pejstrup
Reserver: Jacob Ebbesen, Lars Witt, Anders O. Hertzberg
Trænere: Preben Pajbjerg + John Vestergaard*

Året efter i 2000 var vi atter tilbage på sporet, idet vi vandt det jyske mesterskab helt suverænt, og vi havde styr på de udlændinge, vi skulle bruge på holdet. Eneste minus var, at Mads Juhl dette år tog en afstikker til Sjælland og således stillede op til mesterskabet for Helsingør. Brydeklubbens Venner havde besluttet sig til at gøre lidt ekstra ud af årets hold DM, hvorfor der var arrangeret fælles bustur til Nykøbing Falster, hvor mesterskabet skulle afvikles. Holdet stillede således op fuld af selvtillid og med en enorm opbakning i ryggen, hvilket også kunne ses på resultaterne. Resultatmæssigt vandt klubben det hidtil sikreste DM, men ved et nærstudie af kampene ville det fremgå, at det simpelt lykkedes holdet at vinde alle de vigtige kampe, uanset hvor tætte de var, mens vi også led et par overraskende nederlag, men hver gang i ubetydende kampe. Det er sådan et rigtigt turneringshold, der virkelig tror på sig selv og som har sine fans i ryggen, optræder - energien og indsatsen lægges præcis der, hvor den skal bruges. Det var således en imponerende præstation af Jesper Johannesen at slå den tidligere elitebryder John Bay, mens Mads Juhls skift til Helsingør og sejr over Kenneth Hansen blev uden betydning. På samme vis vandt John Vestergaard en moralsk vigtig sejr over Helsingørs John Ottesen umiddelbart efter Kenneths nederlag til Mads, mens John i en svag præstation tabte en mindre vigtig kamp til Heros' unge talent Kasper Svane. Fundamentet for holdsejrene var Anders og Håkan samt udlændingene Marek Szustek og Jan Åke Forslund, som alle vandt samtlige deres kampe. Med en sådan „4-0 føring“ i ryggen skulle de øvrige 4 på holdet jo „bare“ præstere mindst én sejr i hver holdkamp, hvilket til fulde lykkedes. Holdbussen og tilskuerbussen kunne synge om kap hele vejen fra Nykøbing F. til Herning kun afbrudt af en række pauser på forskellige rastepladser, hvor der på 10 minutter næsten hver gang nåede at blive stablet en mindre fest på benene.

Holdet: Anders Nyblom, Håkan Nyblom, Kenneth Hansen, John Vestergaard, Allan Sørensen, Jesper Johannesen, Marek Szustek, Jan Åke Forslund

Reserver: Jacob Ebbesen, Thomas Michelsen, Lars Witt, Kell Christensen, Sonny Juhl, Søren Gatt, Anders O. Hertzberg.

Træner: Sonny Juhl + John Vestergaard

Ved Koldings 100 års jubilæum i 2001 skulle HBK med de to nordiske seniormestre Håkan Nyblom og Kenneth Hansen forsøge at vinde det danske holdmesterskab for 5. gang i træk. Reelt var der kun spænding i finalen og her endda kun i begrænset omfang. Frem til finalen overraskede kun Anders Nybloms nederlag til den senere mesterbryder Stig Andre Berge fra Norge, som havde forstærket Koldings hold. Det var en revanche for Stig, som Anders havde besejret i en landskamp nogle få måneder forinden. Finalen stod som ofte før mellem Heros og Herning, og selvom holdmatchen endte 4-4 var der reelt aldrig tvivl om udfaldet, da alle ud fra holdopstillingerne kunne se, at Herning ville vinde mindst 4 kampe yderst suverænt, mens der var et par marginal kampe, hvor Heros, hvis de vandt, kun ville vinde knebent. Den største begivenhed i finalen var således, at Heros sikrede sig resultatet 4-4 ved at den regerende nordiske seniormester Kenneth Hansen led et meget smalt 3-3 nederlag til Kasper Svane. Herning vandt således endnu et mesterskab ganske sikkert med 18-13 i klassifikationspoint.

Holdet: Anders Nyblom, Håkan Nyblom, Mads Juhl, Kenneth Hansen, John Vestergaard, Sonny Juhl, Marek Szustek, Kuno Pejstrup

Reserver: Rune Strobl, Jacob Ebbesen, Thomas Michelsen, Allan Sørensen, Lars Witt, Jesper Johannesen, Anders O. Hertzberg.

Træner: Brian Jørgensen + Preben Pajbjerg

I 2002 var det så langt om længe ved at gå helt galt ved årets DM for seniorhold i Frederikshavn. Hvor vi i tidligere år havde haft det lille overskud, der gjorde at vi altid vandt de vigtige kampe, så gik alt pludselig galt mod Frederikshavn. Frederikshavnerne var helt klart sat voldsomt op - og med en stor publikumsstyrke i ryggen - i håbet om at kunne støde HBK fra tronen. Samtidigt begik træner John Vestergaard noget, der - i al fald vurderet bagefter - må kaldes en kæmpebrøler ved at holde Håkan Nyblom på bænken, idet Håkan skulle forberede sig til EM ugen efter. For det første var det en kamp, som Håkan formentlig kunne have vundet uden den sto-

re indsats og dermed uden den store risiko, og for det andet undervurderede træneren, hvilken psykologisk indflydelse dispositionen havde på resten af holdet, som nu skulle vinde én kamp yderligere. Det betød, at specielt Mads Juhl, som ellers normalt var virkelig dygtig til at arbejde under pres i tætte kampe, brydede som et rent nervevrag og derfor tabte en kamp, som han normalt ville have vundet. At vi ikke anvendte Håkan kombineret med, at Mads tabte en kamp, som han ellers normalt altid ville have vundet, samtidig med at et par andre marginalkampe gik os imod gjorde, at vi tabte en på papiret sikker sejr på gulvet og måtte se os slået af FfI med 4-3. I den efterfølgende kamp mod Thor må man til gengæld sige at holdet rejste sig med en umådelig sikker sejr på 6-1. I allersidste runde af turneringen skulle FfI og Thor mødes, og FfI kunne nu selv afgøre, om de ville vriste mesterskabet ud af vores hænder, mens HBKs hold måtte sidde magtesløse på sidelinjen og for en gang skyld heppe på et Sjællandsk hold, hvilket nok ikke er set ofte i historien.

Her var det så, at miraklet skete - al den modgang og alle de uheld, vi havde i årene op til vores første hold DM i 1997, blev nu pludselig betalt tilbage med renters rente. Thor-holdet rejste sig og ydede langt over evne, hvorefter de til vores store jubel besejrede Frederikshavn - som på den anden side lignede et hold, der var stivnet af frygt for at vinde - med de knappe cifre 4-3 efter en række yderst tætte kampe. Det betød, at de tre hold havde vundet over hinanden i rundkreds, hvorfor vores store sejr på 6-1 mod de to andre holds 4-3 sejre blev den afgørende faktor.

Det må nok siges at være et af de mere begivenhedsrige holdmesterskaber, hvor man først var oppe, så nede, derefter laaaangt nede og så pludselig helt oppe igen. Faktisk var der en underlig stemning på vej hjem i bussen, som om folk havde svært ved at fatte, at vi rent faktisk havde oplevet et utroligt held og var blevet benådet på skafottet. Da holdet nåede hjem til Herning, var der dog heldigvis alligevel energi nok til en rigtig sejrsfest sammen med resten af klubbens medlemmer.

Holdet: Anders Nyblom, Rune Strobl, Mads Juhl, Thomas Michelsen, John Vestergaard, Marek Szustek, Marek Mikulski

Reserver: Håkan Nyblom, Kenneth Hansen, Sonny Juhl, Jesper Johannesen

Træner: Sonny Juhl + John Vestergaard

Det danske holdmesterskab foregik i Frederiksværk hos brydeklubben Heros, og såvel arrangørklubben, som det unge hold fra Thor Nykøbing havde sat sig op til at skulle slå HBK af banen i 2003. Da vi samtidigt var løbet i problemer med, at vores normale udenlandske forstærkninger var blevet forhindret i at møde op, var der på papiret lagt op til et af de mest åbne mesterskaber længe. Thomas Michelsen var samtidigt rejst hjem til barndomsklubben Thor, hvorfor vi havde brug for forstærkning i 76 kg klassen, hvilket vi valgte at opnå ved at hyre Lukas Poplawski fra DAN til vores hold. Godt nok havde Thomas ved det netop overståede individuelle DM slået Lukas, men vi troede alligevel på Lukas, og vi stillede for første gang i mange år op med kun danskere på holdet. Det var således en samlet koncentreret holdindsats, der gjorde, at vi i to tætte holdkampe slog såvel Heros, som Thor med 4-3. Specielt mod Thor måtte Anders bryde op til sit allerbedste for at vinde 2-1 over Thors svenske forstærkning Henrik Ståhl, som havde slået Håkan ved NM året før. Da vi nåede til kampen mellem Thomas og Lukas var stillingen godt nok 3-0 til HBK, men vi måtte til gengæld påregne at tabe de sidste 3 kampe, hvorfor DM revanchen mellem de to var nøglekampen. Efter en medrivende kamp kunne Lukas trække sig ud som sejrherre, og han havde dermed sikret HBK endnu et DM. På trods af vores konkurrenters satsninger med udenlandske forstærkninger var det således et meget selvtilfreds kamphold, der kunne fejre årets DM - det syvende i træk - vundet med et rent dansk hold.

Holdet: Anders Nyblom, Håkan Nyblom, Mads Juhl, Lukas Poplawski, John Vestergaard, Jesper Johannesen, Tom Kristensen

Reserver: Christian Nyblom, Rune Strobl, Kenneth Hansen, Henrik Pajbjerg

Træner: Preben Pajbjerg + John Vestergaard

I 2004 blev holdmesterskabet afholdt på hjemmebane i Herning, og HBK stillede i stærkeste opstilling med henblik på at sikre, at det ottende DM i træk blev vundet foran de fremmødte 200-300

spændte hjemmepublikummer. Finalen kom atter til at stå mod Thor fra Nykøbing Falster, som også havde forstærket deres hold med dygtige udlændige bl.a. i form af den armenske europamester Vahan Juharyan. I 96 kg havde Thor hentet den dygtige svensker Jacob Cedergren, som skulle møde vores „faste“ polak Marek Szustek - en kamp hvor Marek nok var favorit, men ikke ubetinget. På papiret var der 5 „sikre“ kampe, som ville give os en 3-2 føring, mens der var to åbne kampe i henholdsvis 74 kg og 96 kg. Opgaven i finalen var således, at vi skulle vinde de sikre kampe, og så skulle træner John Vestergaard vinde i 74 kg, eller Marek skulle vinde i 96 kg. Specielt Johns kamp mod Thors Andy Nielsen blev meget tæt, idet en formstærk Andy indhentede Johns indledende 2-0 føring, og var godt på vej til at køre en meget træt John helt af banen. Det lykkedes dog John at holde 2-2 ved fuld tid, og i en taktisk betonet sudden death kunne John hive en 3-2 sejr hjem - og dermed sikre mesterskabet. Da Marek senere vandt sin kamp klart, endte det med en sikker 5-2 holdsejr, som blev fejret på behørig vis af det opstemte hjemmepublikum.

Holdet: Anders Nyblom, Håkan Nyblom, Mads Juhl, John Vestergaard, Henning Jensen, Marek Szustek, Marek Mikulski

Reserver: Nick Sylvester, Christian Nyblom, Kenneth Hansen, Sonny Juhl, Jesper Johannesen

Træner: Preben Pajbjerg + John Vestergaard

Holdmesterskabet 2005 blev afviklet i Frederikshavn, og specielt de taktiske forberedelser var atter i højsædet. I Herning Brydeklub øjnede man chancen for at vinde det niende mesterskab i træk, men BK Thor kom hvert år tættere på, og i Hernings ”worst case scenario” kunne Thor for alvor true vores sejrsrække denne gang. Den gode ven af Herning, Brian Jørgensen, skiftede for en sikkerheds klub fra Randers til Herning forud for mesterskabet. Dette klubsifte blev ikke modtaget lige godt i alle klubber, da muligheden faktisk kun opstod på grund af et ”smut-

hul” i forbundets regulativer – et hul der blev lukket ved næstkommende generalforsamling. Der var kun tre hold til start og i første omgang vandt BK Thor klart over Frederikshavn. I anden omgang vandt Herning 5-2 over hjemmeholdet, hvorfor sidste holdkamp blev en ren finale. Hernings træner, John Vestergaard var blevet syg få dage før mesterskabet, men det fik ikke den store indflydelse på udfaldet, da BK Thor også havde afbud til den tænkte holdopstilling. På papiret lignede det en ny Herning triumf, og da de fire ”sikre”; Anders & Håkan Nyblom samt vore ”faste” polakker Szustek og Mikulski vandt deres kampe, var mesterskabet i hus. Mads Juhl vandt også sin kamp i 74 kg klassen, hvorfor slutresultatet blev 5-2 til Herning.

Holdet: Anders Nyblom, Håkan Nyblom, Rune Strobl, Mads Juhl, Brian Jørgensen, Marek Szustek, Marek Mikulski

Træner: Preben Pajbjerg

I 2006 havde HBK planlagt og var klar til at sætte alle sejl med henblik på at vinde endnu et dansk seniorholdmesterskab - det 10. i træk - men sådan skulle det desværre ikke gå. Året før var det af dansk brydeforbund vedtaget, at der ikke længere måtte være udlændinge på holdene - argumentet var, at så ville flere hold stille op, da de ellers ikke havde en chance i forhold til ikke mindst os fra Herning. I virkeligheden gik det lige modsat - kun Herning og Thor havde tilmeldt sig ved fristens udløb, og selvom et par klubber påstod, at de ville have eftertilmeldt sig, så valgte forbundet at aflyse mesterskabet. Antallet af seniorbrydere i Danmark var desværre de senere år gået langsomt men støt gået nedad, og samtidigt vedtog Danmarks Brydeforbund altså meget uigennemtænkte regler. Dette, kombineret med denne totale HBK dominans gennem 10 år, medførte desværre, at de øvrige klubber ikke havde interesse i at bakke turneringen op. Herning Brydeklub havde således indirekte sejret holdturneringen ihjel!!

Herning Athlet Center

Selv om HAKs ledere og medlemmer, som det fremgår af det foranstående, altid har været meget optaget af det rent idrætslige, skete der sideløbende meget vigtige fremskridt i form af etablering af forbedrede og tidssvarende trænings- og klublokaler, hvilket er et uvurderligt gode for enhver idrætsklub.

Gennem de første 40 år havde man aldrig haft et egentligt klubliv, idet træningen var foregået mange forskellige steder, og der havde aldrig været klublokaler til rådighed ved træningsstederne, som har været fx Vestre Gæstgivergård, Bethaniagades Skole, et tømrerværksted, Hotel Hernings scene, Ingvard Poulsens værkstedsloft og Nørregades Skole.

Barakker som brydecenter

„Sportsungdommen rykker ind i de dødsdømte bygninger i Teglvangen ved Ringkøbingvej. Bryderne har forvandlet den gamle rønne til et moderne trænings- og klublokale for brydere og motionister“. Således stod at læse i dagspressen ved klubhusindvielsen lørdag den 2. sept. 1972. Men hvordan gik det til? Efter i flere år at have ledt med lys og lygte efter egne lokaler (forholdene på Nørregade skole var for små, og der var heller ikke mulighed for klubliv efter træningen), var vi ude at kigge på nedlagt trikotagefabrik, tømrerværksted og en kartoffelcentral og meget mere. Et møde hos Sigvald Olesen samt hos byens borgmester, Jens Mathiasen, på Rådhuset, satte for alvor gang i planen om egne lokaler, og i foråret 1971 blev det hele sat i gang. Først med nedrivning af udhusene og udtjente lejligheder for derefter at mure et nyt hus op indvendigt i den gamle bygning, få lavet nye installationer og et nyt tag, så det hele kunne få et nyt, flot udseende, moderne efter tidens krav og dejligt.

I sidste sekund

Det hele skete ikke ved trylleri, der blev naturligvis anvendt mange penge og dygtige håndværkere, men den hårde kerne af vore medlemmer havde først og fremmest øvet en indsats, der var langt, langt ud over, hvad man kunne vente. Hver eneste fritime og weekend blev anvendt. Hvor mange timer - det blev aldrig gjort op, ikke mindst af hensyn til bidragsydernes familier. Bør nogle fremhæves, må det nok være Thom Thomsen og Kai Graugaard, som var rådgiver under hele byggeriet, samt Arne Thomsen, Hans Jacob Sander og Arne Frahm, der var indpiskere for de øvrige, som brugte deres arbejdskraft. Under alle omstændigheder skylder klubben en stor tak til alle som hjalp til, for det var i sidste sekund at projektet blev igangsat. Tidligere var der tre huse på Teglvangen, kommunen havde revet det første ned, men heldigvis blev de sidste to bevaret (judoklubben fik tildelt det andet). Det var en god idé vi fik dengang - til glæde og gavn for brydesporten. Disse lokaler var Herning Athlet Klubs hjemsted fra 1972 i stort set uændret form frem til 1987, dog med almindelig vedligeholdelse.

Udbygning af klubhuset

Omkring 1984 begyndte man at tale om en udvidelse, da lokalerne efterhånden begyndte at blive for små for de mange medlemmer, ligesom man var meget interesseret i at få et styrketræningslokale og et ekstra omklædningsrum, så man var forberedt til, på et senere tidspunkt at tage pigebrydning op. Der blev fremsat mange ideer og ønsker, men økonomien skulle der jo også tages hensyn til, så til sidst enedes HAK, HAC og HAKs VENNER om følgende projekt:

Der skulle opføres en tilbygning på 110 m², som skulle indeholde ny kantine på ca. 30 m², samt styrketræningslokale. I den eksisterende kantine skulle det ekstra omklædningsrum laves. Det eksisterende bestyrelseslokale i det lille udhus skulle anvendes til madraslager. Der skulle indrettes bestyrelseslokale på førstesalen over den gamle kantine.

Byggeriet blev godkendt af Herning Kommune og igangsat juni 1986.

En fødsel kan være hård og langvarig: Det var med blandede følelser, at det blev besluttet at prøve at køre byggeriet igennem med frivillig arbejdskraft.

En fødsel kan også være let og gå hurtigt: Heldigvis blev de bange anelser gjort til skamme, for det viste sig meget hurtigt, at HAKs medlemmer og venner var de bedste fødselshjælpere,

man kunne få. De nye lokaler kunne tages i brug blot 4 måneder efter starten af byggeriet. Det var en meget stor præstation at opføre en bygning på 110 m², når arbejdet blev udført ulønnet, udelukkende af brydesportens venner for at give bedre udviklingsmuligheder for brydesporten og kammeratskabet i HAK.

Indvielsen fandt dog først sted den 22.maj 1987, hvor der var ca. 80 gæster til stede, bl.a. andet fra DIF, JAU og HAKs stifter Knud Pedersen. Kai Graugaard overrakte en fundats til en fond, som gamle brydere ville starte op, og han samlede 1000 kr. sammen, da nogle af de tunge drenge blev vejet og måtte bøde 1 kr. pr. kg. Tage Hille indstiftede en ny vandrepokal, en meget smuk skulptur, som Vennerne skulle uddele hvert år. Tage overrakte selv skulpturen første gang, og den tilfaldt Vennernes formand Preben Knudsen for hans kæmpeindsats i Venneafdelingen de sidste 10 år.

Karl Erik Nielsen, også kaldet Kalle (John Vestergaards far/red.), var den store primus motor for byggeriet, og han sad under festen og tænkte på alle dem, som havde givet et nap med under byggeriet, og her er hans egne ord, som han skrev det i klubbladet:

Gennem de måneder, som nu ligger bagude, er der ydet en kæmpeindsats af mange. Der har været 43 frivillige (mere eller mindre) hjælpere, som sammenlagt har ydet 1150 timers arbejde. Byggeregnskabet er endnu ikke gjort op, men alt tegner til at det vil ende med et slutbeløb, som er ca. 160.000 kr. mindre end kalkuleret. Der er nogle, der gerne vil holde tale, men da jeg gerne vil være fri, vil jeg her rette en tak til jer alle for det gode samarbejde, vi har haft, og for de mange gode timer vi har tilbragt sammen på byggepladsen, samt for den energi og hjælpsomhed alle har udvist. Jeg vil ikke trække navne frem, men selvfølgelig er der nogle, som har ydet mere end andre, men hver eneste håndsækning var et skridt mod færdiggørelsen. Det var det som talte.

TAK ALLE SAMMEN

Kalle

Klubben siger også en kæmpe tak til Kalle for hans uvurderlige indsats som projekt- og byggeleder.

Brydeklubben boede herefter trygt og godt i disse lokaliteter frem til slutningen af 2001.

Brydeklubben flytter

Siden midt halvfemserne talte bestyrelsen tit og meget om faciliteterne på Teglvangen, specielt den voksende vedligeholdelse. Mange forskellige forslag blev diskuteret, inden man opnåede enighed om, at det nok var "lettest" at bygge nyt! Da visionerne var ganske store, endda noget større end formuen, valgte bestyrelsen at kontakte Judoklubben, da deres faciliteter i høj grad lignede vores. Det var ikke svært at finde fælles fodslag, og medio januar 1996 kunne Kai Graugaard fremvise et flot forslag, tegnet hos Ingeniørfirma Graugaard A/S. Nu skulle der arbejdes for et fælles idrætscenter i Holingen, hvor begge klubber fik sine daværende og kommende behov dækket.

Kommunen var meget positiv i starten, og der blev arbejdet ganske seriøst med tingene, men vi kunne ikke rigtigt nå til enighed omkring fordelingen af økonomien. Derfor arbejdede man og-

så med alternative løsninger, og i foråret 1997 blev vi tilbudt faciliteter i HFH-hallen. Bokseklubben trænede allerede derude, og meningen var at flytte bryderne og Judo- og Jiu-jitsu kæmperne til noget, der lignede et fælles kampsportscenter. Denne løsning blev dog afvist på grund af hallens mål og den høje husleje. Ole Juhl, formand for Herning Athlet Center skrev i sin afsluttende kommentar til kommunen, den 9. april 1997: *„Vi har derfor besluttet, at bedste løsning for os er, at vi bliver i vore nuværende lokaler, som har en maksimal levetid på 3-5 år og samtidigt arbejder vi videre på vores eget halprojekt“*.

Dialogen med kommunen var stadig god. Derfor indkaldtes allerede i juni 1997 til møde om et eventuelt fælles kampsportscenter – et nyt center i Holingen. Mødet blev afholdt i brydeklubbens lokaler den 1. juli, hvortil Karateklubben meldte afbud, og hvor det samtidigt blev konstateret, at der ikke var megen aktivitet i Kung-fu & Tai-chi klubben. Judo-, Bokse- og Taekwondoklubben samt Kurt Ravn fra SIKH og Helle Rasmussen fra kommunen deltog i dette yderst positive møde, og nu begyndte tingene at tage fart.

Klubberne gik i gang med at afdække egne behov, og næste møde blev afholdt den 27. august, hvor også Kai Graugaard deltog. Der var enighed om, at klubberne skulle have fælles kantine og styrketræningslokale, to omklædningsrum pr. klub og eget klub/møde-lokale til hver klub, samt en opdelt hal, der kunne ”åbnes” til en stor opvisningshal. Kai Graugaard fik to forskellige løsninger at arbejde videre med; to buehaller ved siden af hinanden eller en lidt bredere hal i to etager. De endelige løsninger skulle gennemgås ved næste møde den 1. oktober. Efter nogle justeringer skulle projektet fremlægges for forvaltningen i oktober, men først skulle der en ny ansøgning til og et finansieringsforslag. Tilbage til projektgruppen igen – hvad kunne klubberne skyde i projektet af kontante midler eller faste værdier? I december måned afholdtes et møde med Bygge & Anlægsfonden, men der var det ikke meget at hente, medmindre vi stort set opgav alle vedtagne ”krav” til projektet og samtidig ændrede indretningen – der skulle flere kulturelle islat til! Efter nogle ”økonomimøder” i starten af 1998 indsendtes den 13. februar 1998 en fælles ansøgning om kommunalt driftstilskud i henhold til driftsbudget. Man søgte samtidigt om kommunalt tilsagn om overtagelse af bygningerne på Teglvangen. Godt en måned senere blev der afholdt møde med kommunen for en nærmere gennemgang af vores fælles ansøgning. Heller ikke denne gang havde vi overbevist beslutningstagerne nok til at ”bare gå i gang”, men vi havde på dette tidspunkt fået en god indsigt i, hvordan det politiske system fungerede, og vi var ikke indstillet på at give op endnu. Her var SIKH formanden Kurt Ravn også en god medspiller. Han var heller ikke indstillet på at lade sagen ligge, og han arbejdede også på ”sagen” fra en anden vinkel. Selvom der hele tiden blev arbejdet i kulisserne, skete der ikke noget synligt resten af året før i december måned. Her kom det frem, at der var nyt om sportscenter planerne, og vi blev indkaldt til møde i januar 1999.

Nu var planerne drejet over i en stor multihal, flere brugerklubber og mere arbejde....

Projektet var meget godt og var måske lige præcis det, der skulle til for at kampsporten fik deres center, men hold da kæft hvor fik vi megen tid til at gå i 1999 med at snakke timefordeling i de forskellige haller, faste brugerklubber og anden jura. I Herning Brydeklub havde vi haft gang i planerne om nye faciliteter længe, så vi var på et meget tidligt tidspunkt helt på det rene med, hvordan de nye brydefaciliteter skulle se ud. I september 1999 blev der udarbejdet: *„Forudsætninger og beregninger – Etablering af multisportscenter på Holingskuden“*. Mange klubber gav hurtigt tilsagn om, at de var interesserede, så nu var vi tæt på - troede vi. Politisk var dette lidt af et prestigeprojekt, og der var ganske mange småproblemer, som kommunen kunne løse ved

at samle flest mulige klubber i Holingen. Der blev afholdt MANGE møder med kommunen og bygherrerådgiver – sidstnævnte var ikke let at holde styr på, da kontaktpersonerne skiftede ret tit, og det virkede som om afløseren aldrig fik fat i papirerne med de seneste beslutninger eller ændringer. I foråret 2000 principgodkendte Herning Kommunes økonomiudvalg de overordnede linjer for etablering af multihallen, hvorefter man endelig kunne komme i gang. A/S Herning Hallen blev formelt bygherre og overtog det daværende Sportcenter Herning. Driften blev placeret hos de faste brugerklubber, via en organisering som en selvejende institution, ligesom der også skulle tages hul på salget af lokaliteterne på Teglvænget og HFH-hallen. Forhandlingerne om salget af lokaliteterne startede sommeren 2000, og der var mange, rigtigt mange møder med kommunens folk om, hvor mange penge der var tale om, hvad de skulle bruges til, og hvordan det hele skulle "sættes op". For at gøre en lang historie lidt kortere skal det blot nævnes, at vi på et tidspunkt var ved at stå ganske langt fra hinanden og i en lidt fastlåst position. Her var det, at Ole Juhl huskede en skriftlig "hensigtserklæring", som han havde fået af kommunens repræsentant i 1994. Ved hjælp af denne fik vi styr på den ene side af sagen, og så var det også lettere at få resten af sagen på sporet igen. Lad os blot konstatere at det endte med en fornuftig aftale, da kommunen overtog ejendommen sidst i 2001.

Kontraktforhandlingerne med Foreningen Sportscenter Herning af 1/9 2000 startede også op sommeren 2000, og her var også mange emner, som skulle debatteres. Heldigvis var der dygtige bestyrelsesmedlemmer, som formanden kunne alliere sig med, og her var ikke mindst Jesper Nielsen en god mand at have med på sidelinjen. Mange, faktisk forbavsende mange detaljer, måtte vi påpege op til flere gange for at få dem rettet til i kontrakten, inden vi kunne underskrive denne. Kontrakten var en 30-årig uopsigelig kontrakt, så vi følte, at vi skulle være ganske sikre i vores sag. Vi fik stort set det hele med, som vi ville have det, selv styrketræningsfaciliteter og sauna, så det var en ganske tilfreds projektgruppe, bestående af Ole Juhl, Henrik Pajbjerg, Jesper Nielsen og Erik Nyblom, der fik den tilrettede kontrakt til underskrift i starten af oktober 2000.

Der var, som man kunne forvente en række småproblemer i forbindelse med byggeriet, men efter nogle mindre forsinkelser flyttede Herning Brydeklub til nye lokaler mandag den 12. november 2001.

Oversigt over holdplaceringer de seneste 25 år

År	Drenge/Ungdom	Ungdom/Junior	Senior
1981	1 Drenge/Ungdom	-	-
1982	1 Drenge	-	-
1983	1 Drenge	3 Ungdom/Junior	-
1984	1 Drenge	-	-
1985	1 Drenge	2 Ungdom/Junior	-
1986	1 Drenge	2 Ungdom/Junior	-
1987	2 Drenge	2 Ungdom/Junior	-
1988	1 Drenge/Ungdom	2 Ungdom/Junior	-
1989	2 Drenge/Ungdom	1 Ungdom/Junior	3 Senior
1990	3 Drenge/Ungdom	1 Ungdom/Junior	-
1991	-	1 Ungdom/Junior	-
1992	2 Drenge/Ungdom	1 Ungdom/Junior	3 Senior
1993	1 Drenge/Ungdom	1 Ungdom/Junior	2 Senior
1994	3 Drenge/Ungdom	2 Ungdom/Junior	3 Senior
1995	2 Drenge/Ungdom	3 Ungdom/Junior	-
1996	-	3 Ungdom/Junior	2 Senior
1997	2 Drenge/Ungdom (m. Thrott/Nr. Åby)	-	1 Senior
1998	-	2 Ungdom/Junior (m. Frem)	1 Senior
1999	-	1 Ungdom/Junior (m. Frem)	1 Senior
2000	2 Drenge	1 Junior	1 Senior
2001	3 Drenge	2 Junior	1 Senior
2002	3 Drenge	-	1 Senior
2003	-	-	1 Senior
2004	-	2 Junior	1 Senior
2005	-	-	1 Senior
2006	-	-	-
2007	-	-	-

Brydeklubbens Venner

Foreningen HAKs VENNER blev stiftet den 19. februar 1975 af en kreds af tidligere aktive, forældre, samt andre venner af brydesporten i Herning. Foreningen er en selvstændig forening indenfor hovedforeningen Herning Athlet Klub. Foreningens formål er at bistå hovedforeningen med støtte i såvel økonomisk som i arbejdsmæssigt henseende, til først og fremmest at medvirke til bevarelse af HAKs ydre rammer: Klubhus inklusive trænings- og klublokaler etc. Endvidere skal foreningen virke som formidler af samvær af tidligere aktive samt andre interesserede til motionstræning, motionsture, klubfester og lignende, der kan medvirke til et godt klubliv mellem unge og ældre. Desuden skal foreningen stræbe efter en så stor kontakt som muligt til forældre kredsen blandt de aktive i HAK.

Foreningen startede under meget små kår, så små at den måtte låne til portoen af HAK. Efter den første ordinære generalforsamling i 1976, hvor den gamle bestyrelse trak sig tilbage og nye folk kom til, kom der noget mere gang i foreningen. Preben Knudsen (formand) og Edvard Hansen (kasserer) startede med at besøge en masse mennesker for at hverve medlemmer til foreningen, og det lykkedes efter flere aftenjagter at skaffe 46 medlemmer. Samtidig begyndte bankospillene at gå godt, så der kom flere penge i kassen. I dag er foreningen en meget aktiv del af hovedforeningen, og har en stærk økonomi.

Fra venstre. Kurt T. Sørensen, Kurt Pejstrup, Bruno Frederiksen, Preben Knudsen, Jørgensen, Vinny Pajbjerg, Jens Jørgen Fønnesbech, Poul Thorsø og Kai Graugaard.

Skisjov fra sommerlejr.

Foreningen har gennem årene igangsat en masse gode ting: Kort skal nævnes sommerlejre, et weekendophold som er blevet afholdt mange forskellige steder gennem årene, startende på Mors og sidste gang ved Sallingsund. Der er blevet afholdt sociale arrangementer i klubben, hvor også brydernes familie og bekendte har været velkomne, det være sig juleafslutninger, sommerafslutninger, fastelavnsfester mm., hvor der hver gang møder op mod 80 personer op. Foreningen har gennem mange år ejet en bus, som har stået til fri afbenyttelse af klubben, hvilket har været en stor økonomisk fordel for hovedklubben. De skiftende busser, som Vennerne har ejet, har kørt Europa tyndt gennem årene.

Der er blevet ydet støtte til træningslejre og stævner i ind- og udland, for at gøre turen billigere for de aktive. Der er skænket gaver og pokaler til aktive samt ledere, og hvert år er der givet gaver til danske mestre. Der har endvidere været skænket klubjakker til aktive og trænere/ledere i hovedklubben.

Et af de helt store bidrag er starten af VENNECUP i 1981, som blev det største stævne i Danmark med over 300 deltagende brydere. Som alle ved afholdes dette stævne stadig med stor succes den dag i dag, 27 år senere.

HAKs Venner skiftede i 90erne navn til Brydeklubbens Venner, da hovedklubben også havde ændret navn fra Herning Athlet Klub til Herning Brydeklub. Vennerne holdt i beskedenhed 25 års jubilæum i år 2000 og i 2004 blev en af Vennernes aktiviteter markeret: 25 år med Motionsholdet. Med flytning i 2001 til nye lokaler i Sportscenter Holing, blev Vennernes opgaver lidt ændret, da der ikke skulle vedligeholdes klubhus ligesom forplejning på træningsaftener, samlinger fra Brydeforbundet og stævner skulle gå gennem Centerets Cafeteria. Vennerne har ligesom hovedforeningen en stor gruppe af frivillige hjælpere, der afholder bankospil og skaffer de økonomiske midler til foreningen.

Foreningen har gennem årene haft følgende formænd: Tage Hille, Preben Knudsen, Poul Thorsø, Erling Mortensen, Kurt T. Sørensen, Knud Hedelund Nielsen, Niels Jørgen Fonnesbæk og Harald Strobl.

For at markere personer som gennem årene har gjort sig bemærket i og omkring Brydeklubbens Venner, skænkede Tage Hille i 1987 en skulptur, som siden er uddelt til:

Preben Knudsen (1987), Poul Thorsø (1988), Edith Thomsen (1989), Lise Thorsø (1990), Kaj Rasmussen (1991), Leo Thomsen (1992), Knud Hedelund (1993), Niels Jørgen Fonnesbæk (1994) Jytte Barfoed (1996), Jan Jørgensen (1998), Harald Strobl (1999), Lisbeth Sørensen (2000), Lene Didriksen (2001), Søren Laurson (2002), Bettina Pedersen (2003), Kim Haugård Christensen (2004), Betty og John (2005), Jesper Nielsen (2006) og endelig Henrik Pajbjerg (2007).

Vennerne eksisterer i dag i bedste velgående med Harald Strobl som formand til hovedforeningens store glæde. Vi håber, at Brydeklubbens Venner også de kommende 25 år vil fortsætte den store engagerede indsats, som er en af forudsætningerne for, at vi også i fremtiden vil have en af Danmarks bedste brydeklubber med fokus på *godt kammeratskab og gode brydere*.

HBK ledere

I de 75 år der nu er gået siden klubbens start, har der været både opgangs- og nedgangstider. Der har været mange gode brydere og mange dygtige ledere og et fantastisk godt kammeratskab, så man kan med god samvittighed henvise til HBKs motto: *Gode brydere - godt kammeratskab*. For en frivillig idrætsklub som Herning Brydeklub er det dog uden tvivl utroligt vigtigt, at man til enhver tid har flest mulige dygtige, engagerede og flittige ledere. Dygtige ledere har altid været en af klubbens styrker og har således været med til at sikre klubbens udvikling og succes.

Æresmedlemmer i Herning Brydeklub

I de foregående 75 år har HAK udnævnt 8 æresmedlemmer.

Carl L. Bertelsen

✦ 3/9 1891, Æresmedlem 1945, † 10/9 1976.

Klubbens første æresmedlem. Efter en kæmpe indsats fra klubbens start og frem til klubbens 25. år, havde han været formand i 3 perioder efter en start som kasserer. Bertelsens indsats for klubben ville tage mange sider at beskrive, men Bertelsen var aktiv i klubben til det sidste, idet han afholdt sin 85-års dag i klublokalet frisk og frejdig, men desværre indtrådte en alvorlig sygdom, som han ikke kunne overleve. Et langt og initiativrigt liv var slut.

Æret være Carls minde.

Carl T. Bertelsen

Volmer Sejersen

✦ 25/5 1912, Æresmedlem 1954, † 24/12 1977.

Klubbens andet æresmedlem. Volmers indsats for HAK var som Carl Bertelsens, i klubbens første år, først som en meget talentfuld bryder, men desværre pådrog han sig en skade, så han måtte opgive sin aktive karriere, men han kastede sig omgående over ledergerningen, hvor han gjorde en kæmpe indsats og efter i 2 perioder at have været formand, blev han klubbens første mand som modtog DAUs sølvplakette. Desværre blev Volmer alvorlig syg, og efter i mange år at have kæmpet en hård kamp, måtte han give op juleaften 1977. En god mand for HAK er ikke mere.

Æret være Volmers minde.

Volmer Sejersen

Sigvald Olesen

✦ 27/8 1920, Æresmedlem 1961.

Klubbens tredje æresmedlem. Sigvald var tilflytter fra Ribe, men ikke desto mindre blev han vel den mand, der reddede klubben i krisetiden først i halvtredserne. I 2 perioder op til 25 års jubilæet var han klubbens formand, men ikke nok med det, han har siden været formand for SIKH i 23 år til stor gavn for idrætten i Herning og ikke mindst som rådgiver for HAKs bestyrelsesmedlemmer. Sigvald har som den eneste HAKer modtaget DIFs ærestegn, DAUs guldnål samt byens idrætslederpris, uddelt første gang 1982 - en ener blandt klubbens ledere - svær at leve op til, men et godt forbillede. I 1989 udgav Sigvald bogen "Mit liv med idrætten", der handler om hans liv med brydning og SIKH.

Sigvald Olesen

Olaf Christensen

✦ 16/10 1916, Æresmedlem 1961, † 28/12 1982.

Bedre kendt i brydekredse som Wolle. Har været med fra klubbens start som aktiv, og ikke mindst som sekretær og buschauffør og ikke at forglemme som formand. Desværre blev Olafs formandsperiode afbrudt af rejsen til Næstved, hvor han i øvrigt straks blev indvalgt i SAUs og DAUs bestyrelser. Wolles store fordel var, at han ville det hele og hans gode humør og gå på mod er vi mange, der har lært af, en brydeleder mange i dag kunne lære noget af. Efter en håbløs sygdom døde Olaf den 28. december 1982. Æret være Olafs minde.

Olaf Christensen

Tage Hille

✦ 13/7 1937, Æresmedlem 1978.

Rosinen i pølseenden - den Tage den Tage, ja, hvordan skal man beskrive ham? Tage havde fra sin start i HAK sat sig det mål, vi vil være de bedste. Fra at være en »beskeden klub« til at være en af landets bedste, ikke blot brydemæssigt, men også ledermæssig og ikke mindst økonomisk (ikke alt blev opnået i Tages tid som formand, i øvrigt i 3 perioder), men Tages gå på mod og ikke mindst hans planer, er i dag ført ud i livet. Og ikke at forglemme blev Tage også HAKs venners første formand.

Tage Hille

Arne Frahm

✦ 16/6 1941, Æresmedlem 1983, † 24/6 2001.

Arne havde ingen stor brydekarriere, men vi gamle husker hans sejr i 1963 over Erik "Munter" Thomsen, Husum, der deltog ved OL i 1960. Tidligt kom han i ledelsen, først som kasserer og fra 1969-1980 som klubbens formand. Han blev international dommer allerede i 1970'erne og trådte først tilbage i 2001, hvor han både i Danmark og udlandet var en yderst respekteret dommer. På unionsplan var han DAUs kasserer i ca. 10 år – og fra 1991 til sin død var han medlem af SIKHs bestyrelse. Efter at han blev æresmedlem ved 50 års jubilæet, vendte han tilbage som kasserer nogle år, da klubben var i "bekneb" for sådan en person. Æresbevisninger: Jysk- og Dansk Athlet Unions guldnål samt DIFs ærestegn. Modtog Midtbanks Pokal som byens leder. Det kom som et chok for os, da vi fik at vide, at han var uheldbreddelig syg og døde relativt kort tid efter.

Æret være Arnes minde

Arne Frahm

Poul Bengtsson

✦ 19/4 1943, Æresmedlem 1997.

"Polle" som han kaldes var en at vore allerbedste brydere, han vandt således, efter utallige drenge- og juniormesterskaber, også tre danske seniormesterskaber for Herning Athlet Klub, og blev placeret et par gange for CIK og DAN. Han blev Nordisk juniormester i 1964 i fjervægt. Hans største præstation var dog året efter, da han i Finland blev nr. 6 ved VM – en "rekord" i Herning indtil 2005. Poul var klubbens formand i flere perioder, ligesom han har været en yderst dygtig kasserer i klubben. Han har desuden i en årrække været en eminent dommer, og virker sta-

Poul Bengtsson

dig som sådan. I en årrække var han international dommer. Hans interesse for at holde sig i god form har betydet, at han har forestået motionstræningen i vel 25 år. Hædersbevisninger: Jysk- og Dansk Athlet Unions guldnåle, samt byens pris som årets leder.

Bent Lauritsen

✦ 28/5 1944, Æresmedlem 1997.

Hans sportslige karriere startede som 10-årig, der dengang var minimums alder for at starte som bryder. Bent nåede aldrig at blive hverken jysk eller dansk seniormester, men toppen af den aktive karriere kronedes med et Nordisk Junior Mesterskab i 1965. Han blev endvidere kåret som årets bryder i den københavnske holdturnering, hvor der dengang deltog 11 hold, og vandt bl.a. over den senere OL-bryder Johnny Nielsen.

Bents udnævnelse til æresmedlem skyldtes dog først og fremmest hans mange gøremål i klubben. Mest kendt blev han nok som "Skri-Bent" og pressemand. Brydeklubben fik i de år, helt tilbage fra 1972 hvor Bent startede som pressemand, utrolig megen presseomtale i lokalavisen og lokal tv. Dette skyldtes, at Bent til avisen altid afleverede færdigskrevne artikler og resultater, som kunne gå direkte i trykken, hvilket gjorde det nemt for avisens medarbejdere. Bent var redaktør for Danmarks Brydeforbunds medlemsblad fra 1991 til 2002, og internationalt var han sammen med Ove Gundersen fra Norge redaktør for minibiografier af samtlige 201 brydere ved EM i København 1992. Han har lavet internationale undersøgelser om 23 landes TV- og publikums interesser for sporten, og skrevet om brydning og beslægtede idrætter til Gyldendals Danmarks Nationalleksikon. Bent har prøvet næsten alle bestyrelsesposter i klubben, undtagen formandsposten, som han dog fik i en 10-årig periode i Midtjysk Brydering. Bent var også med i starten til Elitearbejdet i Danmark, og har alt i alt været et utroligt stort aktiv, ikke alene for Herning Brydeklub, men for Dansk Brydning i det hele taget.

Hædersbevisninger: DAUs guldnål, Midtbanks lederpris, lederlegat fra SIKH, DIF æresnål samt FILA æresnål i guld.

Bent Lauritsen

Dygtige ledere i Herning Brydeklub 1983-2008

I de seneste 25 år har yderligere en række dygtige ledere medvirket til at sikre, at Herning Brydeklub på alle måder har været blandt de førende i Danmark.

Vinny Pajbjerg: Født 1942. Vinny kom ind i bestyrelsen i 1980. Han var fra start af frem til nu foreningens bankoformand - og tro det eller ej med lige stor entusiasme hele vejen. Han har i en årrække været formand for den forening af 21 klubber, der ejer bankocentret. Selv om Vinny ikke går så højt op i det, må han tage det på sin kappe, at man kalder os, Danmarks rigeste brydeklub. Vinny har modtaget DBs guldnål.

Vinny Pajbjerg

Kurt T. Sørensen: Født 1944. Kom i bestyrelsen i 1962 efter at have opholdt sig nogle år i Frederiksværk. Han kom tilbage til Herning i begyndelsen af halvfjerdserne som drengetræner. Han blev her kendt for sine pædagogiske evner, man så ham ofte med en purk på skødet – uden på nogen måde at miste respekten. Kurt var formand for HAK i seks år fra 1980 til 1986 og var også Vennernes formand i en kort periode. Han kom på et tidspunkt med i JAUs ungdomsudvalg og i 1988 blev han valgt som JAUs formand. Kurt standsede sin ledergerning inden for vor idræt i 1994.

Hædersbevisninger: Har modtaget Gudmand Schacks ungdomslederlegat på Danmarks Idræts-forbunds årsmøde i 1987, Midtbanks pris som årets leder i Herning, ligesom han har modtaget Dragsbæks Idrætslederpris. Han er hædret med DAUs guldnål.

Kurt T. Sørensen

Kurt Pejstrup: Født 1946. Kurt kom ind i brydningen i 1977, samtidigt med at hans to drenge Kuno og Ryan startede som puslingebydere. Han har aldrig lagt skjul på, at han var en ”forældreleder” - når hans drenge stoppede med brydning skulle man ikke, regne med ham mere. Kurt kom i bestyrelsen kort tid efter, og var en meget aktiv leder, der kunne afse tid til at være på farten næsten hver weekend. Han fungerede som næstformand og kasserer i klubbens bestyrelse - poster som han har løst på bedste måde. Han blev indvalgt i JAU som næstformand, og var en overgang konstitueret formand. Også i DAU nåede han at sætte sine fodspor, idet han var forbundets næstformand i perioden 1982-1986.

Kurt Pejstrup

Bruno Frederiksen: Født 1947. Bruno kom i Vennernes bestyrelse i 1978 som sekretær. Han blev valgt ind i HAKs bestyrelse i 1986 og var formand fra 1988 til 1996. Han er kendt som manden, der har styr på sine papirer, og var således klubben en dygtig formand. Bruno har desuden hjulpet ved klubbens bankospil i 30 år og han tager stadig nu og da en ad hoc opgave - således er han HBKs faste dirigent på generalforsamlingen, Venne Cup speaker og medredaktør til dette skrift. Bruno har modtaget DBs guldnål.

Bruno Frederiksen

Ole Juhl: Født 1954. Ole har på en eller anden måde altid siddet i klubbens ledelse lige fra 1969, hvor han som 15-årig trådte frem første gang. Han har fungeret som sekretær, i idrætsudvalget og senere som leder af Herning Athlet Center fra 1992. Som "sælger" benyttede han sine evner til at lave en "Folder om klubben og dens brydere.", hvilket medførte, at vi fra 1990 fik en fantastisk støtte fra Midtbank på 96.000 kr. over to år. Ole blev valgt ind i JAU's bestyrelse i 1988. Han huskes ikke mindst for, at han dengang udarbejdede kampstatistikker uden brug af EDB og andet nymodens "pjat". Alle klubber skulle indsende alle deres bryderes resultater, og kun en eller to klubber, der var "uden for pædagogisk rækkevidde", meldte ikke retur. Statistikken kom i JAU's årsskrift og var grundlaget for udvælgelsen af årets bryder og hold, inden for alle kategorier. Ole blev JAU's formand i 1994, og det var således ham, der måtte afvikle forbundet på en måde, som alle kunne være tilfredse med. Det var også Ole, der som formand for Atletcenteret, stod i spidsen for den kreds, der sørgede for afviklingen af centeret på Teglvangen og sikrede betingelserne, for udflytningen til Holing – på de for os, særdeles gunstige vilkår.

Ole Juhl

Erik Nyblom: Født 1965. Erik kom til Danmark i 1992, i første omgang mest kendt som tvillingernes far, men ret hurtigt blev han træner for de mindste. Han kom i bestyrelsen i 1996 og blev formand i 1996 til 2002. Erik kom i DB's bestyrelse i 1998, og overtog eliteudvalget i 2000, hvilket han gjorde så godt, at Team Danmark pegede på ham som den kommende sportschef. Han er således klubbens første fuldtidsprofessionelle leder pr. 1/7 2007. Erik Nyblom, arbejder ligesom Henrik i det udvalg, der sammen med Herning kommune står for arrangementet af VM 2009. Erik er medredaktør af nærværende skrift.

Erik Nyblom

Henrik Pajbjerg: Født 1966. Hans aktive karriere gav fire DM gevinster for puslinge, ungdom og junior, og to gange er det blevet til fjerdepladser ved NM for junior. Henrik har været træner for puslinge/drenge fra 1987-1990. Han kom første gang i bestyrelsen i 1986-1990 og atter i 1992 efter et udenlandsophold. Han blev den nuværende formand fra 2002. For tiden arbejder han sammen med Herning kommune omkring planlægningen af VM 2009. Henrik er medredaktør af dette skrift.

Henrik Pajbjerg

HAKs formænd gennem tiderne

3/2	-33	- 8/11	-34	Valdemar Christensen
8/11	-34	- 18/11	-35	Peter Pedersen
18/11	-35	- 12/7	-36	Knud Pedersen
12/7	-36	- 18/9	-42	Carl L. Bertelsen
18/9	-42	- 14/10	-42	Gunnar Petersen
14/10	-42	- 6/3	-43	Richard Thomasen
6/3	-43	- 12/10	-44	Carl L. Bertelsen
12/10	-44	- 27/4	-48	Volmer Sejersen
27/4	-48	- 9/9	-48	Carl L. Bertelsen
9/9	-48	- 26/4	-50	Sigvald Olesen
26/4	-50	- 18/5	-52	Volmer Sejersen
18/5	-52	- 26/4	-54	Bent O. Pedersen
26/4	-54	- 21/4	-58	Sigvald Olesen
21/4	-58	- 9/4	-59	Bent O. Pedersen
9/4	-59	- 23/3	-60	Oluf Christensen
23/3	-60	- 29/10	-63	Tage Hille
29/10	-63	- 1/4	-64	Orla Kjær
1/4	-64	- 30/11	-66	Tage Hille
30/11	-66	- 1/5	-68	Aksel Bengtsson
1/5	-68	- 27/8	-69	Tage Hille
27/8	-69	- 24/4	-80	Arne Frahm
24/4	-80	- 14/4	-86	Kurt T. Sørensen
14/4	-86	- 18/4	-88	Poul Bengtsson
18/4	-88	- 21/4	-96	Bruno Frederiksen
21/4	-96	- 22/4	-02	Erik Nyblom
22/4	-02			Henrik Pajbjerg

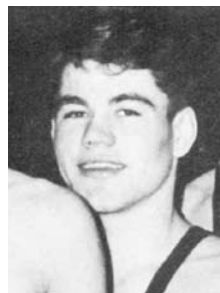
Klubbens profiler

Poul Bengtsson: Født i 1943. Poul var den første HAKer, der blev placeret ved et FILA mesterskab. I 1965 vandt han to kampe og tabte to, hvilket indbragte ham en sjetteplads ved VM i Tammerfors i 63 kg, hvor der var 20 brydere til start. Først i 2005 blev han overgået af Anders Nyblom, der blev nr. 5 ved VM i Budapest. Poul var en af de tre Herningbrydere, der vandt det nordiske mesterskab for junior i 1964. "Polle" var en rigtig slider i træningslokalet og han elsker den dag i dag at have sved på panden. Han har fungeret som seniortræner i flere perioder og har i snart en menneskealder trænet motionisterne. Han har vundet tre danske seniormesterskaber, deltaget på klubbens mesterhold i 1972 samt tilkæmpet sig seks mesterskaber for drenge/junior samt.

Poul Bengtson

Kai Graugaard: Født 1943. Kai var nok et af de største talenter i dansk brydning nogensinde. Allerede som 16-årig vandt han i 57 kg en seniorlandskamp mod Norge. Året efter vandt han sammenlagt en firelands-kamp mod Norge, Tyskland, Belgien og Danmark. Man skal huske på, at dengang var en 57 kg mand en fuldvoksen bryder. Han vandt i 1965 samme år som Tonny Pedersen de første danske seniormesterskaber. Han vandt desuden to DM for Hermod i Horsens, hvor han en overgang studerede. Kai var fast mand på seniorholdet der vandt DM i 1972. Desuden har han vundet fire juniormesterskaber.

Kaj Graugaard

Thom Thomsen: Født 1943. Thom blev nordisk juniormester i 1964 i sværvægt. Det var Thoms fornemmeste præstation, men længe var han i holdturneringen klubbens ankermand og vandt således DM for hold i 1972. I en spændende dyst mod Heros, der først blev afgjort i sværvægt, vandt han i en tidskamp over den 140 kg tunge Richard Olsen. Thom havde endnu ikke rundet de 100 kg og resultatet blev ikke mindre af, at han i kampens start havde forstuvet foden. Thom har desuden et drenge- og et juniormesterskab bag sig.

Thom Thomsen

Bent Lauritsen: Født 1944. Bent Lauritsen opnåede at blive nordisk juniormester i 1965 i 63 kg. Desuden har han et dansk drenge-, samt to juniormesterskaber med sig. Bent nåede aldrig at gøre sig som senior, da han altid havde overarbejde i sit revisorjob i januar og februar, og derfor som regel ikke stillede op til mesterskaberne. Det forhindrede dog ikke Bent i på andre tidspunkter at besejre to regerende OL deltagere.

Bent Lauritsen

Tonny Pedersen: Født i 1944. Tonny var den tredje HAKer, der vandt et nordisk juniormesterskab i 1964 – i fluevægt. Tonny kom fra Hundested og skulle læse til lærer i Herning. Det blev kun et meget hurtigt, men yderst givtigt visit, da han i 1965 vandt klubbens første DM for senior. Året før blev det til et juniormesterskab.

Tonny Pedersen

Jan Amneus: Født 1944. Jan startede med at bryde i en relativ høj alder nemlig som 18-årig. Klubben fandt ham på atletikstadion, hvor han stødte kugle og kastede spyd. Det varede imidlertid nogen tid, inden han lærte, at man i brydning ofte kæmpede i 10 min, og derfor ikke måtte ”brænde” det hele af på et kast som i spydkast. Kun to år efter sin brydestart blev han nummer to ved NM for junior i sværvægt i 1965. Han deltog ved EM senior i 1969 og har et dansk juniormesterskab samt to DM senior ligesom han deltog på klubbens mesterhold i 1972.

Jan Amneus

Harald Madsen: Født 1955. Harald var klubben store medaljesluger i halvfjerdserne. Han deltog ved EM i 1976 og ved VM i 1977 og ved NM blev det til sølv i 1976 og bronze i 1977. Som den eneste Herningbryder nogensinde har han vundet medalje ved NM i fristil i form af en sølvmedalje ved NM i 1978. Han var, som den eneste dansker, indstillet til at deltage ved OL i Montreal, Canada, men den endelige udtagelse glippede desværre. Harald har tre senior DM-titler og det er desuden blevet til fire DM for drenge/junior. Han blev i 1977 hædret med byens flotteste trofæ Eland Pokalen for årets bedste idrætspræstation.

Harald Madsen

John Vestergaard: Født 1969. John startede Hernings elitesatsning, han var en uhyre træningsnarkoman, der havde sin træning sat i faste rammer, flere uger ud i fremtiden. Om det så skulle betyde, at han måtte forlænge sit, studium med et par år – han nåede dog det hele og tog samtidigt med landsholdskarrieren cand. scient. eksamen fra Århus universitet. Der er dog ingen af os, der var nær på John i årene 1986-96, der var i tvivl om, at den manglende OL-udtagelse, var et alvorligt nederlag for John, der i disse år måtte bære den byrde, at såvel Team Danmark som dansk brydning stort set kun havde ham, til at bære sportens ansvar i Danmark. John er født på klubbens fødselsdag den 3. februar 1969 – men startede først som drengebryder i 1979. I karrieren blev det til følgende DM titler: 2 for drenge, 1 for ungdom, 2 for junior samt 4 for senior. Hertil kommer at han har været med til at vinde DM hold 7 gange. Internationalt kan man plukke ud, at han i 1987 blev nr. 8 ved ungdoms EM og i 1989 blev nr. 10 ved VM junior. John debuterede som senior ved EM i Poznan i 1990 og deltog frem til 1996 ved adskillige EM og VM. Som bedste resultat blev han nr. 6 ved EM i 1991 – hvilket faktisk var nok til OL-udtagelse - og året efter blev det til en 9. plads ved EM i København. Han største bedrift var nok sejren i 1995 ved Akropolis GP, hvor han bl.a., vandt over en senere verdensmester. To gange har han vundet Østrigs GP, en enkelt gang Lissabon GP og en enkelt gang Cup Danmark, hvortil kommer flere sekundære medaljeplaceringer ved internationale Grand Prix turneringer. I sin karriere har han slået to senere verdensmestre, samt flere medaljetagere ved EM og VM samt en regerende russisk mester. I 1995 blev han træner for klubben og har herved været med til, at lægge grundstenene for Anders og Håkan Nybloms karrierer.

John Vestergaard

Kuno Pejstrup: Født 1970. Kuno var den fødte bryder, der elskede at slå bagover fra stående med de store risici det indebar. Kuno tabte da også nogle kampe på det, men som, han engang sagde "Lad og gå ind og få fat i hinanden og få det overstået". I 1987 vandt han DM i 74 kg – kun 16 år gammel – og han er den eneste danske bryder, der har vundet en "decideret" seniorvægtklasse i så ung en alder. Senere blev det til et mesterskab 1990 i 82 kg – i 1991 blev det til endnu ét denne gang i 90 kg og endelig det fjerde mesterskab i 100 kg i 1994. Kun to brydere (Kurt Madsen, Heros fra 1953-70 og Erik Jensen, Dan fra 1937-58) har vundet DM i fire forskellige vægtklasser. Hvis vi dertil lægger Kunos 11 DM i puslinge/drenge/ungdom/junior til, tør vi kalde ham "Hernings bedste mesterskabsbryder" nogensinde. Kuno har deltaget i VM for ungdom i 1988 i Østrig uden sejre, og ved VM for junior i 1989 i Budapest, hvor det efter en enkelt sejr blev til en 10. plads. Kuno har været ankermand for Hernings DM holdmestre 4 gange.

Kuno omkom i den 23. august 2001, ved en tragisk trafikulykke. Æret være Kunos minde.

Kuno Pejstrup

Torben Vestergaard: Født 1971. Torben deltog ved junior EM i 1989 i Witten samt ved to NM for junior uden at opnå placeringer. Han har i alt vundet seks puslinge/drenge/ungdom/junior mesterskaber. Torben, som var en teknisk meget velfunderet bryder, forlod desværre brydning på topplan i relativ ung alder uden at præstere de store seniorresultater, men opnåede dog DM bronze som bedste resultat.

Torben Vestergaard

Kenneth Hansen: Født 1972. I 2000 vandt Kenneth NM Senior i 69 kg hvilket måske kan betegnes, som den største overraskelse i nordisk brydnings historie. Desuden har han to danske seniormesterskaber blandt sine triumfer. Kenneth var en utrolig "vanskelig" bryder at være træner og leder for, han kom næsten altid bagud, men kæmpede sig som regel op, og vandt sine kampe på god teknisk brydning. En teknisk forståelse som han delte ud af til puslinge og drenge i de perioder, hvor han fungerede som træner. Udover de to DM for senior har han vundet syv mesterskaber for pusling/drenge/ungdom og juniorer samt vundet DM hold ikke mindre end 8 gange.

Kenneth Hansen

Sonny Juhl: Født 1972. Sonny var den meget elegante bryder, som alle gerne ville se vinde. Han opfandt endog sit egen greb "Sonny Juhl-special", som han i øvrigt udnyttede til at vinde over den senere sølvvinder Young-Ku Ra, Korea ved VM ungdom. Som hans træner dengang sagde: "Sonny Juhl – special er ikke nået, om på den anden side kloden endnu". Det var i 1990 Sonny udførte sin store bedrift ved VM i Israel, hvor det desværre "kun" blev til en ottendeplads. Efter endnu en sejr over en amerikaner, forstuede han en finger, og måtte opgive at kæmpe om syvendepladsen i 68 kg. Året før i 1989 var Sonny også med ved EM ungdom i Witten, hvor det blev til to nederlag. Det er blevet til et DM for senior og 8 mesterskaber for puslinge/drenge/ungdom/junior samt 6 DM for seniorhold.

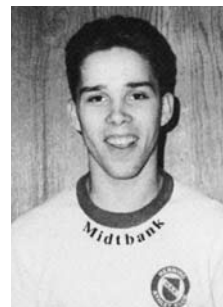
Sonny Juhl

Allan Sørensen: Født 1973. Allan deltog i VM for ungdom i Barcelona, hvor han af forbundet blev tvunget til at stille op i 63 kg, selvom hans normale kampvægtklasse var 58 kg, hvorfor han naturligvis var chanceløs. En af de skæve forbundsbeslutninger, der blev lavet dengang – han skulle naturligvis have deltaget i 58 kg. Allan fik tidligt problemer med ryggen og har lige siden været forfulgt af rygsmerter, som medførte at han sluttelig helt måtte opgive at bryde. Allan besidder stadig klubrekorden med flest sejre i træk, da han som drengebryder nåede 103 sejre i træk uden nederlag. Allan er derudover indehaver af fem drenge/ungdom/junior mesterskaber og han har deltaget på det sejrende DM seniorhold to gange.

Allan Sørensen

Mads Juhl: Født 1974. Mads flyttede til Herning i 1992 fra Næstved. Han har i alt for Herning vundet syv DM samt et enkelt for Næstved. Desuden har han vundet et enkelt juniormesterskab for HBK. Mads stillede op for Danmark ved EM i 1996 i Budapest og vandt en enkelt kamp over Jörgen Weber, Holland. Mads var en meget teknisk flot bryder, som "kunne æde sig selv" i kamp, mens træningsindsatsen var noget mere svingende. I 62 og 68 kg vandt han undertiden kampe, hvor det mere var viljen end træningstilstanden, der gjorde udslaget. Han var faktisk mest stabil i træningslokalet, når han skulle "spare" med John V. eller Håkan forud for et internationalt mesterskab. Mads har desuden deltaget på DM mesterholdet hele 8 gange - kun er han gået glip af mesterskabet i 2000, hvor han stillede op for Helsingør og måtte nøjes med bronze.

Mads Juhl

Daniel Kristensen: Født 1977. Daniel deltog ved EM i Witten i 1995. Han har vundet to drenge og et juniormesterskab. Daniel nåede desuden at fungere, som træner og chauffør inden han i en ung alder flyttede fra Herning og dermed fra brydningen.

Daniel Kristensen

Anders Nyblom: Født 1981. Som den ældste af tvillingebrødrene Anders og Håkan og startede i brydeklubben Vaasan Voima Veikot i Vasa, Finland i efteråret 1987, hvor kampvægten ikke oversteg 19 kg! Det var dog først efter at familien i efteråret 1992 flyttede til Danmark at resultaterne for alvor begyndte at komme. Anders vandt sit første danske mesterskab 1993 i drengerækken og det blev til i alt otte mesterskaber i ungdomsrækkerne. Indtil videre har Anders vundet DM otte gange og deltaget på Hernings mesterhold ved syv ud af de ni mesterskaber (1999-2005). I 2002 vandt Anders også den svenske holdturnering, Fyrstads. Anders var ikke tung nok til at stille op til DM hverken 1996 og 1997 og vejede heller ikke nok til at blive udtaget til den nordiske juniormesterskaber i 1997. Herefter vandt han dog junior NM i årene 1998-2001 og har siden også vundet senior NM i 2005 og 2006. Anders tog ikke brydningen alt for alvorligt i starten - først omkring årtusindskiftet satte han mere seriøst. Det har haft den gode effekt, at Anders ikke har anlagt en alt for taktisk „stil“ gennem årene, men i stedet haft en mere varierende brydestil – stadig baseret på en meget god fysik. Udover de nordiske mesterskaber, repræsenterede Anders Danmark første gang ved junior VM 2000, hvor han opnåede en placering som nr. 6. Dette resultat var medvirkende til, at Anders blev den første danske bryder i den tyske Bundesliga, da Anders i 2001 stillede op for SVG Weingarten. Anders deltog i 2001 ved Junior VM samt EM og VM for senior, i 2002 ved VM samt EM i 2003 og 2004. Anders vandt sin første internationale seniorturnering i 2003, hvor han vandt Portugals GP. Det endelige gennembrud kom i 2005, da Anders blev toer i det tyske Grand Prix, Grosser Preiss og senere samme år opnåede sin hidtil bedste mesterskabsplacering, da han avancerede til bronzekampen ved VM 2005. I de seneste år, har Anders etableret sig i top-10 i verden i 55 kg klassen. Ved VM 2006 og EM 2007 bliver Anders nr. 9. I efteråret 2007 når Anders finalen i det polske Grand Prix, Pytlasinski inden han ved det efterfølgende VM opnåede en placering som nr. 8 og dermed en direkte kvalificering til OL i Beijing 2008. Ved OL i Athen agerede Anders sparringspartner for Håkan. Nu får han selv muligheden for at satse „hele butikken“ på det største af alt – en medalje ved OL.

Anders Nyblom

Anders & Karelín

Håkan Nyblom: Født 1981. Som den yngste af tvillingebrødrene Anders og Håkan og startede i brydeklubben Vaasan Voima Veikot i Vasa, Finland i efteråret 1987. En årsag til Anders og Håkans succes på brydematten er deres vindermentalitet. De første mange år konkurrerede de mod hinanden, hvilket resulterede i, at de også trænede hjemme – i smug for hinanden! Håkan har stort set altid været lidt foran Anders og det var kun i de første par år, Anders vandt nogle af de mange indbyrdes kampe. Håkan blev forholdsvis tidligt klar over, at han ville satse seriøst på brydningen. Håkan anlagde en brydestil, hvor modstanderen blev „trynet“ med en enestående fysik i en kamp, hvor der ikke blev lavet mere end nødvendigt. Håkan vandt sit første danske mesterskab 1994 i drengerækken. I alt blev det til ni danske mesterskaber (og et finsk) i ungdomsrækkerne og fem nordiske juniormesterskaber. Håkan har indtil videre vundet DM ni gange (1997-2003, 2005, 2006) - fem af titlerne er således vundet inden han blev seniorbryder! Den 10. marts 1996 stod 48 kg finalen ved DM mellem den 33-årige Tommy G. Jensen, CIK og 14-årige Håkan - Håkan tabte kampen 1-3 og har siden ikke tabt til en dansk bryder! I 1997 blev det til „the triple“ da han vandt DM for ungdom, junior og senior. Håkan har på nuværende tidspunkt fire nordiske titler; 2000, 2005-2007. Håkan er den eneste bryder, der har deltaget på alle Hernings ni danske mesterhold (1997-2005) og han vandt det svenske holdmesterskab (Brottarligan) 2002 og den svenske Fyrstads-turnering både 2001 og 2002. I 2006 blev Håkan „vizemeister“ i Bundesligaen efter at han spillede en helt afgørende rolle i semifinalen for den tyske klub Hallbergmoos. Internationalt debuterede Håkan i landsholdstricotten 1999, da han blev udtaget til junior VM – få dage efter at han havde fået det danske statsborgerskab! En måned senere repræsenterede han også Danmark ved senior VM. Gennembruddet i seniorkategorien fik han i 2002, hvor det blev til en 6. plads i 55 kg klassen ved EM. Håkan vandt sin første internationale seniorturnering i 2003, hvor han vandt Portugals GP. Samme år blev det til en 8. plads ved VM, hvilket var nok til at han kvalificerede sig til OL. Ved OL i Athen blev det til en placering som nr. 8 – et nederlag og to vundne kampe i de indledende omgange var ikke nok til semifinalerne.

I 2006 vandt Håkan to store Grand Prix stævner - Ungarns GP og det polske GP, Pytlasinski – det senere i sin nye internationale vægtklasse, 60 kg. Da VM 2007 gik lidt ”under stolen”, er Håkan endnu ikke kvalificeret for OL i Beijing, men han får flere chancer i foråret 2008. Alle de gode resultater i en forholdsvis ung alder har heldigvis betalt sig. I 2001 fik han Gunnar Nu prisen – i alt kr. 25.096 og året efter fik han et legat fra Kronprins Frederiks Fond, kr. 20.000,-. Lokalt fik Håkan Eland Pokalen til ejendom, da han i 2004 fik tildelt pokalen for fjerde gang.

Fredrik Bjerrehuus: Født 1990. Fredrik er klubbens nye håb og har allerede inden det fyldte 18 år præsteret store resultater. Han blev i 2006 og 2007 nordisk ungdomsmester og i 2007 blev han nr. to ved NM junior i 55 kg. I 2006 blev han nr. fem ved EM for ungdom og året efter nr. 7. I 2007 vandt han et svensk Grand Prix turnering i 60 kg for senior – en meget sjælden præstation af en 17-årig knægt. Fredrik vandt sit første senior DM i 2007 og han har desuden opnået fem mesterskaber for drenge/ungdom/junior.

(Fortsættes i næste jubilæumsskrift)

Håkan Nyblom

Håkan & Kronprinsen.

Fredrik Bjerrehuus

Individuelle danske mestreskaber

Fra 3. februar 1933 til 3. februar 2008

Individuelle danske mesterskaber

1947	Bruno Birkholm	Drenge	1969	Harald Madsen	Drenge
	Børge Christensen	Drenge		Jens Chr. Olsen	Drenge
1948	Harry Christensen	Drenge	1970	Jan Amneus	Senior
	Svend Aa. Skov	Drenge		Per Bengtsson	Drenge
	Børge Christensen	Drenge		Jens Chr. Olsen	Drenge
1950	Hans O. Andersen	Drenge	1971	Poul Bengtsson	Senior
1956	Gunnar Bengtsson	Junior		Harald Madsen	Junior
	Poul Bengtsson	Drenge		Jens Chr. Olsen	Drenge
1957	Gunnar Bengtsson	Junior	1972	Jan Amneus	Senior
	Poul Bengtsson	Drenge		Poul Bengtsson	Senior
1958	Kaj Graugaard	Junior	1974	Harald Madsen	Junior
	Bent Lauritsen	Drenge	1976	Harald Madsen	Senior
	Thorn Thomsen	Drenge		Kim Nielsen	Ungdom
	Finn Phillip Nielsen	Drenge		Kim Andersen	Drenge
1959	Bent Lauritsen	Junior		Henrik Pajbjerg	Puslinge
	Kurt Løvdahl	Drenge	1977	Harald Madsen	Senior
1960	Kai Graugaard	Junior		Carsten Lund	Puslinge
1961	Poul Bengtsson	Junior		Henrik Thorsø	Puslinge
	John Dyhr Thomsen	Junior	1978	Kim Lauersen	Ungdom
1962	John Dyhr Thomsen	Junior		Henrik Thorsø	Puslinge
	Kai Graugaard	Junior		Svend A. Thomsen	Puslinge
	Poul Bengtsson	Junior	1979	Poul Jannik	Puslinge
	Arne Frahm	Junior		Kuno Pejstrup	Puslinge
	Vagn Pedersen	Drenge	1980	Kim Lauersen	Junior
1963	Poul Bengtsson	Junior		Brian Nielsen	Ungdom
	Kai Graugaard	Junior		Kim Lauersen	Ungdom
1964	Poul Bengtsson	Junior		Dennis Frederiksen	Puslinge
	Tonny Pedersen	Junior		Kuno Pejstrup	Puslinge
	Thom Thomsen	Junior	1981	Harald Madsen	Senior
1965	Tonny Pedersen	Senior		Preben Pajbjerg	Senior
	Kai Graugaard	Senior		Frank Knudsen	Junior
	Jan Amneus	Junior		Kim Lauersen	Junior
	Bent Lauritsen	Junior		Frank Knudsen	Ungdom
	Vagn Pedersen	Drenge		Kuno Pejstrup	Drenge
	Svend E. Pedersen	Drenge		Torben Vestergaard	Puslinge
1966	Poul Bengtsson	Senior		Ryan Pejstrup	Puslinge
	Carl J. Henriksen	Drenge		Dennis Frederiksen	Puslinge
	Svend E. Pedersen	Drenge		Sonny Juhl	Puslinge
	Chris Vesterby	Drenge		Michael Bay	Puslinge
1968	Svend E. Pedersen	Junior	1982	Bjarne Christensen	Junior
	Harald Madsen	Drenge		Tom Kristensen	Ungdom

	Henrik Pajbjerg	Ungdom
	Svend Aa. Thomsen	Drenge
	John Vestergaard	Drenge
	Tom B. Nielsen	Drenge
	Sonny Juhl	Puslinge
1983	Kim Lauersen	Junior
	Henrik Pajbjerg	Ungdom
	Poul Jannik	Drenge
	John Vestergaard	Drenge
	Kuno Pejstrup	Drenge
	Kenneth Hansen	Puslinge
1984	Torben Vestergaard	Drenge
	Flemming Juhl	Drenge
	Kuno Pejstrup	Drenge
	Lars B. Kristensen	Puslinge
	Lars Olesen	Puslinge
1985	Kuno Pejstrup	Ungdom
	Kenneth Hansen	Drenge
	Henning Jensen	Drenge
	Torben Vestergaard	Drenge
	Lars B. Kristensen	Puslinge
1986	Henrik Pajbjerg	Junior
	Michael Bay	Ungdom
	Henning Jensen	Ungdom
	Torben Vestergaard	Ungdom
	John Vestergaard	Ungdom
	Kuno Pejstrup	Ungdom
	Kenneth Hansen	Drenge
	Allan Sørensen	Drenge
	Brian Christensen	Drenge
	Sonny Juhl	Drenge
	Michael Knudsen	Drenge
1987	Kuno Pejstrup	Senior
	Kuno Pejstrup	Junior
	Svend Aa. Thomsen	Junior
	Brian Christensen	Ungdom
	Kuno Pejstrup	Ungdom
	Lars Kristensen	Drenge
	Kenneth Hansen	Drenge
	Allan Sørensen	Drenge
	Henrik Jensen	Puslinge
1988	Michael Bay	Senior
	Henning Jensen	Junior
	John Vestergaard	Junior
	Kenneth Hansen	Ungdom
	Allan Sørensen	Ungdom
	Michael Bay	Ungdom

	Henrik Pajbjerg	Ungdom
	Svend Aa. Thomsen	Drenge
	John Vestergaard	Drenge
	Tom B. Nielsen	Drenge
	Sonny Juhl	Puslinge
1983	Kim Lauersen	Junior
	Henrik Pajbjerg	Ungdom
	Poul Jannik	Drenge
	John Vestergaard	Drenge
	Kuno Pejstrup	Drenge
	Kenneth Hansen	Puslinge
1984	Torben Vestergaard	Drenge
	Flemming Juhl	Drenge
	Kuno Pejstrup	Drenge
	Lars B. Kristensen	Puslinge
	Lars Olesen	Puslinge
1985	Kuno Pejstrup	Ungdom
	Kenneth Hansen	Drenge
	Henning Jensen	Drenge
	Torben Vestergaard	Drenge
	Lars B. Kristensen	Puslinge
1986	Henrik Pajbjerg	Junior
	Michael Bay	Ungdom
	Henning Jensen	Ungdom
	Torben Vestergaard	Ungdom
	John Vestergaard	Ungdom
	Kuno Pejstrup	Ungdom
	Kenneth Hansen	Drenge
	Allan Sørensen	Drenge
	Brian Christensen	Drenge
	Sonny Juhl	Drenge
	Michael Knudsen	Drenge
1987	Kuno Pejstrup	Senior
	Kuno Pejstrup	Junior
	Svend Aa. Thomsen	Junior
	Brian Christensen	Ungdom
	Kuno Pejstrup	Ungdom
	Lars Kristensen	Drenge
	Kenneth Hansen	Drenge
	Allan Sørensen	Drenge
	Henrik Jensen	Puslinge
1988	Michael Bay	Senior
	Henning Jensen	Junior
	John Vestergaard	Junior
	Kenneth Hansen	Ungdom
	Allan Sørensen	Ungdom
	Michael Bay	Ungdom

1989	Torben Vestergaard	Ungdom	1996	Anders Nyblom	Dreng
	Sonny Juhl	Ungdom		Håkan Nyblom	Dreng
	Michael Knudsen	Ungdom		Mads Juhl	Senior
	John Vestergaard	Junior		Håkan Nyblom	Junior
	Kuno Pejstrup	Junior		Anders Nyblom	Ungdom
	Kenneth Hansen	Ungdom		Håkan Nyblom	Ungdom
1990	Torben Vestergaard	Ungdom	1997	Danni Nielsen	Ungdom
	Sonny Juhl	Ungdom		Håkan Nyblom	Senior
	John Vestergaard	Senior		Mads Juhl	Senior
	Kuno Pejstrup	Senior		Håkan Nyblom	Junior
	Torben Vestergaard	Junior		Anders Nyblom	Ungdom
	Sonny Juhl	Junior		Håkan Nyblom	Ungdom
1991	Kuno Pejstrup	Junior	1998	Håkan Nyblom	Senior
	Lars Kristensen	Ungdom		Mads Juhl	Senior
	Allan Sørensen	Ungdom		Anders Nyblom	Junior
	Sonny Juhl	Ungdom		Håkan Nyblom	Junior
	John Vestergaard	Senior		Anders Nyblom	Senior
	Kuno Pejstrup	Senior		Håkan Nyblom	Senior
1992	Kenneth Hansen	Junior	2000	Kenneth Hansen	Senior
	Allan Sørensen	Junior		Anders Nyblom	Junior
	Henning Jensen	Junior		Christian Nyblom	Dreng
	Allan Sørensen	Ungdom		Anders Nyblom	Senior
	Daniel Kristensen	Dreng		Håkan Nyblom	Senior
	Michael Dam	Dreng		Kenneth Hansen	Senior
1993	Lars Kristensen	Senior	2001	Anders Nyblom	Junior
	John Vestergaard	Senior		Håkan Nyblom	Junior
	Sonny Juhl	Junior		Christian Nyblom	Dreng
	Daniel Kristensen	Ungdom		Rune Strobl	Dreng
	Lars Kristensen	Ungdom		Anders Nyblom	Senior
	Danni Nielsen	Dreng		Håkan Nyblom	Senior
1994	Michael Jensen	Dreng	2002	Mads Juhl	Senior
	Mads Juhl	Senior		Håkan Nyblom	Junior
	John Vestergaard	Senior		Rune Strobl	Ungdom
	Sonny Juhl	Senior		Anders Nyblom	Senior
	Mads Juhl	Junior		Håkan Nyblom	Senior
	Allan Sørensen	Junior		Mads Juhl	Senior
1995	Lars Kristensen	Ungdom	2003	Anders Nyblom	Senior
	Anders Nyblom	Dreng		Håkan Nyblom	Senior
	Kuno Pejstrup	Senior	2004	Anders Nyblom	Senior
	Lars Kristensen	Junior		Ronni Carstens	Ungdom
	Anders Nyblom	Dreng		Fredrik Bjerrehuus	Dreng
	Håkan Nyblom	Dreng		Anders Nyblom	Senior
1996	Martin Pedersen	Dreng	2005	Håkan Nyblom	Senior
	Kell Kristensen	Dreng		Fredrik Bjerrehuus	Ungdom
	Mads Juhl	Senior		Nick S. Christiansen	Ungdom
	Daniel Kristensen	Junior		Niklas Nyblom	Ungdom
	Danni Nielsen	Ungdom	2006	Håkan Nyblom	Senior

	Anders Nyblom	Drenge
	Håkan Nyblom	Drenge
1996	Mads Juhl	Senior
	Håkan Nyblom	Junior
	Anders Nyblom	Ungdom
	Håkan Nyblom	Ungdom
	Danni Nielsen	Ungdom
1997	Håkan Nyblom	Senior
	Mads Juhl	Senior
	Håkan Nyblom	Junior
	Anders Nyblom	Ungdom
	Håkan Nyblom	Ungdom
1998	Håkan Nyblom	Senior
	Mads Juhl	Senior
	Anders Nyblom	Junior
	Håkan Nyblom	Junior
1999	Anders Nyblom	Senior
	Håkan Nyblom	Senior
	Kenneth Hansen	Senior
	Anders Nyblom	Junior
	Christian Nyblom	Drenge
2000	Anders Nyblom	Senior
	Håkan Nyblom	Senior
	Kenneth Hansen	Senior
	Anders Nyblom	Junior
	Håkan Nyblom	Junior
	Christian Nyblom	Drenge
	Rune Strobl	Drenge
2001	Anders Nyblom	Senior
	Håkan Nyblom	Senior
	Mads Juhl	Senior
	Håkan Nyblom	Junior
	Rune Strobl	Ungdom
2002	Anders Nyblom	Senior
	Håkan Nyblom	Senior
	Mads Juhl	Senior
2003	Anders Nyblom	Senior
	Håkan Nyblom	Senior
2004	Anders Nyblom	Senior
	Ronni Carstens	Ungdom
	Fredrik Bjerrehuus	Drenge
2005	Anders Nyblom	Senior
	Håkan Nyblom	Senior
	Fredrik Bjerrehuus	Ungdom
	Nick S. Christiansen	Ungdom
	Niklas Nyblom	Ungdom
2006	Håkan Nyblom	Senior

	Fredrik Bjerrehuus	Junior
	Fredrik Bjerrehuus	Ungdom
2007	Fredrik Bjerrehuus	Senior
	Anders Nyblom	Senior
	Fredrik Bjerrehuus	Ungdom

Samlede mesterskaber

Senior: 49
Junior: 53
Ungdom: 45
Drenge: 61
Puslinge: 20
I alt: 228 DM

Holdmesterskaber

1972	Senior
1981	Drenge/Ungdom
1982	Drenge
1983	Drenge
1984	Drenge
1985	Drenge
1986	Drenge
1988	Drenge/Ungdom
1989	Ungdom/Junior
1990	Ungdom/Junior
1991	Ungdom/Junior
1992	Ungdom/Junior
1993	Ungdom/Junior
	Drenge/Ungdom
1997	Senior
1998	Senior
1999	Senior
	Ungdom/Junior (Herning/Frem)
2000	Senior
	Junior
2001	Senior
2002	Senior
2003	Senior
2004	Senior
2005	Senior